

ועכשיו לראשונה בישראל גם מכנסי מנהטן. מכנסיים בגזרח גברית צעירה. לבחירתך מכנסי מנחטן בסגנון סולידי, ספורטיבי או אלגנטי. תתחדש.

אואס אואס בינלאומית בינלאומית בינלאומית בינלאומית

AN THE

מנהטן. בקונצרט של מכבי תייא או בבילוי במסעדה טובה אני מופיע במנהטן סוהו - חולצה ספורטיבית בעיצוב מרענן, עם צבעים חזקים וגזרה צעירה. חולצות מנהטן - חלק בלתי נפרד מסדר היום שליי

TTOIS להתענג על היין

הרבה גבינות חושבות שהן נפוליאון...

גבינת שמנת בטעמים טבעי, שום-שמיר, כצל, רוקפור

State .

דובר צה"ל. מילכוד יעל פרמלטר

א דם גולו ממנו את המפר"ל אברהם תירוש

גאון בחשכון יצחק כן־מרין

שוכו של כני כרמן יהנחן גפן

25 הלקרדה והקומבינה של הרוסים פנחם חלפי

זאב, זאב 25 טל בשן

טיול "סופשבוע", לא רק אירוסים נילי פיירלנדר

לאכול כחוץ **15** מארל

שטח פרטי, דני קרוון **נו** טרית ברצקי

לא רוצה להיות עוד בחור יפה אגי מרגנשטרו

מסע אל התת־מודע אניבה מץ

מה הן לבשו באותו רגע היסטורי מהיה הנוך ב

שיפורים מאיר עוזיאל

בל הורוסקום

היים ואוהכים מפר אכידר פנטוקאוו יגאל לכ

מעריב לילדים 57

עעע עוודע

נקשר דן תורן, עכשיו הוא גם שר (נילם: שמאל החמני)

עודנו עמי דור און מנית עורן: דניאלה בוקשטין מנית עורן: דניאלה בוקשטין מנית עורך: אורית תראל עורן עמי: יורם נאמן מעצבות: אורלי אנשל, שרי אנסקי, נטע גרינשמן שועות: אורלי אנשל,

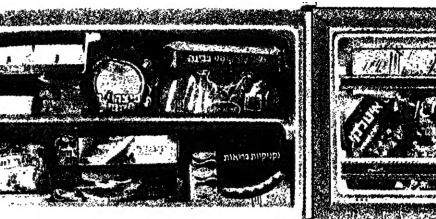
השיחות ליד שולחן הדיונים נמשכות

מנצחי אוליפיאדת הבחירות המוקדמות בארח"ב

5 សង្កខ្មង់ព

מבצע פסח לזמן מוגבל

חמחיר כולל הובלה לבית הלקוח

מליוני מקררים מדגם זה נמכרו עד היום בעולם

עכשיו אתם יכולים להרשות לעצמכם

WESTPOINT TUTTIN

המקרד העולמי עם הגב של

כל מוצר שייקריסטליי מציעה לך עובר את הבדיקות הקפדניות ביותר, וזאת –

מעבר לבדיקות תקן ובדיקות הכרחיות אחרות. חבי ייקריסטליי מקבוצת כלל מעניקה לכם באופן בלעדי 3 שנים אחריות

מלאה על כל חלקי המקרר (שלא כמקובל

קריסטל.

עכשיו גם אתם יכולים למהר ולרכוש את מקרד היוקרה ווסטפוינט CR260-נו פרוסט. 68 שיח והמקרר בביתכם.

מם נחיים יש חזדמנות כזאת. לרגל מבצע מיות לחג הפסח ולתקופה מוגבלת, מציעה לנסחב ייקריסטליי מקבוצת כלל,את המקרר הנולאומי ייווסטפוינטיי (חידוע בעולם בכינוי מקר לכל החיים) ב־13 תשלומים חדשיים שלומים שווים של 168 שייח, ללא ריבית וללא שלומים בעולם בחרו בו, יגיע לביתכם.

שנות 🛈 טרופיקל המתאמת במיוחד לאקלים השראלי ומומלצת ע"י הרשות להנח הצרכן.

לא נמקרת ממליצה חרשות להגנת הצרכן על
המקרים מסוג ווסטפוינטמפרים מסוג ווסטפוינט.
מפרים מסוג ווסטפוינט.
מפרים המסומן באות ד, תוכנן
מחוד לפעלה באזור אקלים
תמות קרור מוגברת. גם שכבת
תמות התרמי בין דפנות המקרר
מקרים אחרים (מקררים
מקרים אחרים (מקררים
ליצול תום המדחם
היצול תום מיצור

ממדח עכה במיוחד, צבוע

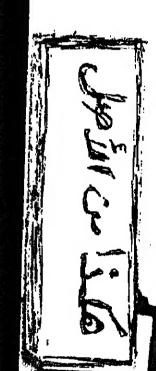
מנע אפוקסי הוק ביותר ושק מפוליאוריתן עבה

לם בכינוי בחברות אחרות).
חדשיים אתם גם יכולים לחיות בטוחים שבמקרים של תקלה כלשהיא, גם שנים אחרי גמר מועד האחריות, תעניק לכם בלעדי אחריות עול בכם.
בלעדי אחריות עול בלעדי בלעדי בלעדי בלעדי אחריות עול בלעדי בלעדים בלעדי בלע

חבי ייקריסטליי את השרות היעיל והמהיר בישראל, שזוכה מדי שנה בשנה בתואר השרות הנבחר בכל סקרי דעת הקהל. כשאתם קונים את מקרר היוקרה ווסטפוינט אתם קונים את המקרר הטוב ביותר, בתנאים הזדמנותיים ומחברה בעלת אמינות ושרות מחטובים בישראל.

אספקה מיידית עם החשלום הראשון

משינו אצל סוחרים מורשים וברשתות חשיווק.

דובר צה"ל. מילכוד

הוא לא משרד פרסום, לא אמור לעסוק ביח"צנות ולא מונה לתפקיד המסכיר הלאומי. הגוף שנקרא דוכר צה"ל והאדם העומר בראשו הם חלק אינטגראלי מהצבא. הצבא הוא זרוע שמבצעת מדיניות, לא קובעת אותה. המריניות – אם היא נקבעת – נקבעת במקום אחר, ונהפכת למציאות שעוברת בתקשורת ומגיעה לבתים. זה המילכוד בו נתון עתה דובר צה"ל. כם ואת רכים טוענים שטיפולו במצב שלומיאלי, לא מקצועי, ושבעיקר כשכועות הראשונים לאירועים – שהיו מכריעים מבחינת דעת הקהל העולמית – נעשו בצה"ל כמעט כל הטעויות האפשריות בכל הנוגע להסברה ולקשר עם העתונות. שהיה כאן מחדל אחר גדול.

> מאת יעל פו־מלמר צילומים: ראובן קסטרו

ותמונת מצב בתקשורת האלקטרונית (משמאל, צילום: גרי אברמוביץ').

וישנם כמוכן המקרים המכונים חריגים, שעל שקח של תחילים שקברו אנשים חיים, כך במקרה היום כקליינט פוטנציאלי למשררים מקצועיים של שרעים זורקי אבנים. כמעט כל הגפת יר של ה"תענוג" ליידגון, גם אם היה מרובר בתקצים פרסום דיל פחוצה, כמעט כל התעללות מצולמת, והמראות גרול. מי רוצה לקחת על עצמו משימה שנוערה כמעט

> בשנועות הראשונים ידע כל כחב ור שאם הוא רוצה להשיג מידע כאופן יעיל ומהיר, הוא צריך לפנות לפלשתינים".

ליום עבודה של שמונה עשרה שעות נוספות. במלחבה יד חקיפה יותר נגד המתפרעים בגדה", נשאל הרוכר. שבה התקשורת מחליפה את התותחים והטנקים ש "איך זה שנותנים להם לעשות את מה שהם עושים לרוכר צה"ל חשיבות כמו למפקד חיליהאוויר

וכמקצועיות, יש לו מירב הסיכויים לנצח במערבה.

לפיר הרף את המיתקפה בעוז רוה ודיבר על צה"ל כצבא הומאני, שאינו יכול ואינו רוצה לנקוט ענישה סביבתית ולדרוש מן ההורים לשלם על חטאי ילריהם. המראיין, איתן אלמוג, הציג כמה תיזות על הכיבוש הכחיטי הישרעושן והרמיון בין מת שהיה או לנעשה היום, וביקש מלפיד התייחסויות לעניין.

סך־הכל, הרבה זיעת הוא לא היה צריך לשפוך כדי שתיים כלילה כנוסח חהודעה הרשמית שימסור - עוצר - מה יועילו הסברים. מי יפנה אותם:

צה"ל תת־אלוף אפרים לפיד באולפני קול־

ישראל בקריה כתל־אביב, והשיב בשידור

יגייסו לרוכר צה"ל את סוכי המוחות בארץ, יתנו להם תקציב כלחי־מוגכל ויגירו להם: תשכו יום ולילה, תפעילו את הראש, תכיאו עשר תוכניות אופרטיניות יחסי־ציבור, יש להניח שרבים היו מוותרים על שינסו להתמורר עם השאלה כיצר ניתן היום להציל את ככור צה"ל וככור מדינת ישראל בעולם. יש לכם בעייה אמיתית, ואחם מתמודרים איתה באמצעים

שהיו נכונים לתקשורת של לפני עשרים שנה. הצד השני, הפלשתינים, הכינו מיד שככל שהם יעבדו טוב יותר עם התקשורת, הם ייראו לפחות כמנצחים. כצה"ל מכינים את זה היום, אכל זה ככר כמעט מאוזר מרי. בשכועות הראשונים של המהומות ידע כל כתב זר בארץ שאם הוא רוצה להשיג מירע בצורה יעילה ומהירה, הוא צריך לפנות לפלשתינים. אם הוא רוצה סיפורים טובים, כל מה שהוא צריך זה מהכל צכא של מקצוענים, נתן לחובכנים לטמל בנושא . להרים טלפון אחר, ומיד מטררים לו פגישה עם טוכי שהוא אולי החשוב ביותר במאבק הנוכחי שלכם - האנשים, לוקחים אותו למקום, מחוירים אותו, דואגים המלתמה על ההסברה. אני אמריקני, וכך גם אמות שיוכל להימגש עם משפחות, מכניסים אותו לכחים,

७ क्षांच्छांक

זה המילכור הרציני כיותר כו נתון רובר־צה"ל כבר שלושה חודשים. אילו היה צה"ל מעמיד עצמו לפים מנשוא, גם גאונים בהסברה היו עומרים מולם מראש לכשלון. ולמרות הכל עדיין יש רבים עתונאים ישראליים וזרים כמו גם מפקרים בצבא

הטוענים שגם במצב הנוכחי אפשר היה לטפל טוכ

עמדנו כולנו – החבורה הענקית של הכתבים הורים

בארץ – בהמים נוכח השלומיאליות של טיפול צחיל

בנושא הכיסוי התקשורתי. צה"ל, שהוא חיום יותר

המירה שלי, אני הייתי מצפה שכמצכ עניינים כוה

כתב זרו בחורש הראשון של המהומות בשטחים

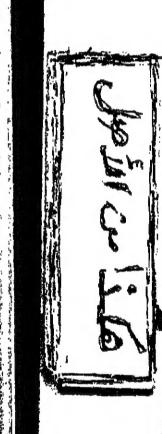
יותר ונכון יותר אילו מקצוענות היתה שם המשחק.

(חמשך בעמור ן ז.

רוכר־צה"ל על נפילת שני החיילים ברצועת הנשה כדרום לכנון ופציעת שניים אחרים.

למחרת בשמונה בכוקר שוב התייצב במשחו לחיילי צודלו מרוע לא מענישים את חורי הילדים כמלחמות אחרות. ההברל הוא בתוצאות מפש חיל-האוויר במלחמה קונבנציונאלית, אם ינהג כתכונה

דובר צה"ל, לפחות במה שסשור למלחמה השביעית של ישראל המתנהלת היום כשטחים, גם אם יעשה עבורתו על הצר הטוב ביותר האפשרי ובפקצוענות הרבה ביותר, סיכוייו להצליח כמעם אמסיים במלוצה שכה יש שלושה צוותי-טלוויויה פל כל שלושה חיילים, צוותים שמעבירים לעולם תמונות של חיילים לצאת בסרר. אתריכן חור לפיד למשרדו וטיפל ער מכיט באלות נשיט וילרים, זורקים גו מרמיע, מטילים

והמוצר ביד ומייד!

אבשרות עד 60 תשלומים.

גלאקטי עליתי בו מת החיים

מונני תרירא

Panasonk

סימנס

סאבא

מצלמות וידאו

נשיונל M-5

SABA טוכה פי צבע מקדרים גלאקסי 453NF

נשיונל"14 עד "26 מקסי גלאקסי NF סימנט"16 עד "28 28"סאבא"41 ער מוגני חדיראן

אכונות כביסה מזגני תלון או, או, או כיס מזגנים מפוצלים פור 0"D 11/4-21/2 סימנס בוש ודאו נשיונל G33 עם 4 ראשים

תנורי בישול, אפיה וסודק דיגיטלי וכיריים - גז נטיונל G30 רוזייאר עם הסורק הדיגיטלי פור

בוש תיקדוגל ועודמבחרענק שיונל של מוצרים נוספים רוזייאר סימוס

AMIGA

מדיחי כלים

טכניקס

אמיגה

מולטיטק'

קומודור

סימנס:

מ"בשי כביסה

מחשבים

מערכות סטריאו

BOSCH

50 ש"ח לחודש, וכל מח שרצית - אצלך גבית פיי בעולם. עכשיו בהישג ידך. קנה עוד היום בחנדי המשתתפות במבצע באמצעות אשראי שתרוא

הסדירה עבורו'. פרטים מלאים ותקנון המבצע בחנויות החשמל המובחרות ברחבי הארץ, אצל סוחרי המחשבים. רשתות השזוק ובאולמות התצונה של תריראוי ת"א, אבן-גבירול 18, חיפה, שו" חהסתררות 46 האשראי היחודי ניתן לך בעלות אטרקטיביה ב הצמדה למדד + ריבית אפקטיבית של און בלנד לשנה. 50 ש"ח לחודש לכל המוצרים שמחיים עד

סבצע השמות הגדולים של תדיראן תמיד חלמת - עכשיו אתה יכול

אחריות ושירות

במשרדו עם צילומי הדוברים הקודמים: "אין לי שום תרוושת נחיתות"

מתיחסים אליו כמו אל מלך. וחשוב מכל – נוחנים לו למענש עם אנשים חרורי איראולוגיה ואמונה כצידקת רוכם, שיורעים להתבטא באנגלית מצויינת, שמנולים להעביר את המסר שלהם בלי בעיות. ילעומת זה, לפחות בשבועות הראשונים, כאשר היתי מבקש את עורת צה"ל בהכנת כתבה מסויימת.

פין היו מתחילות בעיות. הייתי צריך להרים עשרה מלפנים כמקום שנתרך היה אחר. היו מתחילים למשוך אוי גלך ושוב, ואו – כשהעניינים כבר היו מסתדרים - היו מצרפים אלי קצין ליווי של דובר צה"ל שגייסו צותו על צו שמונה, ושכל מה שרצה זה לגמור את ומילואים ולחזור הביתה. יומיים לפגי הפגישה איתי מא היה מרוד בענייני עסקים וכורסה, וחמש דקות אוני שהיינו מסיימים סיור הוא שב לחיות את חיי הוסיום שלו, הרחק מן ההתרחשויות אותן היה צריך למכור לי. מה שקורה בשטחים הסריד אותו מעט מצר. הוא לא כקי ולא יודע בדיוק מה הולך, הלהם שלו שאף לאפס, נהרבה מקרים הוא בכלל לא מסכים עם מה שהולך כשטחים. אז איך הוא יכול למכור לי את הדכרים כצורה משכנעת? ואני עומד מאחורי השלה הקשה 'למכור'. כד זה עובד.

ה לא נכון שהעתונאים הזרים היו נגרכם כאופן מכוון והתעלמו מן הצד הישראלי. אני אומר גכל האחריות שבשבועות הראשונים לאירועים, שהיו גם המכריעים מכחינת דעת הקהל העולמית, נעשו בצה"ל כמעט כל הטעויות המשרות ככל הנוגע להסברה ולקשר עם העתונות. היה פה מתרל אחר גדול. סכיב פונקציה כמו דובר היל צריכים לשבת באופן קבוע, לפחות בזמן הזה, זשה מומחים רציניים שיכולים לייעץ לו כל הזמן. יוסיציבור זה מקצוע. סיפול בעתונות זה מקצוע. ומנה נכונה זה מקצוע. אם אני מבקש מרובר־צה"ל תנובה על אירוע קשה וחריג ששמעתי עליו מפי תושנים מקומיים והתשובה מניעה רק אחרי חמישה שים, אראפשר לצפות ממני שאשב עם הסיפור כבטן האכה לתנובה. האיטיות, הסירכול, תוסר היעילות -נל אלה משחקים לרעת צה"ל. הנזק הוא כמעט

"עוקפים את לפיד, משתדלים להיעור כו כמה שפחות. הוא מסוכסך אישית עם כתבים, ווה פוגם בעבודה".

אפרים לפיד: "אני מקבל ומסכים שאנחנו פחות שהרים מהצד השני. אכל צריך גם לזכור את ההכדל יושהחי בינינו לכין הצד השני. אנחנו לא כנופיה. הצד הפני זה כנופיה בגרול, ובעיניהם כל האמצעים

כשרים בשביל לזכות בסיטר שיציג אותם כמסכנים. בשטחים בכל הנוגע ליחסים עם התקשורת. בקרב צה"ל, כגוף גדול ולפעמים די מסורבל, חייב בהגדרה לעבוד אחרת. אנחנו הרי לא יכולים להרשות לעצמנו, וגם לא רוצים, להתנהג כמוהם.

"הבעייה מחחילה קודם כל עם האינפורמציה שזורמת מן היחידות. וזו זורמת מאוד באיטיות, דווקא משום תחושת האחריות. המהירות והיעילות של הצר השני באה בדרך־כלל על־חשבון הדיוק בעוברות. להם אין מחסום הבושה. הם יכולים לתת לכתבים אינפורמציה לא מרוייקת, לא ברוקה, לפעמים פתיתות מקסימלית בפני התקשורת, אין כמעט מקום שיקרית. צה"ל לא יכול להרשות זאת לעצמו, והכריקה לוקחת זמן.

"יתרה מזאת: פעם, כשהיו כתבים באים אלינו עם סיפור על אירוע מסויים והיינו מבטיחים שנברוק וניתן תשובה כהקרם האפשרי, לא היה עולה על הרעת שהם לא יחכו לתגובה שלנו. היום זה לא קיים יותר. מפרסמים גם כלי תגוכה. פעם, אם היינו בודקים, מוצאים שלסיפור אין כסים ומכחישים אותו, הוא היה נופל מיד. היום, גם אם יוצאת הכחשה רשמית, מפרסמים את הסיפור הן בארץ והן נעולם, ולמטה, בקטן, כוחבים: דובר־צה"ל מכחיש. כך היה, למשל, עם הסיפור שצה"ל משתמש בכדורי דום־דום, שאסורים לשימוש על־פי אמנה בינלאומית. כל הסיסוד הוא קשקוש הסרישתר, וכך גם אמרנו לעתונאים. בכל זאת

הוא פורסם, עם הכחשה קטנה כסופו. "ניקת לדוגמה את המקרה החמור של החיילים שקברו חיים תושבים ערכים לאחר שהתעללו בהם. התלונה הגיעה אלינו מצוותים ששמעו אותה מאנשים מקומיים. מיד מונה קצין בורק. אכל הכל לוקח זמן. צריך להתחיל לכרד כאיזו יחידה מדובר, מתי זה היה, מי היו החיילים. כשהקצין הבורק גילה כי יש ממש בטענה, העניין הועכר לטיפול מצ"ח. למרות שהיתה הוראת רמטכ"ל לתת לחקירה עדיפות ראשונה, הרי שוה חייב לקחת כמה ימים. מצ"ח עברו יום ולילה, גבו ערויות מעשרות אנשים, והגישו את המסקנות. נכון שוה לא הקצב שעתונאים היו רוצים לחיות לפיו, אבל בשכילנו הדיוק והאמינות חשובים יותר מכל".

העתונאים יש גם כאלה הטוענים, בזהירות רבה, שהדרך ארוכה מדי. אם בשבועיים שלושה הראשונים נעשו נסיונות לחסום דיווחים עתונאיים, היום התהפכו היוצרות מן הקצה אל הקצה. צוותי טלוויזיה ועתונות מסתובבים בשטח כמעט ללא הנכלה. בררך־כלל הם מרווחים ישירות על יירי המפקרים עצמם. כל הנפת יר או אלה מצולמת מכל הכיוונים האפשריים, יש או אירוע שסגורים כפני עתונאים.

דרך ארוכה עשה צה"ל מאז פרוץ המהומות

כתב צבאי: ״הרובר האמיתי של הצבא היום הוא איתן הבר, דובר השר. כשהכתבים הצבאיים רוצים לדעת מה קורה, הם מתקשרים אליו".

עתונאי אחר הגדיר את המצב כ"היסטריה של הצבא". אתר אמר: "בעל הבית השתגע". כתב של רשת טלוויזיה אמריקנית אמר: "יש מעט מאוד מקומות בעולם בהם מתיחסים אל העתונות בליכרליות שכוו. מצר אחר זה מחזק את התחושה שישראל היא אכן דמוקרטיה אמיתית עם חופש כיטוי מקסימלי. מצר שני, יש לזה מחיר, ואתם משלמים אותו. לפעמים

יש היום קשרים אישיים הרוקים בין הכתבים הצכאיים והכתבים הזרים לבין המפקרים כשטת ורוב העתונאים נעורים כשירותי דובר צה"ל רק לצורך קבלת תגובה רשמית. כמוכן שזה מביא לכך שהצבא – כגוף – פחות ופחות שולם כמה שנקרא בעתונים או נראה בטלוויזיה, לחלק מן האלופים יש בלשכותיהם אנשים שתפקידם, בין השאר, לטפל כקשר עם עתונאים ולדאוג ליחסי־הציבור של האלוף. אלופי הפיקודים גם רואגים שכל ריווח שיוצא מטעם דוכר צה"ל בקשר לאיזורים עליהם הם ממוגים יהיה מתואם איתם לפרטי־פרטים, והם מקדישים לנושא של 'תקשורת טוכה' הרכה זמן ומחשבה.

תונאים נמצאים כשטח בכל מקום, ויושגים בריונים ותדרוכים של המפקרים, גם הסודיים ביותר. סגן־אלוף באתת הנסות בגרה: "היום אמשר בהחלט לרבר על פניקה בצבא בכל הנוגע לעתונות, לפחות בקרב הקצונה הבכירה. אם לפני חודשיים גירשנו עתונאים ולא נתנו להם להתקרב לשטח, היום המצב הפוך. חמישים אחוזים מהריונים והתרוכים מוקדשים לנושא העתונות, ומקרישים מחשבה רבה לשאלה כיצד ייראה בתקשורת צער וה או אתר שמתכוונים לנקוט. כמעט הכל פתוח בשני עתונאים, ואצל המפקרים יש רגישות עצומה (המשך בעמוד הכא)

31 Ribedio

ותר מהר, יותר פתוח, יותר ליבראלי

ל ופת השתיוות וחליברליות של הצבא כלמי מספר הפוות במעט חכפל, בכל הכמות האדירה חוקשורה ניתן ללמוך בין השאר ממקפר תוו של פויות ובקשות מכופלים שמונה קצינים וח של עתונאים לדובר צח"ל בבקשות באיתות סיורים בתצות מרומול. למשל, הניעו ליווזדה 986 פניוה:

ער שובנס אפרים למיד לתמקודו, חיון נחוג שעתונאים בנושים בקשוה לראיווות. אחה לשבוע חיה מתקוים דיון בכל תבקשות שחגיען לביון חוו מחליטים למי מאשרום – ולמי מסרבים. למיר שננה מחו זה. מוח שלוש שנים אין העתונאום צרוכים לחכות שבוע כדי לקבל תשובה לבקשתם, כל בקשה ובדקה ביום שחונשה, זכרוב המקריק. לפתוח אם זתיינות פלרובר בחבל, התשובה מחקבלה חנד: מספר שעות במקרים מקובכים יותר ביום אחרי

בלבד. זהו כל רוצוות של מח שמכונה "דובר מיים: 10; מטה של בחבים צבאיים, השאר של לתכם זים ומתנאים שניסוקם אית ביטר שוטה אל הצבא

בשות שב למיל הראשונות של למיר מולים להיים הנישן ליוידה 107 בניות אין לוחולים, מחובו 177 של ברובות זרים, בשנה יינים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים אונים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים אונים ליינים ליינים אונים ליינים ליינים

מילכוד (המשר מהעמוד הקודם) לגכי כל מלה שנכחכת נגדם. "חבל שלא הבנו כבר כהתחלה את חשיבות העתונות. אכל תכל עור יותר שהיום – אנחנו כליכך מגוימים בעניין. מה רעתי על רובר־צה'לו אין לי דעה. אני לא כליכך מכיר את המוסד הזה או את אפרים לפיר אישית. אין לנו הרבה קשר איתם. אנחנו עוברים ישירות עם העתונאים בשטח". ישנם שני היכטים עיקריים לפיהם ניתן לכחון

את תפקור דובר צה"ל: מעמדו בקרב העתונאים, ואולי חשוב יותר – מעמרו כתוך הצבא. אחד מתפקידיו החשוכים כיותר של דובר צה"ל הוא לייעץ לרמטכ"ל - וררכו לצבא כולו - בנושאי תקשורת. הוא כפוף ישירות לרמטכ"ל. ולפחות במורשים האתרונים נמצא עם רב־אלוף שומרון בקשר יומיומי הדוק. הוא משתתף כריונים השבועיים של פורום המטת הכללי, גם כדי ליידע אותו ככל הנוגע לנעשה כצה"ל וגם כדי לתת לו את אפשרות להשמיע דברים.

דובר צה"ל.

על תת־אלוף לפיר קשה לשמוע מלה טוכה מחלק גדול של הכתבים הצבאיים העומרים איתו

תכ צבאי: "מעמדו נקרג הכתבים הצבאיים נמצא כשפל המדרגה, וכך היה גם לפני שפרצו המהומות כשטחים. גם מעמרו הצכאי חלש מאור. דובריצה"ל, למרות שהוא רק בררגת תתיאלוף, חייב לחיות אדם מאור מקובל ומכוכר בקרב קציני המטה הכללי. מעמרו של לפיד אינו כזה. גם המפקרים הבכירים וגם הכתכים הצבאיים עוקפים אותו, משתדלים להיעזר בו כמת שפחות. הוא מסוכסך אישית עם הרבה כתבים, וזה וראי פוגם בעבורה. החוות שלו, כלפי חוץ, שהצנית ובוטחת, אבל למעשה הוא יורע טוב מאוד מה מצבו ומה מעמרו, הן בקרב העתונאים והן כתוך הצבא.

"קשה מאור לשכוח את הפאשלות שהיו בשכועות הראשונים כאשר גם כתבים ישראלים נאלצו לפגות למקורות ערכיים כדי לקבל מידע וסיוע. צריך להבין שקשרים ורפוסייעבורה שנקשרו אז – לפחות כין הכתבים הורים לפלשתינים – עוזרים לצד השני עד היום. קשה לסלוח על כך שבשבועות הראשונים, כאשר החיילים באמת עברו דברים איומים ונוראים, לא היה מי שיתן לצד שלנו פתחון פה אמיתי ונכוז. זהו מחדל שאין כרוגמתו. עכשיו הכל השתנה באופן דראסטי ומוגום, וגם זה לא פועל לטובת העניין. הדוכר האמיתי של הצבא היום הוא איתן הכר, דובר שר הכטחון. כאשר הכתבים הצבאיים רוצים לדעת מה קורה כאמת, הם מתקשרים אליו. גם השמועות שרצות כל הזמן לגבי רובר צה"ל, שהנה־הנה עומדים להחליף אותו, והשמות שנזרקים לאוויר כדבר המועמרים להחלפתו, לא תורמים הרכה להערכה שיש כלפיר.

ממרומי עשרים שנות נסיונו ככתב ופרשן צבאי, סותר ואב שיף מ"הארץ" את מרכית טענות הכתכים הצלאיים: "מה שקורה במצבים כאלה הוא שמאכרים פרופורציות לחלוטין. מרבית הכתבים הצכאיים חוטאים בכך, כעיקר משום שאין להם שום מימר השוואה. לפני כמה ימים עברתי במשרדו של דובר צה"ל וראיתי על הקיר את תמונות כל חדוברים שהיו לפני אפרים לפיד, שעם רבים מהם יצא לי לעכור. אם אני משווה אותם אחר לאחר ללפיד, אני יכול לומר שהוא נמצא כמסום בכלל לא רע ברשימה. איר הכתכים יודעים שהרובר לא טובז הרי אין להם נסיון עם דוברים אחרים זה כמו חלמיד כביתה א' שאומר שכיתה כ' תרכה יותר טובה. החסרון שלי בשיקול וחערכה של הרוכר הגוכחי, הוא שאיני עוסם יותר כדיוות שוטף.

בעיקרון צריך לומר שאייאפשר לנחק את הרובר מן המערכת בה הוא נמצא. מערכת שאומרת לא לתקשורת, לא לפתיחות, לא יעוור לה גם אם יהיה לה הדובר הטוב ביותר. וזה מה שקרה נשבועות

לא".

תא"ל לפיד: "המהירות

והיעילות של הצד השני כאה לרוב על חשבון הריוק

כעוברות. להם אין

מחסום הבושה. הם

לכתבים מידע לא

בדוק, לפעמים

שיקרי. צה"ל –

המדיניות, לאן הולכים, מה רוצים להשיג. אבל זו

היתה בעייה של כל מדינת ישראל. כאשר להשפעה

הקורם, לא היתה השפעה גדולה יותר על רפול או על

אריק שרון. זה בהחלט לא נכון לומר שמעמרו של

ו פרים לפיד: "הצבא הוא מוסד, והרובר הוא

חלק מן המימסד. הרובר ניזון מהמערנה

הצבאית, ורמת השירותים שהוא נותן נובעה באופן ישיר מרמת ההתייחסות של הצנג

לתקשורת. בעביין הזה יש עדיין כעיות. הרבה פעמה

כתבים מגישים בקשה לראיין מישתו, אני פונה לקצין

הבכיר הנוגע ברכר והוא – מתוך חישובים לא תפיו

ענייניים - דוחה את הבקשה. מי שנותן את התשונה

השלילית לכתב זה דו"צ, ולכן הטענות מופנות

ישירות אלי. אני מעולם לא אומר לכתב שאני לא

נותן לו לראיין פלוני או אלמוני בגלל התנגדות של

קצין זה או אחר. חשוב גם לזכור שבגלל שנעשינו

כליכך פתוחים, התובענות עולה כל הזמן. הפרדוקס

הוא שרווקא משום שאנו כל־כך ליברלים היום, יש

התקשורת. כשנים האחרונות נוצרה אנטיפתיה של

קצינים כלפי כתכים צבאיים מסויימים. מעמד הנחגים

הצבאיים פעיני הסצונה הבכירה בצהיל ירד מאד, חה

יצר אנסגוניום כלפי הכתכים. כתוצאה מכך, הינה

כקשות של כתבים לראיונות או לכתבות פשוט נדווה.

: הכתבים הצבאיים מעריפים להתעלם מן היחם כלפיזם

עמיתי. התפך הוא הנכון. כשנים האתרונות צה"ל ופחה

הצבאיים. יש הערכה רבה ושיתוף פעולה מצויין עם

הכתבים המקומיים, וכן מחשיבים מאוד את הכתבות

המגויניות. לכתבים הצבאיים זה לא תמיר כליכר

נראה. עם זאת אני רוצה להדגיש שכמגעי היום יופיים

עם רוב חכתבים נשמרת גישה עניינית ביוחרן

ויחטי-העבודה – לפחות לפי הרגשתי – מובים, אני

מורע לעוברה שהיום זה מין יבודטון כוח לתשף את

דובר צה'ל, בעיקר כאשר איש אינו מוכן להודונה

בשמו, וחביקורת מושמעת בצורה אגונימית יעל בז־מלמד

לתקשורת כצורה בלתיירגילה, הריוות כצבא ככר לא נחלתם הכלערית של הכחבים

ילי עצמי אין שום תחושת נחיתות בקשר עם

יאצל רכים כצבא הרובר נתפש גם כמיצג אה

כל־כך הרבה טענות כלפי הרובר.

. בצמרת הצכא.

אפרים בקרב הקצונה הבכירה הוא נלעג".

יכולים לתת

לפיד: "אני מודע לעובדה שחיום זה מין 'בון טון', לחקוף את דובר צה"ל"

הראשונים. לפיד – גם אם היה מטפס על קירות – לא היה עוזר לו. הוא חלק מן המערכת וכפוף להחלטות שלה. הוא יכול לייעץ, לנסות להשפיע, אכל כסופו של דבר לא הוא מחליט על המדיניות הכוללת. מי שאומר שהוא לא ניסה לפתוח את צה"ל לתסשורת כבר בימים הראשונים למחומות, לא יודע מה הוא

מאייטעם כעכר לתקשורת ולעתונאים. קשה להאמין כיצד היו הרברים מתנהלים בתקופות הרוברים הקורמים. בעבר היו מכריחים עתונאים להעביר כל כתכה לדיברור מלא. מלת ביקורת אחת נגד הצבא, וכבר היו פוסלים את כל הכתבה. עמיתי היום כלל לא מעריכים אילו יסורים עברנו עד שהנשנו להם על מגש של כסף הישג אחר הישג. היום הרבה יותר קי להיות כתב צבאי, ולאסרים לפיד יש כהישגים הללו

לא חוזר בתשובה

סרים לפיד, 46, אב לכת בצבא, בן בשישית

בשבועות האחרונים עסקו רבים בהשובוה אמשריות לשאלת מי יהית המחליף של למוד. בין השאר דובר על נחמן שי, מפקד גלי צח"ל. אלא שובון לעכשוו למיד עוד לא הולן. למני בתודשיים חוצע לו לחיות מנחל נימנקית "הרצלית בתל-אביב לאחר פרישת מנחלה חנוכחי, כרמי יונב. לפיד נענה להצעה, אלא שבינתיים יונב עוד לא חולך ב ולמיד עוך לא מתמנת. עד לחודעה חדשה, אין לדובר צה"ל מה לומר כדבר מועד

מקום נכבר. חבל שהכתבים לא יורעים להעריך את זה "בגרול אפשר להגיד שלרובר־צה"ל היתה אתה כעיית הפתעה כקשר לארועים האחרונים כמי למערכת הצבאית כולה. כקשר לעתונות המקופית, המערכת פעלה מהר מאוד. היתה פתיחות בתררוכים וגם בשטח לא היו בעיות מיוחרות. הבעייה שהם לא הצליחו להתמורד אתה היתה בעיית העתונות הורה וזה בעיקר מפני שלאף אחר לא היה ברור מהי

"ככלל, יש היום בצה"ל פתיחות רבה יותר של רובר צה"ל בתוך הצבא: ליעקב אבן, הרונו

(שחוא גם תלמיד אוניברסיטה) ובת בכיתון א', הגיע להפקיד דובר צה"ל מחמקום חבי פחות מסשורתי שיכול להיותו חיל המודיעין. חוא בוגר האוניברסיטה בערבית, לימודי המורח התיכון ומדעיות דינה, וכן בוגר המכללה לבטחון לאומי בת גם הדריך במשך שנה. מיד כשטיים את תמקידו המכללה חמליץ עליו אלוף אהוד ברק לתפקיד דובר צח"ל, ואפרים וענת לאתנר

שמועת אחרת שמתחלכת על אפרים לפיד כבר כמת תולשים סימרת שתאיש נמצא צעד וחצי למני חזרת מלאה בתשובה. סיפרו שרואים אותו מבלה הרבת בבית הכנסה, ורויו אפילו באלה שידעו לספר שהוא כנו החקשו עם ישיבח

על, עצמי, אבל, זה באמת חדש, אני לא צרוך לחזור בשום תשובה, אני נכדו של רב, גדלתי בבית מסורתי, ולכן אמשר למצוא אותי, למחות בכל רו, בבית הבנסת, מה אל אומרה, ברציגונת זה מה שומטמיום עלודי

אבקת איכות קלה לפטולה מושלמת פגזילה בכל הטמפרטורות ($30\,\epsilon$ -95 ובכל מכועת הכביסה West of the second נוזל ביומט

Ribenio 1:

דום גולו ממנו את דומפד"ל

משה אונא, היעקב חזן של המפד"ל, מושך ידיו מן המפלגה שהקים ובנה במשך שישים שנה. האיש שבעצם "אשם" בתופעה עשמה יוסך בורג, ממחוללי רעיון חורה־ועבודה, מאוכזב. איש לא אופטימי, שמחנגד להחנחלויות ולא פוסל מדינה פלשתינית – אם תשרוד אווירה מתאימה בעתיד. "אם לא יהיה פתרון מדיני לבעיה היהודית־ערבית, תהיה מלחמה נוראה. זה בלבד מחייב אותנו לוויחורים מרחיקי־לכת". הוא לא יצביע מפד"ל בבחירות הקרובות.

ונאת אברהם חירוש צילם: שמואל רחוני

י אינו יוויע מי זה ד"ר בורגז מעטים מאר. מי יורע מי זה משה. אונאז מעטים מאר. מי יודע שאם לא אונא, אולי לא היינו יודעים כליכך מי זה בורגז גם כן מעטים מאר.

מזה הסיפור: אחרי הבחירות לכנסת השניה, ב־1951, הוקצו ל"הפועל המורחי" – שקרם למפר"ל – שני מקומות

וה הסיפור: אחרי הכחירות לכנסת השניה, כ־1951,
הוקצו ל"הפועל־המורחי" – שקרם למפר"ל – שני מקומות
כממשלה. אחר היה שמור למנהיג המפלגה, משה חיים שפירא,
שכיהן כשר גם כממשלות הקורמות, והאחר לנציג סיעת "למפנה",
הסיעה השמאלית, אז השניה כגורלה כמפלגה. המועמר הדייטבעי
שלה היה ח"כ משה אונא, מראשוני התגועה והנציג הככיר של
הקיכוץ הרתי, שהיה אז בעל משקל רכ כמפלנה ככלל וכסיעת
"למפנה" המכני.

אונא, הקיבוצניק משרה־אליהו, סרב להצטרף לממשלה וויתר על השררה לטוכת איש סיעתו, ר"ר יוסף כורג. הרוקטור המלומר, בעל מענה הלשון החר, התרווח כשמחה ככסא השר ולא מש ממנו כ-35 שנה. במשך השנים אף התקרם ער למנהיגות מפלגתו, ובשנות שרותו האחרונות היה אפילו לדמות לאומית.

אוגא, מצד שני, כיהן כעשרים שנה בכנסה, היה כמה שנים סגן שר החינוך והרכה שנים יו"ד וערת הוצקה של הבית, הצטייר כאיש מצשן מצגיע לכת, התבלט כאיריאולוג של תנועתו וכאחר ממנהיגיה - ופרש מרצונו לביתו בקיכוץ ב-1969, "צוציק" בן 67.

אז אתה ה"אשם" כחופעה ששמה ד"ר בורגז - אני אומר לו.
"יש משתו כזה", הוא משיב בחצרקול וברור שאינו חש כנוח
"עם כל הענין. לפני כמה שנים פירסם זכרונות בנטאון הקיבוץ
(חמשן בעמוד חבא)

waealo 14

(המשר מהעמוד חקודם)

"אחריכך התנפלו עלי: מה אתה רוצה מבורגז",

רציתי להיכנס לממשלה, קורם כל כגלל , בן־גוריון, הערכתי אותו, אך היתה לי סלירה מסויימת מדרך תיתקורו, שמנעה ממני לרצות

"לא, לא", דותה אונא ואחריכך מוסיף משפט שגם

מזלו שכתב שבעה ספרים שהוא יכול לצטט מהם ושיש גם פרק קצת דיפלומטי כקריירה שלו – יועץ במשלחת ישראל לאו"ם. שימעו תשובה: "כספרי על המפלגות כתכתי, שאני סבור שהיה יותר טוב לתנועה שלנו, שהיו מרגישים כה יותר את הצד הרעיוני ופחות את הצד הייצוגי, את היכולת האינטלקטואלית ואת

- שתיקתו"; ועכשיו, כשיש לנו כבר עסק עם משוררים ופתגמים, ברור לי שהנושא הזה סגור.

עמדותיו ועל הנהגתו ותורם גם כמה הנתות משלי. יורע מה מחשכותי", סוגר אונא ענין.

לכל אחת מהתנועות הקיבוציות והתנועות הפוליטיות שלידן, יש הזקן שלה, שהוא זקן רק על פי ההגררה הביולוגית, אך צעיר מרכים אחרים על-פי הכושר השכלי, החיות ויכולת ההתססה. לקינוץ הארצי ולמפ"ם יש חון, כן 89; לחק"ם־איחוד ולעבורה יש גבתי, בן 87: לתק"ם הקיכוץ המאוחר יש כך אחרן, בן 82: ולקיבוץ הרתי והפועל המורחי יש אונא, כן 85 קורא שמודעו

> לא אמרנו למפר"ל, משום שלה כבר אין, כנראה, אוגא. תאיש שהיה ממחוללי רעיון תורה ועבורה מראשי הציונות הרתית, ממנהיגיה ורכריה הראשיים של התנועה הואת כמשך יותר משני דורות, נמצא עתה עם שתי רגליו כמעט מהוצה לה. כבר היו לו חריגות כעבר, שהפתיעו והכאיבו לחבריו – בכחירות 81', למשל, הצביע כער המערך – אך עד היום חור אדרי הלבנירות" חכיתה. עכשיו זת נראה סומי. יאש גמור ממשלנתו, מדרכה התרשה ומסיכויי שיקומה. .. ההחלטות הניציות של המושב הרעיוני של ועי

המפר"ל, לפני כחדשיים וחצי, סתמר את הגולל על

EIDEDIO 16

הואת, מביא אותו, את אונא, לחשוב כי טעה בוויתור

שאצכיע כער המפר"ל בכחירות הקרובות". הוא מספר. ובשנתו ה־86 אין לו, כנראה, כוח להתנפלויות נוספות.

> לעבור תמתיו. גם פיקפקתי בכלל אם אני צריך להיות שר והיו לי או גם קצת בעיות בריאות. ומול כל זה, ראיתי שכורג מאד רוצה להיות שר ורואה כזה את שיא הסריירה שלו. או ישכנו יחר וסיכמנו שהוא הולד לממשלה". זהוז אולי היה כאן נסיון לחקות את מנהיגי תנועות השמאל, יערי וחון וטכנקין, שהיו מנהיגי מפלגותיהם – מפ"ם ואחרות־העבורה – ככוח אישיותם ומעמדם ולא מכוח השרות והשררה:

עם כתיכתו עתה, איני מסוגל להחליט אם נאמר בכובד הצעירים לוירה והשינוי בתפיסת החקיקה הרתית", הוא הראש המאפיין את האיש, או שחמר לו הפעם לצוו: "ראיתי את בורג יותר ראוי לזה ממני. מכריק יותר, וזכס יותר, מייצג יותר, יורע שפות יותר".

> אני מנסה לרמיין לעצמי את פת מדבר כך על מורעי, או את רפי אדרי על שחל, או אם נשאר במשפחה - את בן־מאיר על המר. לא מצליח לי. אז אני אומר לאונא, היום אתה מתחרט על ההחלטה

הבנתם את זה? פירוש למתקשים: הצר הרעיוני -אונא: הצר הייצוגי וכל השאר = כורג; ואידך זיל גמור. אני עוד לא גמרתי. אני לוחק ואונא נעתר קצת: "היום יש לי מחשבה שניה בענין השרות. אכל יותר טוב לשתוק".

ההתגפלויות, אתם יודעים. "יש פתגם גרמני", הוא מוסיף, "אדיכות המשורר

אני מנסה, בכל־זאת, לחלץ ממנו מה ביקורתו על עמיתו שהנהיג את המפר"ל כשנים האחרונות, על

כלום. פה חתום. "אישית, היחסים כינינו טונים. הוא אחר־כך, כחרר הכניסה לדירתו הצנועה, מעל

הכוננית, מקדם את פנינו בורג צעיר וחייכו בתמונה ידירותית עם בעל־הבית. אונא קולט את מבטי וכמו־מחגצל: "הו, זו תמונה מלפני כמעט שלושים שנה. מצאנו אותה במסרה בימים אלה".

חברותו במפלגה. הן הוליכו אותו לכתוב מכתב פרישה הרתי "עמודים", ושם סיפר את סיפור הוויתור לכורג ממרכז המפלגה, הגוף המפלגתי האחרון שעוד היה וגם רמז שמה שבורג עשה ברבות השנים עם המתנה מבר כו. המוכ"ל, הרב לוי, השיב לו שהוא מצטער על הפרישה. כן נתן הידוע כיקש להפגש. זה נראה אבור. אונא מצהיר כתשובה לשאלה ישירה שלי: "איני מניח

"ההחלטות של מושב הוועירה מהוות שינוי יינא פרחים לבסוף: "לא מרחים לבסוף: "לא מרחים לכת בתפיסה הציונית והמרינית של תנועת הציונות הרתית, עד כדי ניתוקה מן הציונות הרתית

זה כאילו שיעקב חון היה מודיע שלא יצביע בער

ההיסטורית", קובע אונא. יש לך הרגשה של ימעשה ירי מובעים ביביי? כן, כמידה רכה. הם גזלו ממני את פרי עבורתי כמשך כשישים שנה".

"הם", פירושו ראשי המפר"ל הנוכחיים, אך קורפיכל "הצעירים" בראשות חמר וכוימאיר. שבהם בעיקר תולה הח"כ־לשעכר את תהליך הידרדרות המסלגה, שהביאה אותו, כין השאר, להצבעה בער המערך ב־1981 ולמצב שלא יוכל להישאר בה עור

"התהליר התחיל כשנות השישים. עם כניסת סובע. "גם שדם לכן לא היתה המפר"ל מגובשת תמיד. עם קווים חרימשמעיים, אבל היה קו כללי של מחוייבות כלפי המרינה והשתתפות אקטיווית

שבעה ילדים משתי נשים

שלו כמה "שמלים משחריים" חוות החבשרה של המזרחי. למשת אונא, שחלקם יותר ב־1927 עלת לארץ, עבד מקמלים חיצוניים בלכד: בפרדשים ואתריכך תיה בין מייסדי קבוצת רודגס, שממנה כובע־קסקט, כיפה סרוגה שחורה וענסית. צווארון פתוח תמיד צמחה תנועת חקיבוץ חדתי, חיח ולבוש צווע ולא צבעוני. וגם ממקימי קיבוץ טירת צבי וכפר מבטא ייקי מודגש ודיבור לא הווער הדתי שליד כפר חסירים. מאותר יותר עבר לשדחיאליהו, רחוש, מונוטוני, 'אפילו מגומנם־משחו – אוראטור גדול שם הוא חי עד תיום. יש לו מעולם לא היה – ענייני ויבש. כל שבעה ילדים – משתו נשים – ות מעיד שהוא יוצא גרמניה, ובדים ונינים. בן ובת חיים איתו: סיבוצניסיבחכרה מלאה. מצניעילכת ומחשיב את הרעווו ותמחות יותר מחתופעה החיצונית המרשימה.

מתאום על סמורנון"

לך תאמין, בן אדם רציני.

כיוון שוויתר מרצווו, בכושת השניה, על כטא השר, נדחק מעבר לקו תירוק. קצת הצידה בשורה הראשונה כבר בשנות הארבעים החל של חנחנת חפועל חמורחי לשאת בתפעידים תנועתיים והממד"ל, אך היו שנים שחיה וציבוריים בכירים. תוא נבחר בעל חשפעה דבת במפלגה והמיד לכנסת הראשונה וכיתן בשש היה ראשיוראשון לאידיאולוגים. כוסות. עד 1969. כשותיים חיות את עבודתו בכנסת - בעיקר בוועדת תווקה שבראשה עמד

סמו של, שר החינוך ולמן ארן. עשות במשך 20 שנה, כדוכו, חיום, מצטמצמת פעילותו הציבורית לקיבוץ הדתי כלבד ברציוות רבח. במשך שנים ישב וח ביותו בלי קשר למשלנת. הוא נם בוועדת החוץ וחבקחון חבר הוועדה חמרונית והרעיונות שלו ונוסע מקיבוצו, שבעמק בולו אומר רצינות אר בית־שאן, לישיבותיה בתל אביב . כשאני נכנס לביתו, וזוא מקדם חוא סעיל עתה בצוות המוסח את פניו ימוז זה יותוולת לכתובי לובש אמנה חברתית בין דחיים

או מניל חורי לחמות אתר "מדוע לא", הוא עונה "אני מתייווסה אליו בכבוד רב. הוא בהגשה עצמיה, פיני באו נם צומה במשתקי כרורסל וחשב למנוינות חבלחי מוכתר הארוחוד צימחוניה אנם בעלוויויה ולפעמים גם בכדורגל" אך חוא עצמו פודח, בז היו כמה 🏅 וכשאני, תאורה, מו שנים שחשמעתו הפוליטית "עוף ואומרוי חנה יש מונא מדר ביבספו, במנחים בחנועתר הקיבוצית ירדת מאוד. ממחר להסביר בין ל שבנרמנית. מוא: סיום לימורי. ממני שאף חיא נעשתה ניצית בשביל אוכלי רואפור אנרונמית וחסים בנרמנות את יותר בתשמעת חברים אעילים, בשבילנו.."

בקיבוע. בו נוסף בקיבוע לביא. - אשתתף", מוא אומנ. עוסק בעיון ובתיבון. עד משאר זומו את תיי משיתוף תתפרסמו שבעה ספרים חקיבוצי. יש לו, ל"יונח" חגורקת .. רוכם קבצו מאמרים ועותה הפ חורדת ישובים גם ביו"ש (ראה עבורה על תחכשרות בודם. תוא מתכתב עם כמה קוום כתבה), גם צאצאים שתתיישכו תמפלנת, בעיקר עם בן נילן שרנאי, ממייסדי הפועל הם ובעבר מראשי המפר"לי עירית ירושלים ותבר

בנול 85 מלוס, עד אונא עדיין במלוא כוחותי וקור בשבילי קיבוצון לא מהנשם (יאון לא אוח מטריות"). כותב בחדר אל מויו שמום מדפו ספרים ותוקים, יוד מוסיף לחתקים ולחונת ביונות.

"תייתו אז לומרי יוצא"ו

כוועדה המדינית. אבל כו

כמה חברים מתונים שוכנ

לפעילות, התמתנה גם כם

הקובוץ חדתי וחוא קיבל ל

יועץ למזכירות, חבר בב

ועדות ומשמתף באקים

תחברים. "זו חובה. כל עוד א

והוא פעיל למדי גם בק

וכשאנו וכנסים לע האוכל, הוא מהייצב כמן כנלם בתור עם מגש ומלשק להוכו

נמסדותיה. הצעירים כאו וטענו: 'אתם יצרתם גיטו ואי. אתם מתעסקים רק בשאלות דתיות. אנו "אין לי בעיה עם ההתנחלויות. חתיד פועניינים ככלי. זו לא היתה אמת. נכון שעסקנו הרבה נחקיקה דתית, משום שהיה הכרח ליצור תשתית, אבל כשנות התמישים והשישים היו מנהיגי המפלגה – שפידא, והפטיג, בורג, רפאל, חוני ואני – מעורבים העדבי ובעד הזות הגבול התזרחי התמומים האחרים. אכל הצטירים חשב שארהתעסקות בעניינים רתיים תשרת אותם.

אחריכך באה הגישה הפוליטית האקטיוויסטית – שלהם - הם הרי היו או בציגי גוש אמונים שפירושה הזות נקורת הכובר מהמרכז ימינה. שהמפר"ל תאבר את מקומה במערך הפוליטי. תמיד מ'התחיה' מזה - אין לה עוד מה לתפש כחיים שפעתי, שמשמה של הציונות הדתית הוא רק באמצע הציכוריים. אין לה מה לומר לבוחר. הם לא תופסים את המנה הפוליטית, כפועלת לאחרות ולהקוויית ניגורים. זה גם היום", פוסק המנהיג חקשיש. ברגע שונחים קו זה והולכים אל הקצוות, אין תקומה ואין מקום לציונות דתית במציאות הפוליטית אשמים בבך שהנחתם לקומין צעירים, שהיו מיעום

האחרים צריכים ללכת. צריך שני ולנהי גים חדשים בראש, שיחנו פנים חדשות למפד"ל"

הכוח כנגד המגמה הואת? משה אונא: "בוועירת המפר"ל אחרי מלחמת ששת הימים, אמר משה חיים שפירא שצריך לנקוט בעמרה של רכן יוחנן כן־זכאי הפשרן. הוא התכוון שצריך לראות את המציאות כפי שהיא.' הצעירים התנפלו עליו והאשימו אותו שהוא תכוסתן. הוא ראה את הלך הרוחות והתחיל להיכנע. כפוליטיקאי, איני יכול להאשימו, אך היו לי אז מריבות איתו בענין והתחילו להרביק גם לי כל מיני תוויות. אגי זוכר שב־1968, בחגיגת יום־ירושלים הראשונה, הצגתי עמרה מתונה. אתריכך מצאתי דיווח האומר: 'אונא פיתח את הריעה של רק"ח ואורי אכנרי'. אלה היו

"המר, ויוסקה שפירא ובן"מאיר וכל

במשך כל השנים נחשב משה אונא ל"יונה" הראשית במחנה הרתיילאומי והוא נושא את התואר בגאון גם לעת זקנתו. אברהם מלמד, ח"כ־יונה־לשעכר נוסף של המפר"ל, איש ההתיישכות אף הוא, שהיה מחולל מפעם לפעם מהומות עם הכרזות יוניות, היה רק תלמידו. הליכור לא היה ואינו "ספל התה שלו". חר וחלק: "אני לא אתמוך במישתו שתומך בליכור. אם אני

צריך לכחור בין הליכוד לכין המערך – אני מערך". ובכל־זאת, כ־1977, סכר שמההיכט הרמוקרטי טוב שיהיו חילופים ושגם הליכוד יגיע לשלטון. שלטון־לנצח של מפא"י היה לא־סכיר בעיניו, בייחוד במצכה דאז. אך את עצמו לא ראה מעולם משתלכ בקואליציה עם הליכור, "בלי לשלול את האפשרות, שהמפלגה, כנסיכות מסויימות ומתוך ראיה רחבה,

היום, במכט לאחור, כשאני שואל אותו מה גרמה למפר"ל הפסקת "הכרית ההיסטורית" עם מפלגת העבורה וההצטרפות לממשלת הליכור, הוא נאנה: "כן, זה גרם, זה גרם. זה חיזק את כל הכוחות שהוציאו את המפר"ל ממסלולה. כתחילה הרכרים עוד לא התגלו לעין־כל ומה שהפריע לי או, למשל, היה יותר ההתפתחות השלילית בנושא הרתי. אך לסראת כחירות ו8' התכרר המצכ יותר, והתחלתי להיות מוטרר בשאלה, האם אני יכול להישאר במסגרת הואת. זו לא היתה שאלה קלה בשבילי. סוף־סוף הקרשתי הרבה שנים למסגרת הואת ועשיתי בה משהו, ולא כל יום עושים צער כוה".

וכך הגיע אחר ממנהיגיה הכולטים של המפר"ל להצבעה בעד המערך כ־81. הוא לא-שמר את הרבר בסור וסיפר על כך כוועירת המפלגה ככפר המכביה. כמה מראשי הצעירים הטיתו בו: "או מה אתה עושה פהזו" אף־על־פי־כן, נכנס או למוסרות העליונים של המפר"ל וב־1984, כשהקיבוץ הרתי החליט להירתם למאמצי השיקום של המפלגה, נתן לה עור "שאנס" וחזר גם להצביע בערה. עכשיו הוא למעשה בחוץ, כמעט סופית. אינו מאמין עור בהתאוששותה ובחזרתה

ק תרופה אחת היתה, אולי, מועילה לה, לרעתו: סילוס כל ההנהגה הנוכחית – "כן, המר ויוסקה שפירא ובן מאיר וכל האחרים צריכים ללכת" – והצכת שני מנהיגים חרשים בראש, ש"יתנו פנים חרשות למפלגה".

הרב יהורה עמיטלי, אני שואלימציע את השכיבתרשות. "אינני חושב שכראי להוציא אותו מעכורתו

החשובה בישיבת הר־עציון", הוא עונה לי בנוסח כגיון לציפורי סגן־השר כשכיקש להיות שר. מי בכל זאת? יש מתאימים לכך, אבל הם אינם רוצים והוא לא יוכיר שמות. אילו היה חושכ שייצא מוח משהו, היה קורא בשמותיהם. אכל הוא אינו חושב שיש סיכוי לכיצוע המהפך הוה. "זה כמעם אבור בעיני". משום כך לא יצכיע עור למפר"ל, ולדעתו גם

17 Bipeolo

(תמשר בעמוד 54

הייחי נגד החנחלויות בלב הישוב קצח ולורחה. אם זה יעזור לפחרון הבעיה, צריך להוריד אותן"

אונא: "אני לא אחמו

בליכוד. אם אני צרין

במישהו שחומ

לבחור בין הליכוז

לבין המערך - אני

"כשהמפר"ל מפקירה את התחום הרתי לל תוצאה ההגיונית וההכרחית מכל זה היתה, לאגורת־ישראל מזה, ורוצה להיות יותר קיצונית

אולי אתם, אנשי החנהגה ראז, המתונים, במפלנה, לחולוך אותה בדרכם ולא דתייצכתם בכל

גאון ברועבון

אהרון אספים. מורה למתינוטיקה שלא עושה חשבון. המציא את הנוסחה לפיה 10 (ספרים)= 1,000,000 (דולר). בערך. את האמת לאמיתה יודעת רק המשפחה ופקיד השומה. כספרים שלו – שממלאים מחרש כמעט כל ילקוט, כל שנה -לא צריך להיות גאון כדי להצליח במתימטיקה. ויש כבר אפילו מי שמזייף את ספריו. אבל הוא לא פראייר של אף אחר. גם פנטהאוז, גם וולוו – והכל ממספרים.

מאת יצחק בן־חורין צילמה: אירית זילכרמן

שנם תלמידים בחטיבות הביניים ובתי־הספר 📠 התיכוניים, שהושכים אולי שאספיס כבר מת, מגחכת הכת שלו יעל. אספים עצמו אוהב לאסוף חיילים במכוניתו ולהתבונן בפרצופים המופחעים של הטרמפיסטים, בעורו מוריע להם הגיבית שאספים שכוחל ספרי המחמטיקה – זה הוא, הנהג. כמה מאות אלפי תלמידים מכירים את ספריו. רכים מהם רמיינו אותו כישיש סגפן דל־בשר, עם משקפי נתושת דקים על חושמו, מסוגר כחרר אפלולי וכותב את ספרי

אהרון אספיס, ג'ינג'י רחביכתפיים בן 53, נשוי ואב לארכע בנות, מזכיר יותר איכר יבנאלי מאשר כזה שנהיה מיליונר "הוא עשה את זה", ומתייחסים איש אקרמיה. התלמידים לא היו מעלים כרעתם אליו ככבוד. אצלנו מתחילים מיד לחשוב עקום. אהרון שכותב ספרי האלגברה והגיאומטריה שלהם, הוא אוהר שכונת־התקווה. כימי חמישי הוא הולך עם כתו להיכל הספורט כיד־אליהו, שואג עם עשרת אלפים צופים אחרי כל סל של דורון ג'מצי, ומסיים את הערב לימור מבוקשים - מרוע לא להשתתף ברווחים. לפתע במסערה משוכחת ברוצב ירמיהו.

אחרי הכל, אספים יודע ואוהב להינות מחזיים. הוא אוהב גם לצחוק. צוחק הרכה. כמו שהאמריקנים אומרים, צוחק כל הדרך לבנק. מתמטיקאי שהמציא את המשוואה 10 (מפרים) - 1,000,000 (רולר) וניתץ בתוך כך את האקסיומה שמורה למתמטיקה צריך להיות פראייר. אחד שפרוד כל ימיו בהשלמת משכורת על ידי מתן שיעורים פרטים.

साम्बद्धांo 18

זהו סיפור על מורה למתמטיקה שלימד בבוקר בכית־ספר תיכון בתל־אביב ובערב בבית ספר אקסטרני, ובין לבין, נתן שיעורים פרטיים להשלמת המשכורת. עד שיום אחד החליט לכתוב ספר לימור למתמטיקה, שהיה ללהיט, ובעקבותיו הדפיס וכרך עוד

אל תתפסו אותי בעניין המיליון. נכון

שמתמטיקה זה מרע מרוייק, אבל בחשבון הכנק האישי

שלו, משתף אספים רק את כני ביתו ואת פקיד השומה

האיזורי במקום מגוריו. לפי מיטב המסורת שלנו של

קנאה וחוסר פירגון, אהרון אספיס צריך להיות אדם

שנוא כידי מכוני המחקר, השוקרים על פרסום ספרי

לימוד דירקטים, ועל ראשי ענף המו"לות שהוא עוקף

אותם כהיפרכולה רחכה: וגם בציכור הרחב אוהבים

לרכל על מי שנוסע בוולכו 740 מודל 88', גר

בפנטאוז בבתרים, רוכש דירת יוקרה באיזורי הן, כצפון

החדש של תל־אכיב וחי טוב. כארה"ב אומרים על אחר

אספים יורע את זה והוא מתלבט ארוכות לפני שהוא

התחילו להתגלות בחנויות ספרי מתמטיקה מווייפים

שלו, המופצים מכפר ערכי כגליל. ואספים מוראג.

חושש מזה יותר מאשר מהפרסום עליו. "זה יכול

למוטט את ענף המו"לות, כמו הגניכות בענף הקסטות.

השוחף הלגיטימי שלי הוא מס הכנסה. פתאום יש לי

לרצות להשתתף איתי ברווחים. ספרי הלימוד שלי

נמצאים כמעט בכל בית־ספר בארץ".

הוא עכשיו אספים בשוק ספרי המתמטיקה. שכותבי הספרים לא נתנו רעתם לרירוג מהקל לאשיי

מישהו הגיע למסקוה שאם אספיס זה תעשית ספרי שהוא טמכל, לא מוכשר למתמטיקה".

"כשהתחלתי ללמר מתמטיקה, הגעתי בשלב די מוקום למסקנה שספרי הלימוד לא מתאימים. גם אם אתה תלמיד בינוני, כבר בבעיה שניה או שלישית אתה נתקל בקושי, לא כגלל שאתה לא מוכשר, אלא כגלל אלא שעכשיו התחילו לזייף את הספרים שלו. דבר כזה גורם לתסכול של התלמיר. הוא חושב בטעות

תשעה ספרים. אספים הפך למוסר של איש אחר. מה שהיה לפני עשרים שנה מהרשק ובעשור הקודם אכיר".

"וה התחיל רי במקרה, מחוברות עבודה שהכנתי לתלמידים שלי", מספר אספיס. לשם מה חוברתי

זה המקום לנפץ מיתוס נפוץ על מתמסיקה כמקצוע ליחידי סגולה ואהרון עושה את זה ככיף, למצהלות מאות אלפי מרוכאי־המדעים המרוייקים. "מתמטיקה זה לא מקצוע לחכמים, כמו שהיסטוריה זה לא מקצוע קל. הגעתי למסקנה שהתרגילים צריכים להיות בנויים לוגית. רציתי להצליח בהוראה, או עוד שותף, ששורד אותי לאור יום. יש לו סיכה טובה חיברתי חומר, שיכפלתי וחילקתי לתלמירים שלי. הרגשתי שזה עובר נהרר ככל כתי הספר שלימרתי". "הוא לימר בבתייספר אקסטרנים "מישלכ

ו'אנקורי", בבית־הספר התיכוז עירוני ה' בתל־אביב ו"אשכולות" ביפו (ניסיון של מורים להיות שותפים נניהול בית־ספר קואופרטיבי מ־1963 עד 1970).

אעשה את זה לבר'. זה היה המפנה".

אספים, אדם השוחה כחורף כמו בקיץ, ק"מ וחצי

עד שניים מדי יום כבריכה או בחוף תל־אכיב, אינו

חושש, כמו שאפשר להבין, לקפוץ למים קרים. הוא

היה אדם תסר אמצעים כאשר החליט להוציא לאור את

ספריו ללא עזרת מו"ל. כבוקר לימר בתיכון עירוני ה'

ובערכ ב"מישלב". את הזמן הנותר ביממה הקריש

לפי הררישות שלי כמורה למתמטיקה, שיורע מה

נחוץ מיידית להכנת תלמידים לבחינות בגרות. לקחתי

הלוואה גדולה, לא צוכר כמה, אבל זה היה הרבה מאר

כסף. משהו כמו מחיר של דירה לקחתי על עצמי

סיכון גרול והאמת שחששתי מהמהלך, אבל הצלחתי

לכתוב ספר מתמטיקה – זה עניין אחר. להחדיר

אותו למערכת החינוך – זו משימה קשה לא פחות.

כותב ותיק של מפרי לימוד אמר לאספים: "אתה עוד

צעיר. תוך שלושים שנה בטה ישמעו עליך". אספיס:

"עניתי לו שאני לא חושב לחבות כל כך הרבה זמן.

"כמורה, יכולתי לתת ספרים לתלמירי וחברי

היתה כתשובתי יותר מישאלתילב מאשר ידיעה".

מה עשית?

של הכותכים הוותיקים. לא הכירו אותי".

ישנתי מעט מאך. ישבתי וכתבתי את הספרים

אנגנות

צל כולם יש מכנה משותף – הצורך לבנות חומר בצורה הניונית. עם כל הצניעות, הייתי מורה מצליח למתמטיקה, אהכתי את המקצוע והקרשתי לו אתכולי. שיכפול הוברות ההדרכה לתמידים היה חלק מזה, לא יותר. נשלכ כלשהו – זה היה כערך לפני 13 שנה – גליתי שנעלמו כל החוכרות המשוכפלות שהפצתי כין התלמירים שלי כ'מישלכ'. פניתי בתלונה למנהלת והיא השיכה לי בטון מבוייש, 'לא נעים לי להגיר לך. אנל המורים למתמטיקה לקחו את התוכרות שלך פונשש בהן". כמובן כעסתי, ואז בעצם, בפעם להוציא את הספרים שלי מעוניינים בחומר שכתבתי, אולי אפשר לפרסם ספר אומר שאתה לולו. זה נשמע רימיוני. בשוק היו ספרים

> בית הספר "מישלב" הסכים לכרוך את כתביו של אספים לספר מבחגים עבור בית־הספר. אהרון אספים מרוצה מעצמו, עם אגו מנופח וכמה לירות בכים מעבר למשכורת של מורה, פנה למנהל וביקשו לכתוב ספרי אלנכרה וגיאומטריה לכחינות בגרות. "הוא הסתכל עלי בעבט מולול ואמר לי, 'תשמע, מה אתה מרבר שטויות: יש לנו את אכירי. הוא הכותב שלנו'. הוא רוצה, אני על הסף, אמרתי לו, 'אם אתה לא רוצה, אני

ב־1975, והיית אומר שהספר שלי ישלוט בארץ, הייתי אומר שאתה לולו. זה נשמע דימיוני. כשוק היו ספרים של הכותבים הוותיקים. לא הכירו אותי".

"אילו כאת אלי אז,

המורים, אבל זה לא מספיק לקידום הספרים כקצב מהיר. פרסומת מהטוג הרגיל למוצר היא חסרת ערך בספרי לימור. מי שקובע בסופו של דבר אינם ההורים והתלמידים, אלא המורים. הם מתרגלים לספר, יודעים את כל התשוכות בעל פה ורי חוששים משינוי, שיעמיר אותם במבוכה מול התלמירים. זו החלטה של המורים אם להשתמש כספר חרש. אם הייתי אומר להם שיצא ספר מתמטיקה והוא מוצע למכירה בחנויות. הייתי מחכה הרכה זמן לשינוי כלשהו. החלטתי להפיץ את ספרי חינם לכל בתייהספר. נסיתי גם את חברי, בורקי בחינות בגרות, מככירי המורים בארץ. כשהצעתי לתת למורה ספר שלי בחינם, הוא הסתכל עלי די בהסתייגות. כך הגיבו רבים וממש התחנגתי: מה אכפת לך? קה שני ספרי מתמטיקה, תהנה מהם".

אונדון אטפיט: (עס כ')

זו היתה החלטה תקרימית כשיווק ספרים כארץ. הראשונה, עלתה במוחי המחשבה שאם 15720 מורים ב-1975, והיית אומר שהספר שלי ישלוט בארץ, הייתי אחרי זמן קצר התחילו להגיע התגוכות. מורים התעניינו היכן ניתן לרכוש את ספרי המתמטיקה של אהרון אספיס. "מה אני אניד לך? ההתעניינות היתה גדולה. מורים פנו אלי ואני יצרתי קשר עם סיטונאי גרול והצעתי לו לשווק את ספרי. אחרי שנה הכנתי שוה לא רק ספר לא רע, אלא גם הכנסה לא רעה. בשנה הראשונה קנו כמה אלפי ספרים, נדמה לי 4000 עותקים, וזה הרכה בהתחשב בכך שאני הייתי המוציא לאור של ספרי. ארם הכותב טפר מכבל מהוצאת הספרים 15 אחון מהתמלוגים. אני קיבלתי את הכל" (המשך בעמוד 23

19 Blaeaid

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרוני קינג קויל.

להשיג ברשת חנויות עמינה. ברשתות השיווק תנדולות ובחנויות רהוסים מורשות

שובו של בני ברמן

מעמים אני עושה את הטעות הואת: אני קובע עם חבר בבוקר בנתניה, עירי האחובה. דקות בהויהורי הגירה.

אלה שברחו לקרנכל כריו, אכלו אותה בשיטפונות". ו הקיצי הזה, אינה מתאימה לפגישות. רק והוא הרי מכין משהו כמים. הוא ירושלמי. לעם. התבר הגיע מירושלים, וקבעתי איתו בכיכר מהכיוון של רפי רשף אנחנו שומעים שהסערה הצח שאף פעם אבי לא יודע אם קוראים לה "כיכר אמנם תימשך, וכמו כן - האוצר תובע לבטל את העמאות" או "כיטר הניכרון", ממש כשם שכבר איני תוספת היוקר. ההסתדרות, כמובן, מתנגדת. "שר ונר מה אני יחור – עצמאי או ווכר־מורשה, או כתם החקלאות מבטיח", מדקלם קריין החרשות, "שמדינת

"אין לאן ללכת", אומר ידידי, "חראה את כל

ישראל תכפיל את יצוא העגבניות בשנה הכאה". רבר, עוד מחר תישאני ספינה אל הים, אל הים הכחול "סוף־סוף משהו טוב", אומר ידידי המזוקן (זקן לא פרוע, דדך אגב, אלא מסודר כמו שצריך, בסגנון

אבל הוא ירושלמי. ומה ירושלמים מכינים

אנחנו כוכים עוד הצי ליטר בירה על המצב, ואו, מתוך ברקים ורעמים, מסתברת לי מטרת הפנישה הוא מופיע פה, אצלנו בנתניה. והקול הצרור והישן הזה שלו, מעכר לרתוב, מזכיר לנו ארץ אחרת. ארץ

בלי כוכשים ונככשים, בלי הפגנות ושולץ, בלי

ותא יודע על מה וווא מרכר. הוא ירושלמי.

ואלי כאמת עוצר זה משהו מרבק. מגיפה שכזו. תפוח שתיא תגיע אליך. צ.ה.ל. מנתק חשמל ומלפנים לישובים ערביים בשעת עוצר, ומה יהיה אם צים וסד תיונ יוולים פתאום, כפוב ליכו כנז, שגם ללשה פרדסים ממול כארם, ועד ששולץ, פרס, תוסיין יאיז אָת הַעוּמ, אורי העוצר י ש לותניה ואו לך ותצריע לתייר עם מסיכת גו על

ונתניה בבוקר, בחורף, עם כל הפלסטיק

יתר כעוצר, מתפש את השבאב שלו ביום גשם.

"ממש עיר פה", אומר ידידי, שבא כמיוחר

ְונשָם יותר אנכיתְ בנתניה, עיר הפלסטיק הצדוב,

מהשלים, ומלכוף את זקנו הנוכף. "תורה", אני מהזיר

ל, מנין שתא התבוון להציביץ מתמאה, וזה מה שיצא

תיל צום שודי, כלי מסריה, שיכור כעשר בבוקר,

מקל את אמא שלו ואת הרגע שבו החליט לשרת

נשה התיכון. הוא להוץ את פחית הבירה כידו עד

שונת מתכווצת כאילו דרסה אותה משאית או"ם,

תוק אתה לוכל. חיים שלנו כובל. ממולו, ממש לפני

וקוניטוריה של תרצל, צועד שחקן רכש מטעם

סנונו אליצור, גבוה, שתור, וכעת גם רטוב. שני זרים נעד פיים שלעולם לא תהיה מוכנה לחורף, לפרות סלם הבר הלח הנישא מעל רחוב הרצל לאמור: שינת ישראל מצריעה לתיירות", או מצריעה למשהו זה, לך תרע, תרוח עושה שמוח ברצועה הכד, וצריך לובות לקיץ כדי להבין את האותיות הכתולות

הפסקת תשמל, וכבת־אחת מפסיקה המוסיקה היונית כפתח הפאב של האו"מניקים, ניפסקים אפליו של ג'קי מקייטן מפתח המכולת שמציעה ווקי של ויסקי בארגו קרטון רטוב, במחיר מגוחך. תשורים ממצמצים כמן כהנא בנאום שיטנה. ידידי מני נידחקים ל"פאפא", אחד מבתי הקפה היחידים ללדנו ובתחשב בעובת התודף, כיסאות מרופרים, רפי ושן נודיו, בטרנויסטור שמולול בהפסקות חשמל,

. איש אינו נראה כרדוב הסוער. חלוגות הבתים לעשה השניה סנורים ומסוגרים. אפילו המשוגע עם תמל, שאומר שתוא משה רבנו שאיבד את הלוחות, סעד כתוך תא המלפון, עושה כאילו יש לו אסימונים ולאן לפלפן. כמה בעלי־חבריות מתייאשים מהמצב ושלונים לסנור מוערם את העסקים שלהם כי במילא צים לג קונה כמונ־אחיד כזה. סערה מהסרטים. נתניה מויעה למכול. "זהו, אנחנו כעוצר", אומר יוייר

הוספת העפות מעל העיר הנצורה.

מצאון הנדול של הספה אתה רואה המון ניירות לשם בדות, נשם של נייר, כמו נידייורק בתמונה מיסטרית שבה וודקים תופנים של ניירות קטנים ומסי על לינדברג, המיים המחלל, או על שלושת מאמונאומים האלה שלהם שכבשו את הירח ועד מוסלג כדור מדוע. כין הניירות אתה יכול לזהות מסי מש שלא זכו, קלפים של חבורת הובל ב-25.000 אני צקים שחורו בחודש אוקטובר האורדה, ולאן יחודר צק אם לא לנתניה בוערך.

ידידי ואני פחלתננים על המצב, על הכושה, על

זה בערך הומן לציין שירידי עם הוקן המאורגן הוא איש "שלום עכשיו" פעיל. הוא מסכיר לי בלהט שהתברה הולכים להתמקם ממחר מול ביתו של ראש הממשלה, ויחליפו מישמרות כל זמן שהשולץ הזה מניה היא ישוב ערביז אחרי הכל אנחנו במרחק ממתובב בשמח כדי להוכיח שעם ישראל דוגל ביוומת השלום, ומוכן לוויתורים. אני מאוד מכבר את עדיפה. על בושה והרגשת חוסר־אונים, כמו עכשיו, הפעיקות ו בנתניה הואת שלנו, שהצרף ככש אותה והיא כעוצר ובהפסקת חשמל ועוד יש לה חוצפה להצריע.

"לא יורע", אני מנסה לצאת מוה לאט, "עוד פעם לעמוד מול הכית של שמיר עם שלט... בקור הוה... "אתה רואה", דנא מחזיר לי, "אם כולם ירברו

"מוב, נראה..." ימה נראה: שולץ כא מוד, ואנחנו צריכים לדעת אודי הנשם:

"תראה מה זה סערה בחוקה" "חשבנו, אולי גם תקוא איוח שיו

הנורות בטיחות, בלי רצועות ביטחון, בלי שיעים, בלי לבנון, כלי אריק שרון, כלי גז ורמעות, כלי מתנחלים וכלי הרהורי הגירה, בלי כספומטים, בלי כורסה, כלי תגיגות הארבעים, כלי הכעס הנאגר והכושה המשתקת,

ברדיו מתחילה קשקשת רצינית: שני הברי־כנסת

מתווכחים בעניין הקרמת הנחירות, ואני נכנס

לשידור: מה דעתכם להפסיק לרבר איפה התחת שלכם

יהיה מונח בקרנציה הכאה? מה דעתם להפסיק לרבר

על הקרמת הכחירות ולהתחיל לדבר אולי על הקרמת

השלומז אכל הם לא יכולים לשמוע אותי. הם ברריו,

ואו, לפתע, אנחנו שומעים פריטת גיטרה מאחר

"זה לא יכול להיות", אומר ירידי, הירושלמי,

"הוא חזר", זורק לנו המלצר, מגיש את החשכון.

נשכת וונוחה, ארץ ישראל שכלכ ולא ביהודה

ובשומרון, ארץ מולדת אמיצה, בלי אלות וגירושים,

"למהז" אני שואל, כמעט צועק. הוא חזר, והערב

הכוכים שמעבר לכביש: "ואמר הקכרניט אין רבר אין

על בטריות, ואני בנתניה, על לא עוול בכפי.

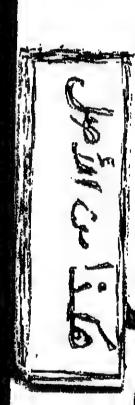
היורע. "בני ברמן ירר מהארץ".

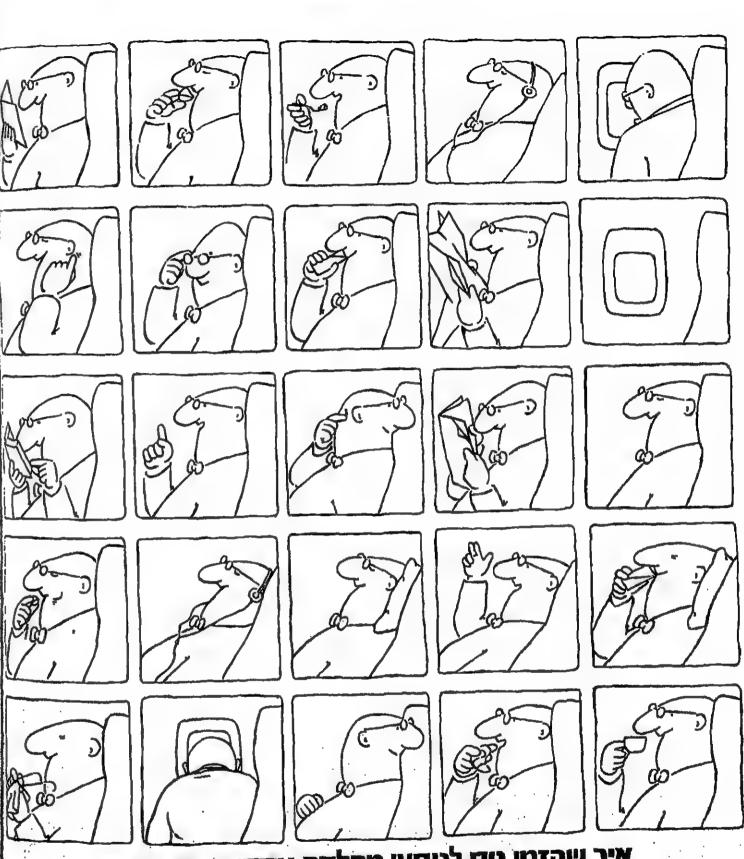
(שתי מכות יבשות על העץ של הגיטרה) רגל מעקר. אנחנו יוצאים. הסערה נגמרה, הגשם עבר למיגזר

שחקן הרכש של אליצור מתחבק עם חייל האו"ם. שניהם עייפים כמו אחרי משחק מכריע, מחייכים חיוך ניצחון. המשוגע שחושב שהוא משה רבנו רוקר לכרו באמצע המידרהוב. כיכר הזיכרון נהפכת ככמגע קסם לכיכר העצמאות. השמש מציצה מאחורי מלון "גולראר" לפני שחיא נכנסת לענן שעולה מהים, וירירי השלומעכשונים נישמע בפעם הראשונה לא כליכר בטוח בעצמו, כשהוא פולט מתוך זקנו המסורר

יאתה יורע, אני דווקא אהכתי אותו, את כני "גם אני", אמרתי לו.

21 Hipebin

איך שהזמן טס לנוסעי מחלקת עסקים בסוויסאיר אפילו בטיסות ארוכות.

אנא, חמשך לקרוא, המשקה האהוב עליך יוגש מיד. בלווית מוסיקת רקע אם תרצח. האם תבתר בדג פוטית או במעדן עגלז כמובן כל מנח מוגשת בנפרד, בכלי חרסינה עם סכויים של ממש. עתוניםז אולי מאגויוי בודאי. או שמא תעדיף לעבור על הניירת שלך מבלי שתופרעו בהחלט. אחרי חכל אתה נוסע במחלקת העסקים, מוקף בחברת אנשי עסקים. סיימת לקרואו מצויין, עכשיו מגיעה לך הפסקה קצרה נגיעת כפתור מאפשרת לך לחתמתוח בנוחות עצום את עיניך. ישנת טובו אנחנו מקווים שנהנית מטיסתך במחלקת העסקים שלנו תודה שטסת סוויסאיר.

swissair /

גאון בחשבון

נהמעך מעמוד (19) אהדון אספים התיישב לכתוב. ספרי אלגברה, נשמטריה, המזברות, סנוטיסטיקה. נהפך לתעשיית מצים מלבד הבחיבה, הוא דואג לרכוש נייר ולכצע נעצם את ההנהות ולהשגיה על ההרפסה והכריכה. משר לימוד והכנה לבחינות, לכתות ז' עד י"ב. עד הום עשרה ספרים ועוד היד נטויה. כעבר, נהגו מודים לומש צת ספרי הלימוד. אספים שולח אליהם עותק הים לתועלתם ולתפארת השבון הבגק שלו.

יתשבתי על שני ספרים ודי, אבל זו מחלה מרנקת. ספר גדר ספר. בשנת 1981 הפסקתי ללמד מיכון עירוני ה' כתל־אכיבו מתוסר זמן.

שמרה הבחיבה זה פעמיים פול־טיים מב גם עכשיו יש לי רשימת ספרים קאני מתכונן לכתוב או לעדכן. זהו מקצוע דינמי המחזיב שינוייבו". כמה תלמידים משתמשים

"מאות אלפי ספרים. כמעט כל מי המפר משתמשים בספר שלי. יש לי מת נכבד כלימוד מתמטיקה בארץ. גם מ וכנסה שותף. מכיר טוב את החשבון קלי. עובדה שאני לא מוסך ציבודי. סת צום פרטי, שכתב ספר והלך לו".

לעיתים הוא משפשף עיניו, כמו מנה להתעורד ממה שנראה לו כחלום ווד מדי. תלום על אחדון אספים, ילד מנוה־צרק, שהפך לכותב ספרים ננוקש הקשר היחיד שהיה לו לספרים - העובדה שהוא גר כבית ברתוב רוקת - ג ע תי לפנים דייך בעל מוניטין

הוא היה ילד ג'ינג'י נמרץ ונפולפל. ילדות במלחמת השחרור. צה עובר כרתוב ויורים עליך. חוריות כאוה לא שוכח לעולם. אבא פועל נניין קשהייום, שאופניים היו כלי התבורה שלו. למר בבית הספר הרתי "מאכמוני". בחשבון היה טוב כבר אז, מל שוכב גדול שהתפלח עם חבריו לקלעע "עדן". אתר מתבריו לכתה היה

'פגשתי את סופול אתרי הצבא. סצותי לו שאני מתכונן ללמוד התפסיקה והוא אמר לי 'אני מקנא כך. צי תלך להקים איזה לחקה שקוראים לה בצל ירוק.

ששל כידוע עשה קריירה מפוארת כארץ ובתו"ל. און אספים, אחרי תיכון מתטיפיורי, שירות כחיל יקש ועבודה מיסית קשה בסדום, הצטרף ללימודי מנשיקה כאניברסיטה תל אביב.

מרתי ביום והתפרנסתי מהוראת מתמטיקה בערב. קניתי דירת חדר וחצי ברמת גן והיתי צריך לשלם משכנתא. חיים קשים. לכן, כשסיימתי את התואר הראשון, פניתי לחרשה אחבתי את החוראה שיבעון, זה לא יאומן. שתי בתתלתבות. היה לי סיפוק. זה מקצוע שפעם פיסת אתב אותו. אהבתי את הקשר עם התלמידים. נשאר מוסבר אני רובה לציין ששום ועדה לא תעלה אן מעמד הצורך, הוא נכנס לכתה ויוצר את המעמד אוצה האישיות שלו. לחגיד שוועדה כזו או אוצרת אקנץ צה בעשד זה שפויות בפין עגבניות. שתפסיקה זה לא מקצוע של גאונים. החררתי שמיבניה ואמנה בתלמידים שלי. ניסיתי להגיש להב א משר ווליפורים בצורה מדורגת. זה גם המוד של

המכירים את ספרי אכירי בעל פה ואת הפתרונות. למרה צעד ושאפתן הנעתי למסקנה שהספרים לו פתאימים לחלמידים, לא מקדמים אותם. למודה זה חשוב, כדי שלא יתפס בלחי מוכן. ולמרות ואת, עברו בתרוגה לאסמיס מתכלים, או תתהלתי לחשוב על צורה אתרת. כמבה לו דות אוטולנגי, מורה למתמטיקה ומלדים שלי זוו לא מזמיכות לא פטנט. דווקא פישוט מנחלת בית הספר החיכון דיוו" בירושליםו "אמנם

הדברים. להגיש בעיות בצורה קליטה, לעשות דירוג שלקושי והמשכיות כין בעיה לקודמתה. למדתי מכל שיעור והסקתי מסקנות. בניתי מערכות של שאלות ובעיות מסודרת בכל נושא. בגלל הדירוג של הבעיות, הספרים שלי מתאימים לכולם, כלי הכדל רמח בתיהספר והתלמידים כהם. עם כל הצגיעות, הספרים שלי קידמו את המקצוע. לתת חומר שלתלמירים מסוגים שונים יהיה עניין בחומר. כדי שספר יצליח כלכלית, הוא צריך להתאים להרבה בתי ספר. בספרים שלי יש קואליציה מקיר לקיר רתים וחילונים, ימין

כשהצעתי לתת למורה ספר שלי בחינם,

הוא הסתכל עלי די בהסתייגות. כך הגיבו

רבים וממש התחננתי: 'מה אכפת לך? קח

שני ספרי מתמטיקה, תהנה מהם".

כמו שניתן להבין, אהרון אספים אינו צנוע גרול,

אכל מי שעושה אתר ועור אחר מסכם שיש לו גם

קבלות. "אחר הסימונאים שלי הציע לי לעשות יחר

ספר בישול. מרועז כי כל ספר שאני כותב – קונים.

תכתוב על העטיפה אספים – וזה הולך. אני גם הכוחב, גם מחזיק התוצאת. זה עסק שצריך לנהל. אין לי

עובדים. הבת עורה לי פה ושם. עסק של אדם אחר. אני נותן לרפוס ולכריכיה. אני נותן פרנסה ל־400

הנויות בארץ, אכל אני לא מתעסק עם הנויות, רק עם

אבל מתקשים להתמודד עם המורה שבא מהשטה. מה

מכון "שחר" לבגרות: "ברנע שיצאו לאור ספרי אספים,

חלה מהפכה בספרי המתמטיקה גם מבחינה מתורית

(בניה שיכתית של השאלות והתרגילים) וגם מכחינת

הדפום והאסתטיקה ספריו נעימים לקריאה הוא

הראשון שכתב את התשובה מיד, לאחר השאלה ומנע

את הצורך לדפדף ער פוף הספר. 90 אחון ויותר

מבתי הספר התיכוניים משתמשים בספריו. ההישנ

בודל במיותר בהתחשב בשמרנות של המורים,

מכוניימחקר שוקרים על פרסום ספרי לימור,

אורה שיינרמן־אלוני, מורה למחמטיקה, מנהלת

סיטונאים. אין לי זמן לבזכו על חנויות".

ומרים מורי מתמטיקה על טשו

ושמאל".

י. כשניהם טוב הדירוג של התרגילים והגיוון שבהם ובמיותר אני נהנית מאופיין של הבעיות, שלא מעטות מהן חורגות מן הכעיות השיגרתיות ונותגות פתח לשיחה מרחיבת אופקים בכתה". להצלחה, כמו שאומרים, יש הרבה שותפים. לפני כמה חורשים נילתה סוכנת שלו בחיפה ספר אלגברה מזוייף, צבע הכריכה היה זהה וכך גם התוכן. אפילו צויין מתחת לשמו של אהרון אספיס, שכל הזכויות שמורות למתבר. את הזיוף אפשר לגלות לפי עוביים

ספיס: "ספרי לימור נמכרים כחודשים יוני, יולי ואוגוסט, לקראת שנת הלימודים. אחר כך במשך השנה – זה לא אותו רכר. החלטתי שאני מוכרה לחסל את התופעה, או שהזייפן יחסל אותי. מצאנו את הספר ככמה חנויות נוספות. הצלחתי לאתר שם של בעל חגות בכפר בגליל, החשור בהפצת הספר המוויף. לפני שלושה שכועות צילצל אלי לקוח שלי מרחובות, וסיפר שמישהו הציע למכור לו ספרים שלי כחצי מחיר. נדהמחי להיווכח שמישהו מציע 2000 עותקים של הספר שלי, אלגברה לי"א, שלוש יחידות, הכנה לבגרות. ככל שנכנסתי יותר לעניין גליתי שיש מישהו, כנראה בגליל, המזייף ספרי לימוד.

של הספרים (במזוייף הגייר דק יותר).

אינני מכירה אותך, אך מצאתי לגכון להכיע לך את

הערכתי על טיבם של ספרי המתמטיקה אותם הוצאת.

ללמד כפי שאני נהנית לעשות זאת השנה, בהשראת

שני הספרים שלך, אלגכרה לכתה ט' ואלגברה לכתה

הגשתי תלונה במשטרה, אבל הם לא נכנסים לנושא, שהוא מכחינתם נושא אזרחי. אתה צריך לעשות בשבילם את עכורת הכילוש, לאתר את המקום בשבילם. למה להתאמקז יש מי שמזייף דולרים, אחר מזייף קסטות ואחד ספרים, מדינת פירטים. אין לי מושג כמה ספרים זוייפו. יש ירידה כמכירות שלי. אני נמצא במצב קשה, כי ברוך לי שספרים מזוייפים שלי חדרו לכתייספר".

אשתקד הוא מכר 90 אלף ספרי לימור. דרך ארוכה עבר מאז מכר את שני ספריו הראשונים ב־4000 עותקים. במשך השנים למר עור רבר טוב על ספרי לימוד – שיש להם כיקוש מדי שנה, בניגוד לרבימכר שומנו עובר, עכשיו, כשעסקיו בשיאם, הוא חושש מהשותפות הבלתי צפיה.

אני יושב ומשקיע מאמץ, ואתר כך כא מישהו" וקוסף את הפירות. כתיבת ספר מתמטיקה זו עבורת פרך. שעות על שעות של מחשכה על שיבוץ תרגיל. עכשיו אני כותב ספר אלגנרה לבגרות, מעדכן בתוספת של 120 עמור. אני יושנ על זה כמה חורשים, מהבוקר ער הערב. 16 שעות ביממה, עם הפסקת צהריים המוקדשת לשחיה בים או בבריכה. לפעמים אני מתייאש תוך ניסיון להתמורר עם תרגיל סשה. יש תיסכולים. זה לא הולך חלק. ספר מוכן זה כמו אחרי לירה. לפעמים יותר מתשעה חורשים. גם שנה. בעסק הזה אין פטנטים ומהפכות. צריך לשכת הרבה בשכיל

"כשאני מכטיח שאוציא ספר לקראת ספטמבר, המורים מחכים. אם אני לא מספיק, אין תוכמות – אני מפסיר שנה. האחריות עצומה אני במעמר כזה שכל מה שאני כותכ. בחרר העבורה הקסן שלי, ישוכסל לעשרות אלסים ואולי מאות אלפי עותקים ותמיד יש, . עם כל הניסיון, חשש ממעירה אני מעביר את החומר

לכריקת מורים הכרים". תרבה סופרים מצליתים יכולים רק לקנא באהרון אספים. אילו ירעו מראש שספרם עומר להיות רכימכר, היו מוציאים אותו לכר ופותרים את בעיותיהם הכלכליות. גם אספים לא ידע, אכל הוא הימר. אהרון אספיס: "היה לי אומץ לקחת ריזיקה ולהשקיע – והרווותי. אילו הלכתי עם הוצאה לאור, לא הייתי מסתכן אכל רס מקכל תמלוגים מה שעשיתי זה חלום של כל ארם להצלחת מקצועית

יצחק בן־חוריו

23 ນເລຍວໄປ

מכשיר מהפכני לנדנוד אוטומטי של מיטת התינוק

סליפר חשוב לבריאות

הגוף והנפש של התינוק!

מה זה סליפר?

סליפר חינו מכשיר מחפכני קונופקטי לנדנוד מיטת התינוק, חעגלה, העריסת או חלול. חסליפר יוצר תנודות קלילות

פעולת השלימר מאפשרת לחורים להמשיך ולהתמסר לעיסוקים החביבים עליהם ככל שעות מיום וחלילה בשעה שסליפר – השמרטף מאלקטרוני

טבטיח שינה נעימה ומתוקה לתינוק סליפר – חמוצאה מקורית כחול-לכן הינה ללא ספק הדבר הטוב ביותר שקרה לתינוקות ולהוריהם בכל העולם.

סליפר בטוח לחלוטיו

סליסר הוא לא רק מכשיר מהנה, תוא גם מכשיר המכטית בטחון חן לחורים ותן לתינוק. מבנהו חלק, ללא בליטות מסוכנות ולא מחובר לחשנול: סליפר מופעל על ידי 4 סוללות של 1.5 וולט כלבד.

למרכית התיעקות. רגיעתו של התיעק בחודשים הראשונים לחייו חיונית ליכולתו ומידי בין תבעיה לבין פתרונה. לחתטודד עם תנירויים הרבים של העולם החדש. ובבד תורמת לחחוו התקינה. הנענוע שזר להרדמתו של התיעק ולשנתו המרגיעה. חבבי של חתינוק יוצר תנודות קלילות

ומנישות דוגמת תנודות של עריסה בידיה שלאמא אורוכת. כעבור 4 דקות הסלימר נעסיק את פעולתו אד נשאר דרוך וסוכר לפעולות נוספות בכל עת שיישמע הבכי של תונינוק. ממציאי השליפר חקרו ומצאו כי 4 דקות חינו משך חומן חממוצע חנרווץ להרגעת הרנינוק. מאחר ולבלתינוק אישיות משלו צרייד חמכשיר בווטת עוצמה חמאפשר כוון עוצמת *חנדטד חרצויה* לתיעק. סליפר מתחבר בקלות לכל סוגי השלבים: שטוחים מרובעים או ענולים. (ראה צילום במסגרה).

ונני לתינוק

את הטוב ניותר

כיצד פועל סליפר?

כמו בכל תמצאה מאונית יש קשר ישיר

שנשבר לבנאדם הברוך הבא סלו, כשמתעייםים לו העצבים מהאשה או מהעבודה, איפה

הבנאדם הולךו לשבת עם המשה תולך. איפה? אצל ברוך. איפה

מתה על יד לוינסקי. כא הבנאדם אצל

מודן לוקח דווה שתייה, מכנים

נייגלה־סטרמבולי כתוך הצלחת

שמרועתר, לוקח שני ריבורים עם

שמע כמה עולה עכשיו טבדר פד'ו

ק פליפית שנת שמונים. שומע איך

ומלעתים של המע"ם שיפרו את האבא

אל פריאנטה מהתנות־צבעים. היית

קונה אצלו צבעים, פוליסיד טמבור,

צילה נייד לטש, כמה קופסאות שמן:

לג וכל ביוד נגיד מאה שקל. מה היה

חנק נה על הקופה שלוז עשרה שקל

וופק. הקומבינה עברה

שמשתו ירק הלשנה.

אה מהקומנדו מס שמו עליו אמבוש.

הבנים לו את השטרונגול. עם כל הבניםו. כל מה שהרוויה מאואנטות נשרף לו עכשיו.

או כשתיא לנו על הלב, איפה קלטם קצת לשכוח כמצרותו אצל ות בנוננה הברוך הזה. כל הזמן היה מו השמן עם הועתר – משהרמשהו.

לאות לא יודע מה נכנס לו כראש, התחיל לזיין

אָלוּ, כֹבָה אתה תראה אותנו אצלך. אפר תאלאס,

ווי לו יאללה, תעוף מהעיניים שלי, שלא תבוא

או אניגלורסשרמבולי – איזה קומבינה יוצא לךו

משק של בווך, עובדים כלוינסקי. עובדים כלוינסקי. אי לא נלנסים כתנות של חיים רפאלי נכנסים לראות

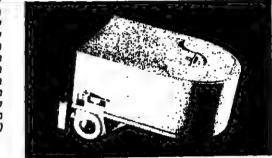
אלי חוש אולי חביאו נבינה טרייה מאור יהורה

אלי,מתוע פח חדש מלספונים. לפעמים אתה יכול

חשת לריח של.. פייב יותר פוב אני לא יגיר לך איזה

למנין זה לא אני זיינתי לכם את השמן של ים המחלוא איבן אל כולה, הפועל שלי. כבר

הונוים, שוכח מהצרות.

תינוק רנוע הוא תינוק כריא יותר, סקרן ומרוצה...

Patent pending

היצרן אחר בעים

אוורה והפצה עוזי שיווק בעיים

רמוב שינים הרובי ל אולה ההעשיה החדש האיצון יצייון

להשיו בחנויות למוצרי תינוקות. רשתות שיווק ובתו מרקחת.

בישראל מספר 75591 ובעוד שלושים וחמש ארצוח

להלן חוות דעת מקצועית של ד"ד ננת רובינשטיין נברו (פסיכולוגית): "פחקרים

בהתפתחות הילד חוכיתו כי נענוע התינוק בתנועות ריתמיות הינו סנים ומרגיע

לברות, גם כן הרגים לא מצליחים כל־כך. או אם אתה מה זה לקרדה? דג מהמשפחה של הדג טונה. יושב כל הקיץ כים של הרוסים. מתפנן על הרגים־נקבות. בחורף נהייה לו קר, נגמר לו החירמון, מתחיל לרדת לתורכיה.

מנחם תלמי

איך סידר הדג"ל קרדה את

הקומבינה של הרוסים

לא כל יום מוכרים לך לקררה. פעם, לפני במה זמן, שה יש לדבר. עכשיו השמן עם הזעתר אצל ברוך היינו בשוק התורבי בחיפה, אצל החנות של מון. שין לקרוה: מביא אותו מקלקיליה. ידוק כמו לימון. לא שאלנו אותו, חניד ארון יצחק, מה שרה שאין לקרוה: מהבקבוקים של הסופרמרקט. אתול מניוקי של אמר לנו - הכל מהרוסים. שאלנו אותו אין הבי שי ונם כו העתר משהו לוקמום. אתה כובל בתוכו מהרוסים. אמר לנו, מה זה לקירה: דו מהמשפחה של

שינדל ושיהיה לקררה, הרוסים תופשים אותו ברוך, עם כל מיני מכונות אלקטרוניקה, לפני הגכול של תורביות רק מה שמצלית לברוח מדרוסים נכנס במים אן אצל שליאסאחיבורגנה. לפנו שהבאנו הביתה את להפים שכח אפולו לקררת לא פלפירה ולא כל מיבי וכים כאלה לקידת אני אומר לך, אוריגיעל. עם ריח החמים של תורכיה, נהיה לסרדה.

אבל אצל תרוסים, כמו שהבניארם לא מצליחים לכנארם שמתה גרולה על הלשון.

שני עם השמן. הועתר דווקא היה מאה אתח. אבל נבקום שמן־זית התחיל לשים שמן לוסיאל מלעון. מה אני יניד לדו יותר גרוע משמן אשרנו לו, יא עקרוט איבן־ארס, שככה תעשה איינפים הבי כוכים שלך מה שיושבים אצלך בשמש אים, לא השוכז אם אתה לא מפסיק עם שלבונות ומתוד את השמדדת, כולם מתחפפים מסק ורפוס שלך, תלך תחפש קליינטים אחרים, יא הלכלאסה כפו שאתה רואה נוד של תרננולת,

רית. שלא תחשוב עלי אינה פה מלוכלך יש לבנארם

אה, לקרדה, לקרדה אומרים אפילו כתורכיה כנו בון. למה אני יביר לך. בדרך, כומן שהולכים אל מתחיל לררת לתורכיה איפה שהמים יותר חמים.

או במקום לתת לו להגיע לים של התורכים,

רואה יום אתר לקררה אצל חיים רפאל, תדע לך שהרג הזה היה עקרוט איבן־עקרוט, דפק את הקומבינה של הרוסים, בא אצל התורכים, הסתוככ בים שלהם ער ששמו לו אלה את הברז. זעכשיו חיים רפאל חותך אותו חתיכות יפוח, כל חתיכה עולה זהב. יותר זול לקנות צלעות ככש עוזי משלקנות לקרדה. אכל הבנארם, כמו הרג, חי רק פעם אחת. או ססס...אותתו הכסף. יאללה, תחתכו

שתים־שלוש שייבות מהלקררה. ותיתנו איזה מאתיים גרם זיתים שחורים מקומטים. ואיוה גבינה צפתית מהפת. וקצת צ'ירוס, מה שהולך טוב מאוד עם הבירה. ובכית נקלף בצל, נחתוך אותו ארבע, נשבור גם כן לחם לכן שעור לא התקרר מהמאפייה. נפחה את העראק, גכין את הבירה. ניקח ביר אחת את הלחם עם הלפרות. ביר השנייה את הרבע בצל. נשיכה מפה, נשיכה משם, חתיכה מלפפון חמוץ, כמה ויתים קלמטה, משהו גכינה מאור־יהורה. הולך טוכ מאוד עם העראק. עושה לבנאדם שמחה כלב חעייף שלו. הרג טונה. יושב כל הקיץ בים של הרוסים. מתפנן על אתריכך לוקחים את הצ'ירוס, שמים על הקשה של הדג טונה יושא לו המיד ובנאדם מצליח להגיע עד המקום הדגים בקבות. בחורף נהייה לו קר, נגמר לו החירמון. הלותם. עם במה התיכות פלפל קטן משוגע, הולך טוב מאור עם הכירה. מה אני יגיד לך? החיים שגעון.

אני אַמרתי שיש צרותי שתרא לנו על הלכז לא זוכר. אולי אמרחי את זה לפני שעברנו בלוינסקי. לפני שנבנסנו אצל חיים רפאל, או אצל ויקטור דגים, כל הדברים הנחמרים האלה מלוינסקי שעושים

25 Blaeala

כל אחד והזאב -- זיבושינסקי שלו. ד"ד רפאלה בילסקי --בן־חור, בחורה־טובה מפלגח העבודה, נשמה, אכלה ושתחה ו'בוטינסקי במשך שנחיים, ועכשיו היא מגלה לעם ישראל תישהו שונה לגמרי מהדימוי שדבק בו. ז'בושינסקי שלה היה ליברל־דומוקרש, שונא כפיה ואסתייג תכולחני אנהיגות, שחמך בהפרדה מוחלטת בין דת ואדינה והציע אאשל עצמי לערבים. הפנים החדשות של זיבוטינסקי – "עם כבוד, בלי מורא". בולערך לא התלהבו בוליוחד . אההחשסקות שלה בנושא בחרות כנראה לא יאהבן את החוצאות.

צילאה: איריח זילבראן

ולאת על בשו

על בעות השטחום:

החברים שלה, ששמעו על מה היא עובדת, נאצה לא התלהבו במיוחד. "הרימו גבה עם עשרה פימנו שאלה", כרבריה. עכשיו היא מקווה שיבינו יותר אבי (ממשך בקמוד מבא)

אכל למה שחברה נאמנה כמפלגת העכודה

אבל רבריה של כילסקי נופלים עכשיו כמי סיחה גשם על אדמה חרכהן בתוך ים המכוכה וחוויכותה לעצמה אובייקט מתאים יותר מהפאשיסט הזה לעסוק וסיכמה את הנותו בסער חרשן רכל יחיר הוא מלך"

באוניברסיטה העברית, התמחות בליברליום), ואא . שמץ תלמידי ובוטינסקי המבירים את תורתו היטב

בריה של ד"ר רפאלה בילסקי בן־וזור ממפל" בכלל לא ו'בוטינסקי ההוא, שניבט בקרורניות מעל גם יעקב שביט כתב ברוח זו, במחקרו על הדוויותים גת העבורה, הביסו במסך ושיפשפו עיניים ראשיהם של מנהיגי חרות, כשהם אומרים 'אף שעל'י בתימהון: חברת מרכז המפלגה, מי שהיתה או 'קיר הברול המך לפלדה". היא דיברה על ליברל יועצת של פרס לעניתי רווחה, משם שישים (לא ממחנה מורעי־שריר) ככל רמ"ח אבריו, פתוח הפנימיים המתרחשים עכשיו בחרות, בין סילום של ושבעה ברשימת מפלגת העבורה לכנסת כבחירות לוויכוחים ולמשא ומתן, מכבד ערכים, שונא כפיק משה עמירכ מהתבועה בעוון סטיות (כגון מוים עם שעברו, יושבת כאולפן "זה הומן", ומסבירה לעם איראולוגית או כל כפיה אחרת, מסתייג מפולחני אש"ף) לכין הטרנספר של סגרהשר דקל, כשכל ישראל בלהט את תורת זאג ו'בוטינסקי. הגבירו הערצה של מנהיגות, תומך בהפרדת מנחלטת בין דת הצדרים ועורים ונשבעים בכתבי ובוטינסקי ווליום, הבתירו מסך -- כן, זו היא כלי ספק. מוור, ומדינה - בקיצור, לא בהיוק מי שתיח מניע לחרות של היה צריך לתוציא שוב את ויבוטינסקי מובמפליו אמרו, בחורה כליכך אינטליגנטית, לא יכלה למצוא היום. אחרי שעשתה חריש עמוק בכתבי ויבוטינסקי, ולברוק מה לעואול, תא אמר, בעצם.

אבל ההפתעה הזו היתה עור כאין וכאפס לעומת ה תרות סילפה את ו"ביר באלת בילסקיו "תנועת תעשה את נה: אבל ההפתעה הזו היתה עור כאין וכאפס לעומת ה תרות סילפה את ו'בוטינסקי אולי לא כזרון – אבל החברים ש ההפתעה לשמע הדברים שהיו לה לומרו ז'בוטינסקי מילפה". שניירה הפאלה בילסקי (דוקטור למדעי המרינה את הדברים האלה, מסתבר, טוענים כבר מזמן

BINEO 10 26

"רציתי קודם כל לומור את הדוקטורט. זה היה בנסשי, ונישואין אז לא. התאימו לכיוון שבחרתי"

שנה של ליות בשראתי את מה שפתב משך ארכעים מות שבטור בולל ועידה בוללאמית. הוא לא מחד מתקש ליותים שעמדתי על עולמי האונטלקטואלי שצרוך, כולל אשירן, בולל ועידה בולאמית. הוא לא מחד המות בא היה לן תשכוך 'העולם כולו נגדנו'".
"ממת לאתן מקקות (אם יש מו שתושב שאני פועה על ורות של חיום:
"בשלב ראשון דווא לא היה פורש ממנה, זם אם "בשלב ראשון דווא לא היה פורש ממנה, זם אם ניולה זכד ונעלמת כן בהחיום לארבעים שנה, זה עדיין חולד שלך. אני חושבת שחוא היה בותה את כל השוניוה

הילד שלן. אני חושה מהה עומדה בפנין הדילפה לדען מחדש, ופנסה לשכוע. הוא היה בעל זיכוח, ואם הית היה היה בעל זיכוח, ואם העולה של תדמוגרפיה פול הגואוגרפיה. לפי ותונה לשפוע על פי הכרומה שלו - חיח בצליה. הוא לא חיים העלה ופניבה לפי המונים במנים היה בעל יותו לפעם את על פי הכרומה בתנועה אלא לחיפה בחים של 13 אחון יותום ביד אחון עדבים אחדי באפשר לחס במתות ויכוחים בתנועה על לחיפה אחון עדבים אחדי באפר לחס במתות ויכוחים בתנועה על לות שוביניות במסלנה מומליקטית אלו יכולה רע העול יבולה מומלים על שלאות יבול לכטא עצמן באמת לות שוביניות אלה היה אלתימים המונים אם מעול היה לא חורך מעבר בעולם תוא אתן מבטן ולידה, ולא באת של חודל להיות רוב לכן הוא לא חורך מעבר בעולם והיות מבטן ולידה, ולא באת של הוא מחון מבטן ולידה, ולא באת מילון הרמשום ומטישים"

A service of the serv

27 ชเอยอโด

עדשלאחואחואחוש מול הערות, כא תביו...

נוא להרגיש את הנחש עם אלוף ישראל במרוצי מכוניות.

33 המשפחתיו

Ula Romeo 1 שנונה דקיל ב, מל. מנואר 1947 לפתר השרום: בית הוכב, מוקולוב 28, 1908 ו-30. אשתלק: אלה בעים, ש

סמל הנחש של אלפא רומאו. עושלא תראה אותו בנסיעה, תרגיש את השצמה, את הביצועים, לא תבין... התמון בנחש והאזן לנהימת המנוע, זה הצליל המיוחד שאלפא רומאו מנגנת לר לאורך כל

שנה אוירה, תחושה שלא תקבל מאף מכונית צמרת. לחץ על הדוושה, תן זינוק, קח את השליטה בידיך. אלפא רומאו. אטרקציה על

מגלהרגיש את הנחש עם אלוף ישראל במרוצי ^{מכוניו}ת רמי שוחטוביץ, אשר ידגים בפריך את נמה של המכוניות. לתאום פנשה צלצל לסוכנות הראשית טל: 03־335463.

"ז'בוטינסקי שעו שהדת שתרה על יהדות הגולה תכני הישתעות, אבל היא עצומה הפכה לימים עות דיםי, תשהו שלא. התכתח, שלא יהיה בו צודך כגורם לאומי מלכד כשתקום ולרינת היהודים. ובשום אופו אסוד לה היכנס לתחותי החקיקה"

ויצמן וכן־גוריון היה גדול – נדחס לשוליים. כאותו

ערב החלטתי סופית שיום אחר אתיישב, בראש פתנה,

על כל מה שכתב ז'בוסינסקי, ואנסה לראות מה הא

אמר באמת". אפשר להכחין שבילסקי, אשה שכלחניה,

לעתים ער כרי יוכש, מעורכת בנושא הזה גם רגשים

"וה היה רומן פרטי", היא משיכה למי ששואל אות

מרוע לא סיפרה על מה היא עוברת. "משוט הינשתי

שאני חייבת לעשות את זה. אין לי הסבר ראציונלי.

היתה בזה גם מעין מחווה לאבי, שכאב כל ימיו את

כאב הסילוף של דבוטינסקי, וקיווה כל הזמן שחורהו

תתגלה כאור הנכון". כפתח הספר יש הקדשה, ל"אכ",

עד לילה. דיבוקז "כן, אפשר לקרוא לוה ככה".

המסקנות שלה הפתיעו גם אותה: "לא באתי לנושא

עם עמדות מוכנות. חשבתי שהאמת כין מה שאומרים

עליו חברי מהשמאל, למה שעושים ממנו בימיו.

נמצאת ודאי איישם כאמצע. הסתבר שנה לא כנה

בהיסטוריה יכולים להיווצר סילופים גמורים של הנוה

וויבוטינסקי הוא אחת הדוגמאות. ממתבר שתוך מקום

ת שורשי הסילוף של תורת ו'בוטינסקי. אומרת ד"ד בילסקי, צריך לחפש בקרע

לתנועת העבורה. "ובוסינסקי האשים או את

השמאל בהאשמות חמורות: שהוא מפר את שיווי

המשקל החברתי בהעריפו את הפועל על המותר, שהא

בעצם נצלן, מפני שהוא כונה את מעמר הפועלים.

כבספים של בורגנים מחריל, שבגללו עלולה להיות

שהתרחש בשנות השלושים בין הדתיניוניסטים

נהמשך בעמודינו

אנשים שסראו את כל הגותו של ושי האתרים, כולל מנהיגי חרות של היום, קראו אהו

קריאה סלקטיבית, אם בבלל":

שנתיים נשמה, אכלה ושתתה ז'כוסינסקי מבוקי

צבי בילסקי, שהאמין".

(המשך מתעמוד תקודם) צבי בילסקי ז"ל, היה רוויויוניסט, מנאמני ז'בוטינסק, חבר חרות. לבת־המצווה שלי דוא קנה לי במתנה בת כל כתבי ז'כוטינסקי. אני פרצתי בככי, כי רציתיי אופניים – מכל מקום יצא שמגיל צעיר מאד סראתי אותו. אתריכך נכבשתי דווקא בקסמי הסוציאליות אבל כשעקבתי אחרי מי שהיו אמורים להיות ממשיני

ה עפובעלה, פרופי נחום בן חוו

דרכז של ז'כוטינסקי, ושמעהי את הביקורות עליו מהצד השני, הרגשתי שמשהו מה לא נסדר – זה לא היה ז'בושינסקי שהכרתי מהבית". בתגיגות המאה להולרתו של ז'כוטינסקי, כשבנין הגג בחברת אורסון וולס, לי שטרטברג ודני קיין (רוויזיוניסטים ותיקים), במסיבה נוצצת ב"וולוחף אסטוריה", ישבה בילסקי מול הטלוויויה ושמעה את נכרתו של ו'בוסינסקי, פרום' קרני רובין: "חשבתי לעצמי איך קרה העוול ההיסטורי הוה, שאולי אבל היא עדיין שם, לא מתמטרת. "בכל מעם המנהיגים המרכזיים של הציונות, אדם שגם לועה:

שאני רוצה להחפטר אני נזכרת במה שאמר לי (פרופי) יחזקאל דרור, שנמצא איתי בתרבה מן הגופים האלה, 'רפאלח' הוא אמר, 'בדברים האלה אסור להתייאש. ום השפעה בשוליים היא בגיל 41, אחרי שכל דורשי טובתה נואשו

חסרות שיניים. היא יודעת - היא נמנית עם הוועדות האלה כבד שנים. אחרי שהיתה יועצת לענייני מדיניות רווחה בממשלת רבין, מינה אותה פרק למ"מ (לא יו"ר, היא מדגישה באירוניה) "חמועצת לתכנון חברתי", שאמורה היתה להגיש לממשלת הצעות בנושא זה. המועצה מועלת עד היום, אבל רוב המלצותיה נגנוו באיזו מגירה, אם בכלל הגיעו לשם.

"אין מדיניות חברתית בישראל. אין שום סדרי עדיפויות", היא מסכמת בצער, "הוופים המייעצים עובדים, אבל שרי חממשלה לא מתעניינים בנושא באמת. לנושאים תאלה אין 'סקס אפיל' בעיניהם, חם מעדיפים להתעסק בענייני שלום ומלחמה. תבעיה היא גם בתיקשורת, שלא במיוחד מתעניינת במשאים האלה. הממשל בישראל הגיע למצב של אטימות בטיפול בנושאים החברתיים. זה נשמע נורא, אבל זה וכון. תראי מה נעשה עכשיו בבתי החולים. הפכנו למדינת בלי מצפון חברתי".

ממנה מזמן, התחתנה רפאלה בילסקי במפתיע עם פרופטור (לכירורגיה) נחום בן־חור, אלמן ירושלמי, אב לשני ילדים בונרים. עד אז, חיא אומרת, זה פשוט לא יצא לה. "רציתי קודם כל לגמור את תדוקטורט. זה חיה בנפשי, ונישואין אז לא התאימו לכיוון שבחרתי לי". לא, היא לא חשבת על השעון הביולוגי המתקתק, "אבל אם את שואלת אם אני מצטערה שאין לי ילדים -. התשובת מיא כן, אני מצטערת", מכריה של רפאלה בילסקי מעידים שמאז נתרככת מאד. שנה וחצי לאתר שנישאה לקה בעלה לפחע בשיתוק בחצי השמאלי של גופו ונזקק לתהליך שיקום ארוך, שבסופו חזר לפעילות רגילה, (לתוציא ניתוחים) כמנהל מהלקת כירורגית בבית החולים "שערי צדק". "זו חיתה טראומה, אבל וצאנו ממנה 'מחוזקים עוד יוחר משחיינו לפני כן.

עכשיו מיא מתלבטת בין התמסרות אני מניתה שיתיו מחייבים ויתיו שוללים משני חוא חדין, חיא מודה בצער, ביועצים הכעונים - ווה בשדר, אני מוכנה לכל - דק לא

"אני מצטערת שאין לי ילדים" אהיא הסיבות לקירבה ("לא הערצת") שהיא מחשה כלפי ז'בוטינסקי, אומרה ד"ר ומאלה בילסקי בן־חור, היא הערכתה לאושים שוכנסים להיסטוריה על מנת לשנות אותה. "גם אני כוו", חיא מודה כלי כחל ושרק, "ווצה להשאיר איזה

> הדברים מללו אינם בגדר עיקרנו תיאורטי אצלח: בילסקי, ילידת תל' אביב, בת 46, התלמידת המצטיינת של חכתה, רצחת תמיד להגיע רחוק – וגם לא הסתירה את זה. "אני שונאת בינוניות", היא אומרת. תלמידית באוניברסיטת יודעים זאת היטב. אלת מהם שגילו, כהגדותה, "עצלות מחשבתית", לא במתרה ישכחו את נחת לשונה החדה ("אני באמת צריכה לשמור עליה יותר"). לא נמקרה נחרה להתמחות בתורות הליברליות.

הראציונליות, המורכבות, היעדר הפתרונות החדימשמעיים כהלך המחשבת הזה משכו אותה, ונם חיא, כמו לוק ומיל (וגם ז'בוטינסקי) מאמינת באליטיזם: "בחובתו של תאדם לתכנן את חייו" תוך שימוש נעיל בשכלו". כיוון שהשכל היה תמיד הצד החזק שלה -- כך בדיוק נהגה.

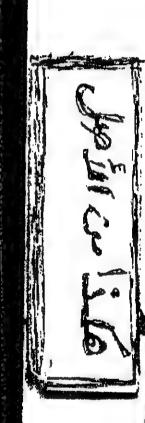
אחדי שגילתה, בגיל 21, שלא תוכל להיות מיקרו־ביולוגית (בגלל אלרגיה לחומרים במעבדה), נסעה ללונדון, שמעה במקרה הרצאה של קרל פופר, והחליטה ש"השאלות שמציג מדע המדינה חשובות לא פחות מאלת שמציגים מדעי החיים".

היא טיימת תואר לאשון במדעי המדונת באויברסיטה העבריה, שימשה עוזרת הוראה של מרופסור שלמת אבינרי, ועם סיום החואר השני (בהצטיינות. כמוכו) וסעה לאונליה לעשות את הדנקטורט בנושא "השפעת איריולוגיות על מדוניות" עם דגש על נושאי וווחה, וסיימה אותו

"פוליטיקה", אומרת בילסקי, "תיא עניין חשוב מכדי להשאיר אותו לפוליטיקאים". נו אתת חסיבות שתיא מעורבת בפוליטיקה כבר שנים רכות. היא היתה חברה גלשכת המפלגה, ממקימי חוג אזרחים תומכי פרס בירושלים, רצה פעמיים לכנסת. עברה את מכבש ההופעות בסניפים. המשלחות והוועדות המסדרות – ודורגת בפקום הששים ושבע – מכובד, אבל לא ריאלי.

אחת האכובות הגדולות שלת, היתה מה הגדולה באותה שנה, בידי קבוצת אקדמאים. אומרת, וסוגרת את הנושא לדיון. (רובם מחחוג למדעי המדינה של האונירסיטה העברית): הצטרפותה של קבוצה בסדר גודל כזה, להרצאות, מה שהיא קוראת המפעל החשוב אישית ומספרות, היתה אמורה לשוות את כל פני . בתיית (תספר על ז'בוטיוסקי), לבין ריצה מפלגת העבודה. "תיחיד מאוחה קבוצה שהגיע מחודשת לכנסת. במפלנה שלה יש כבר מי שטועו לעמדת מפתח כלשתי בפוליטיקת חיוז דוד ליבאי. שבילסקי תוסיף לתרות כמה קולות עם הספר כל השאר נדחקו לשוליים ופרשו. החברר, הזה "אני יודעת שקיים סיכון שיחשבו ככה, שחמערכת הפוליטית עדיין לא בשלה לשלב " למחת שמי שקורא את כל מה שכתבתי לא יוכל - אנשים מעולם האקדמי בצורה אמיתית. הם עדיין ילוהות את ז'בוטינסקי עם חרות כמעט בשום דבר. משמשום בעיקר כקישוט".

האקדמיים שתממשלה מפעילה כל הזמן בחעדות לאדישות".

תרגול לבדיוקת חניביים

ו. האם וש לך דימומים בחניביים

בדנהן צחצוח השוניום?

ב. חאם חחניביים ישינו צבעם

לוורוד כחה בדמן האחרון ?

א. האם יש לך דיח דע מחפח ל

בחניביום בזמן צחצות חשוניים

בחניביים לך נפיחות בחניביים

האם רוש לך ישוניום מתנדנדות 6.

אם ענית בחיוב על אחת השאלות

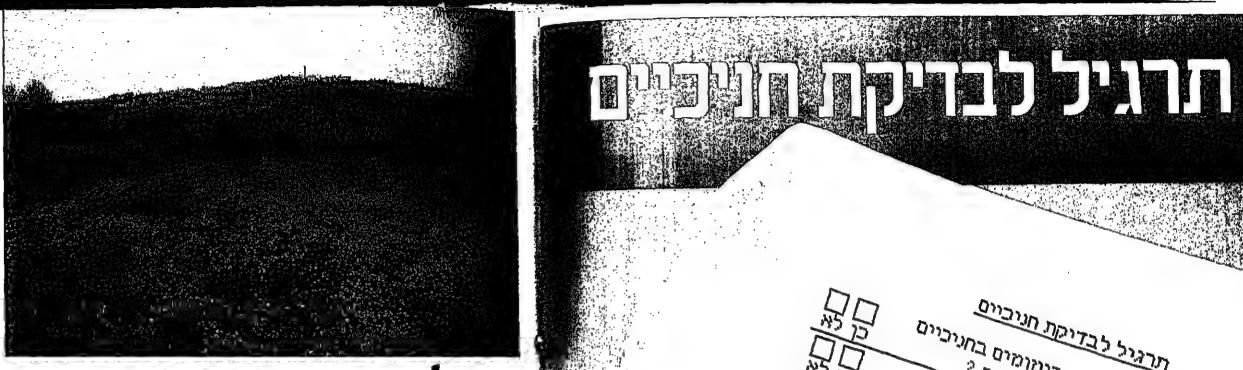
אותה צריך אורועל - רמיד.

וכדאו שחבדק אצל רופא השוניום שלך

משתת שיניים מיוחדת למיפול בחגיכיים

אוונל מכילה ויטמין ג המחוק את החויביים בפני דלקות.

ב. דואס רש לך דגרשות לכאב

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

57. לא רק אירוסים

שמורחים בחודש מארט. למעמים קורה שהמטיילים אל האירוסים, מדלגים על שדווז הפדי תה הנוהרים והאדומים של הצבעונים הדשמיות, ועל זה אסור לוותרו

כל מה שפורה בגלבוע בחורף ובאביב הד בתורף ובאביב בפריחה צבעונית. טוון שייעור הגלבוע פגע בעושר הפרי

שו צמון מצורסם בגלבוע: עצודי הדני

תולמע מפורסם גם ב"גל צרוב" של הפ" ואה וב"גל האדום". הגל האדום פותה בלוות. בתחילת תודש מאדם בא לכד שלנח צבעוני ההרים, שמגיע בגלבוע לפיא נודלו ויופיו. הצבעונים פורחים נשקר בשהה הדחב, לאורך הקילומטר המניד בין חניון "שער הוהב" להר בר ע עם שמורת האירוסים. כאן מוכלץ לנייל בשבילים ברגל, וכמובן, כל שמות הפיוחה ום שמורת טבע לא לק"

ישון מארם, כאשר הכלניות מתמעכורו, מא וטוברת את הכל האדום.

המסקנה מכל הסיפור הזה שבשדות הציחה של הלבוע אפשר לטויל מעב

ארבע־חמש שעות לנסיעות ולהליכות תענ"ך. נוסעים שבעה ק"מ עד לצומת קלות בשדות המורחים. יש כאן חניונים בחורשות האורנים שהתקינה הקק"ל, לפיקניקים. מסעדה יש בגן השלושה (הסחנה) או "אירוס הגלבוע" על כביש בית שאן־עפולה, מול הכניסה לעין חרוד. מאד מומלץ לשלב את הטיול בגלבוע עם הרחצה בבריכות המים

וסיעה של שניים וחצי ק"מ ופניה שמא־

עץ גדול עם כיווני הנסיעה. קחן את

הדרך ל"מיצפה ויניה" ואחר כך לחניון

שער הוהב" ולהר כולכישוע.

האנדול יותר, זוהר יווצר. שמע של צבו־ חם עם פרחים יפים, בוצא את הצידוף הטבעיות והחמות – 28 מעלות גם כחו־ הקוקעי אקלימי של הגלבוע כמתאים רף – של גן השלושה. כניסה בתשלום ניותר לקיומו. ובזכות זאת, מתכסה ויש מלתתות. ות בשטחי היער, צריך לטייל בחורף מעפולת: נסיעה לכיוון בית שאן (כביש ונאביב דווקא בשטחים החשומים. וז) וכקילומטר לפני הפניה לכפר יחוק־ אל פניה ימינה, דרומה, לכביש 675. ביב, אז לא להיבהל. יש שילוט טוב.

וומכושמים שבתם מורחת מרווה ריון־ מת, בצפון תתר, לאורך "חדרך התיכו" מה, דוך עפר שמתחברת מ"מיצפה וי־ ויה" להר ברקן. כאן אפשר גם לראות את הגבעולים המעמוניים של ניבעונית הבוון. ממשפונה הסוולביים.

שחת, בעבה שני מטר, של הכלך, שוש א עלים ירוקים, כמו נוצות ופריחה צובה. צמו ים תיבוני ששלה בגלבוע נשפע וכצפיפות דווקא בגבול האיזור

שוחות איתן ובמקומן הנודיות. למי שלא מכיר: לנוריות האדומות, והכתו" - מת לפעמים, יש עלי כוונית רכים ומב חקים כמו משי, אחרי הגוריות מתחיל הול של הדמומיות, גם להן בדק של - לשי, נמיוחד בולטות כאן דמומיות אס עובא עם תפרחים הארומים הגדור לים, ולפני שמסתייבות צריונת המוריות ו מתחילה פריותו הפרנים, שומשכת עד

מיו עד סוף פסק, אירוסים כבר לא יחיו או אבל תמיד יפרח מה משהו, בשדות הפתחים, בשבח ובגדול.

רי הגלבוע מפורסמים בגלל • זמן הטיול: שדות האירוסים הסגולים לטיול שנהגים ממנו צריך לתכנן לפחות הסרגל. מונים ימינה לכיוון ישובי חבל אל חניון האירוסים. יזרעאל, ממשיכים ישר עד קילומטר

רויריות מהגלבועו ● בכביש הפיתולים שיורד לבית אלפא. בסופו, כשפונים ימינה, מגיעים לגו השי

וחצי (בכביש 675) ופונים ימיוה בעליה

לכיוון נורית.

לושה.

מעם מושב נוריה. מימין לדרך – שלט אל, והמשך בנסיעה או הליכה ב"דרך

על הגלבוע:

לאורך גכולות 1967-1949, על ההרים. אנשי משמר הגבול נתנו לו את הכינוי הזה והיום זהו שער הזהב לטיולים. בין חניון "שער הזהב" להר ברקן, מומלץ מאד לטייל בשדות הפורחים, שם הנל האדום הוא בשיא תפארתו: צבעווי הה" רים הגדול ואחר כך הנוריות והדמומי: ות. לא לוותרו

נוסעים בעליה. מימין, רואים חווה פר־ טית של משפחת מס, ומשמאל הישוב • להד מלכישוע: הנטוש נורית. הכביש עובר בין חורשות מחניון שער הזהב מומלץ לפוח לכביש אורנים שמסתירים מעט את הנוף מס־ שהיח פעם דרך המטרולים, והיום יש עליו שלטים לכחון הר מלכישוע, והי־ הדרך המומלצת לנסיעה היא זו היורדת שוב מירב ולנסוע בו. לכל אורכו יש אי־ לח לדרך שעולה לגלבוע, דרך מה שהיה ל"מיצפה ויניה", לתצפית על עמק יורע־ רוסים, אבני גבול, שדות פורחים והנסי־ עה היא בנוף בלתי רגיל, שוורק אותנו התיכונה". כאן האיזור הלכן של פריחת קצת אל המאה התשע עשרה, בגלל שני מרווה ריחנית. דרך העפר הלבנה, ענירה הכפרים הערבים שרואים במרחק מימין, לרכב, עולה בפיתולים ומתחברת לכ־ פקועה וג'לבון. פקועה יושב על גבעה שכולה נטועה שיחי סברס ובקיץ מייצ־ אים מכאן את הפרי המתוק לירדן, לס־ עודיה ולנסיכויות המפרץ. הכפר ג'לבון בעמק הנא מין חצר אחת נדולה, של משפחה ערבית אחת שמקור שמה. וכי נראה גם מקור פרנסתה בעבר, הוא הח"

על הגבעה רואים את הישוב הדתי הח" דש־יחסית מירב (שמקור פרנסתו תע"

אל מה שהיה פעם מיצפה מלכישוע בתחום הקו הי" רוק, והיום ישוב נטוש עם שומר ערכי מכפר ג'לבון, שאליו אפשר לפנות אם יש בעיה כלשהי. קודם עוד עברנו ליד הפני

(שמאלה). כדאי לפנות אחרי השלט השני. ועם

עשמו את הסוור הזה, בלי שום חשש, אבל למי שחושש: לנסוע על הגלבוע ובונחומי הקו הירוק) בקבוצות ולסמור

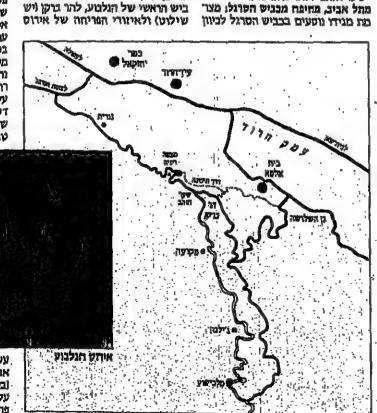
"שער הוהב" הוא היציאה מהדרך הרא־ שית של הגלבוע אל דרך הפטרולים,

רוב או דבש החדובים. שיית "היי טק"), והדרך המשולטת הי־ טב עם אבני הגבול לכל אורכה, מגיעה

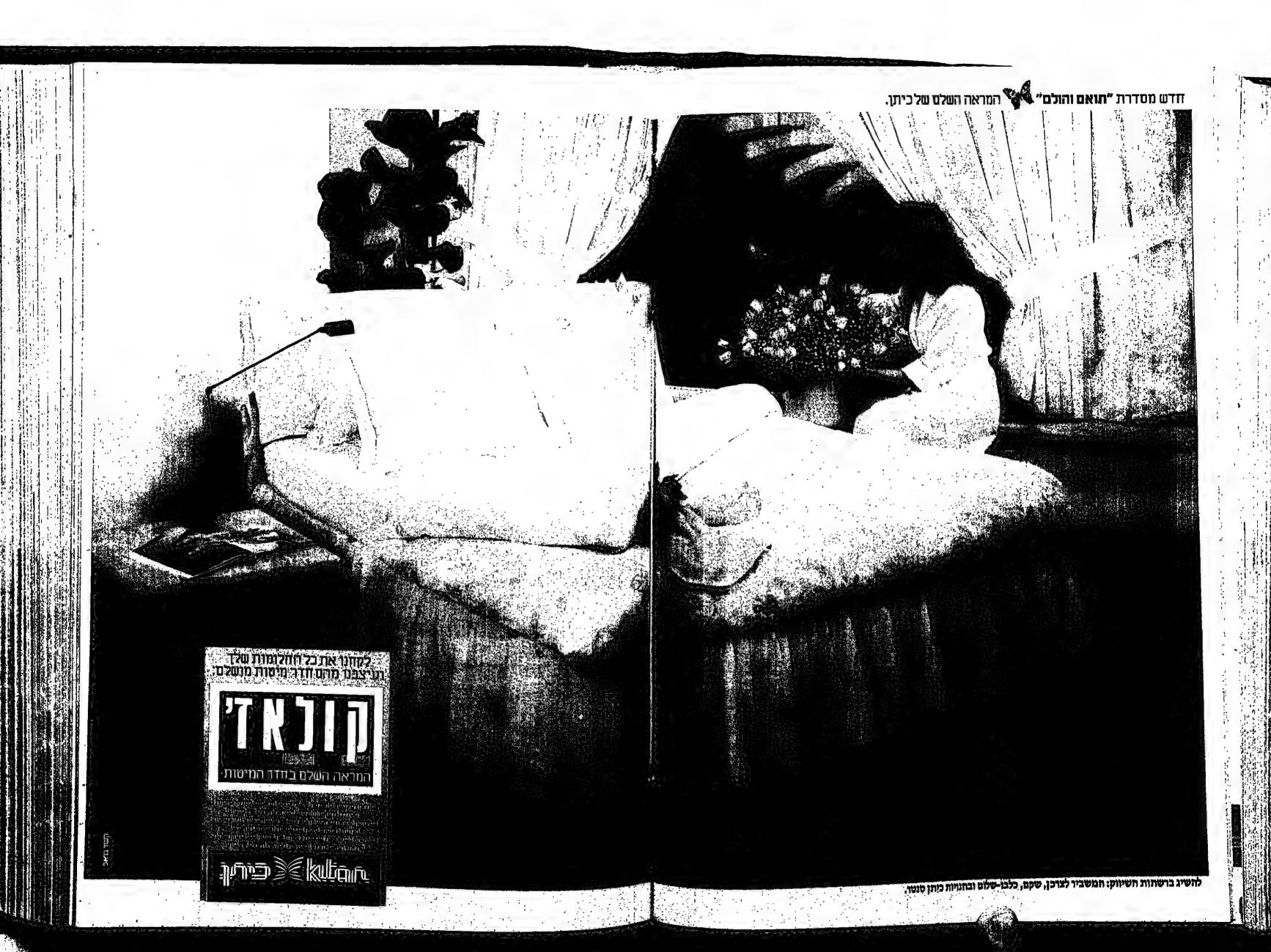
למעלה גלבוע. שילוט ברור מהכביש הזח מוביל. לחניון האירוסים

הדרך הסלולה מקיפים את חר מלכישוע ומגיעים חזי רה לחניון האירוסים ולי־ רידה מהגלבוע לכיוון בית אלמא

על תושבי מירב ומעלה הגלבוע שחיים

מעדניות. כמו פטריות אחרי הגשם

רכות המערניות נמצאת אצלנו כעו משגשג ועולה. מי שווכר את המעבר מתנות המכולת של היים בעל הנסקם האפוד למופרמרקס – מהבלגן מוסר האסססיקה של העיירה הקטבה אל משטור המצרכים, הסדירה האסטטית הפואקטית, קלות השנתם והאריזות מפנינות רחבות והתעדנות - יכול לושליך מזכרונו על המעבר ממהלקות צלה ואתדת של המרכול אל מערניות פוד השפע הצבות כזו אתר זו גם מוצות ראשיים וגם במרכזים מסחריים מריקים השפע, הטיב, ההצטעצעות, תיתנום האריחה, העיצוב והאסטטיקה תוקיון המבהיק תוברים שם יחד לספטוניה נסטרוגומית המפריחה פנונך את הקריאה התנוקה: וויךלארקו שגעון של מקובו"

פעם, לפני קום המדינה, היו מספר מעדניות פה ושם, בעיקר של "ייקס" וציאו אתם כמה וכמה ערכי תרבות א הארץ האסייתית הזו. מלבד מוסיקה. וייקנות ונימוסים טובים הם הביאו את שערניות – אנטירתוה מוחלטת למנולת הארק־ישראלית. אבל תמורת מופי, האיכות והסינרים הלכנים של הבנים היה צריך לשלם. והכיסים אז לא ביו מלאים כמו היום.

נניםן – קיבלת בחקפה.

לבת השתי ומאה גרם גבינה כתישה היו תפוים. והיתה גם המחברת השתורה של

נסס כבוקר, אם לא בחמש וחצי. בעוד

משטירה אחת מרבוח

ב"וסט", לב דיוונוף, ח"א.

ובת גבינות, תבשילים ובשריו

(צילום: ואובן קסטרו).

תרבות הצריכה של המערב חדרה הקודם. עמוק־עמוק, ומה שחשוב לא פחות – מקום לא גדול, "וסט". סיור בין אצל רבים יותר הפרוטה מצוייה בכיס. מרפי המערניה הזו מותיר אותר מתפעל מוצרי כשר מתוחכמים, סלטים מצד אתר, נכוך ומכולבל מצד שני: מה כלתי־שיגרתיים, נקניקים מעולים לקנות, על מה לוותר. הפעם. וכרכשאות למיניהן, תבשילים באריוות לחימום מיידי, גבינות מעולות, לחמים שזומי־ציפה - כל אלה והרבה יותר מנגנים כקרנוואלים של חלונות ראווה

גם הקיבוצים כתגינה. חנויות של

ועת כבר לא היה שם עם מי לדבר, כי "מורע" רטידת־צבי" הן חלק מתהלוכת אחרות, כמו" רלי" ברמת־אכיב ג', בה אולי יוכור את ימי הצנע של דב יוסף. דוגמה ומשל לחגיגת צריכת המזון טלם הלכו לאכול צהריים ולתפוש מזונות היופי והתפנוק. ויש רבות

שוקדים הפוסעים בעסבוות כזו - נמטר לנו שם כי בדיוט מאות אתר מדור וה. הגעם לא מכבר שבוע הם החליטו להמסיק הגשה לסעדה בוקרשט" בשדרותיה! ארוחות עיסקיות. ביקרשטי בשדרותיהן ארוחות עיסקיות. נתא וכון כן ציילת בומנו שניתן רצונ מאוד שקוראי מדורך יידעו לקבל במקום בצהריים על חשונוי חזה ולא ימלו במק אדותו שלקיון במתיר מתקבל על במונו חדעה אבל באשר ביקשנו ארוחה

טעים לחזור הביתה

הותה ארוחה עוסקות?

בראה על פני השפח, פורחות ומאפה, ומרי שבוע אתה צפוי להיתקל מתפוחי־עץ. וארטישוק ממולא במוס ומשבשבות. הטעם התערן, השפעת שם בחידושים שלא פגשת בשבוע סלמון וצלפים. והכשרים, הנקניקים, ריבות התפוזים הסיניים והחבושים.

או בואו אתנו לסיבוב ב"וסט". תנו יר. רק להסתכל. לא "לסמוב". לא לתקוע אצבע וללקק. להתפעל ולהאנח במה למרוח, תגיר במה למלא. בשקט. ומי שצעיר מכרי לוכור את המכולת של חיים או של יום־טוב עזורה, ככוי, לשם השוואה. "זכרונות" של חצי

ארץ זכת גבינות, תכשילים ובשרים. של היום. הנה טרין עשוי מכנד עוף, שינקן, תרד ועשכי תיבול. הנה סלט ברוקולי עם אורדיבר ותפוזים – והכל ברוטב ויניגרט. והנה ברוקולי עם צנוברים, גמבה ותערוכת מיוחרת של תכלינים. ובתכנית שמעל קורץ סלט פסטה עם שניצלונים. ובמגש שמימין רוסטבין

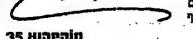
The state of the second of the second second

במעדניות ההן הדר, והיה בהן עירון, אתה מוצא תבשילים מיוחרים במינם עטוף בשומשומין, טוכל ברוטב מתקתק. והסחורה המשובחת הוגשה כהן בצורה מבחינת האיכות והטעם, וכמו "וסט" וסלט חסילונים עם ברוקולי. וטרין של בדיונגוף סנטר, שהטכח הראשי שלה מלפפונים עם גכינה וכצל ירוק ושמנת, תוא צייר מחיפה בשם יהודה סיבוני. מחוזק בג'לטין. וכצנצנות הגכוהות היום צצות אצלנו מעדניות במטבה של המערנייה הוו הוא "מצייר" מטיאס הולנרי משוכח שהוכן כאן מקסימות חדשות לבקרים וכולן, כך להנאתו ולהנאת הלקותות מיני תבשיל בשמנת, תפוחי עץ וציפורן. וצ'טני

וכבר אנחנו במחלקת העוגות, כולן מאפה המקום – עוגת שקרים ומרצפן, עוגת שוקולד ודוכרכנים, עוגת פרג ולימון, עוגת שזיפים יבשים עם ג'ינג'ר וציפורן. זהו זה. אי־אפשר יותר. אז עוצרים ליד אחת המוכרות ומבקשים שתכין מהר־מהר איזה כריך טוב. יש שם כל מיני לחמים ולחמניות. תכחר. תגיד

תפוח עץ לילד פעם בשבוע. אולי אתה והמערניות של ה"ייקס", אלו של שנות עצמך היית הילר הזה. או מגיע לך השלושים והארבעים, שהיו בומנן פסגת חלום צרכני של נטולי־ יכולת, בטלות תראה איזה שגעון של ארץ יש לנו. בשישים לעונות המעדניות הישראליות

35 ชเจยจโด

אני לא מהאמנים שמחכים למוואף פעם לא פגשתי אותה

דני קרוון

מסל

נולד (1930) וגדל בחל־אביב. חניך

שטרייכמן, סטימצקי, ינקו וארדון.

חבר קיבוץ הראל עד מירוקו ב־55/

השתלם בציור-קיר, למד ועשה

ובחו"ל. התן פרס ישראל בפיסול

ייצג את ישראל בתערוכות (1979)

בינלאומיות רבות. בין השאר, יצר

מסלים סביבתיים בדומרק, צרמת,

תחנך יצירתו, "כובריומן", בפארק

גרמניה ואיטליה ובסמעמבר 88'

תאולימטי בסיאול. נשוי אב לינ

בנות. נו בח"א.

תמאורות לתיאטרון ובלט בארץ

השומר הצעיר. למד (לא גמר)

בתיכון חדש וציור אצל אבני,

שתי אומרת שאני מארטיר של נסיעות: כנראה שאי־אפשר להיוולר עם השם "פרוון" ולא לנסוע. אני אותכ ולא אותכ את זה. ראשית, אני נהנה להתלונן. פעם, לפני כל נסיעה, הייתי מקבל פריחה על כל הגוף או חום גבוה. זה עבר. הנסיעות נהפכו לחלק מעבורתי. היום הטיסה היא הזמן השקט כיותר שיש לי: אני מנותם אי אפשר לטלפן אלי ואני לא יכול לטלפן לאחרים. לא יכול לקום וללכת. מגיעים, פוגשים ידידים ותיקים, מכירים אנשים חדשים, מחליפים רעיונות, רואים תערוכות חרשות, שומעים קונצרט, היר על הרופק של מה שנעשה באירופה ווה נעים. אכל לפעמים זה מתיש,

לפני כשנה וחצי חזרנו לגור בארץ, ואני מחלם את ומני בעיקר בין חל־אכיב ופארים, עם גירות לפירנצה, סיאול ומקומות אחרים מבחינה מסויימת זה פוגע בכושר העבודה שלי, אכל עשיתי זאת ברעה

שנים גרנו כחו"ל, במקומות נפלאים, בדירות שכורות, מרוהסות, בתחושת ארעיות, על המזוודות, היתה התלכטות. בפארים אני לא מרגיש בכית, היא נשארה זרה לי ומנוכרת, למרות שהיא יפה מאוד, ממש מלכותית. בפארים אני לא ממהר לקנות עחת לא רואה טלוויויה, מאזין לרדיו רק כשבארץ המצב חם. פה אני קורא ארבעה עתונים ורוצה לככות.

מרינה של שלושה מליון המסוגלת להוציא חצי מליון בעלי איכות גכוהה במרע, הקלאות, צבא, תרבות, ומדוע בפוליטיקה אנחנו מוציאים וק נכותן לא רמיון, לא תעווה, לא מחשבה, לא דוגמה, אפס. לא לומדים מההסטוריה של עצמנו ולא מההסטוריה של אחרים. נכנסים לרשימה השחורה של עמים שריכאו עמים אחרים. של רוב שריכא מיעוט. מובילים את

41265jg 36

עצמנו לאכרון חברתי, מוטרי, תרבותי, כלכלי ומריני וכורים לעצועו בור בבית הקברות של הורטה מסגרת חבית מאור חשומה לי. זו

שבתוכה נרקמים החיים. אני חיה משפחתית. לוסו איתי את המשפחה גם כשאני נוסע לבד היציאל והחזרה, זה חלק חשוב. הבטריות שלי מתבלאות מתחים בעבודה, שהיא גם יצירה וגם תוסר בטתון שפ שאתה עושה צריך להעשות כך. והתלות באדמיניסטרציה, ביורוקרטיה, תקציכים, בעלי מלאכה ותהרגשה שאתה תמיך במבחו, שופטים אותך ונותנים לר ציונים כל הזמן.

יש רגעים קשים מאוד, בעיקר אחרי שהעבורה גמורה אכזבה, הרנשה שלא הגשמו מה שרצית שה לא טוב. במשך הזמן אני משלים איתה, אבל לפעםים תוור וחושב שהיא גרועה. בדרך כלל הגד שבא אלי מאחרים מחזק אותי, העבודות שלי לא קיימות בלי אנשים כתוכן, ולכן אני אומר לפעמים סוו פיגורטיביות. בבית אני פורק את המתח תוד כני שתוה, אשתי, אומרת, פה יש ארבע נשים שאהבות אותי. עכשיו אחת עובה התחתנה עם מישהו אתר וה קשה, כי אני מחלב את הכחור...

בית וחברים. לא הייתי יכול לחיות כלו הכים הם בשבילי כמר חמצן. למולי, יש לי הרכה חברים מכל התקומת. אני עדיין רוכש לי ירידים תרשים וה אתר הרכונים הנפלאים שקורים לי תוך כדי עכודה אני צריך קשר עם חברים, צריך את החום האני והריאלוג. אני מניע את המחשבות שלי וכוחן את עצמי כריאלוג. כשאני בא ארצה יש לי מצעד ריטואלי בין כל הידירים, כלפונים שהנעתיו סגישות. אחריכר פרידות.

בילוי זה לפגוש הברים או לעבור. או לג מיושבי בחי קפה יה נותן לי הרנשה לא ונשמה לשבת בבית קפה. אולי זה אחר מהחסביםים תובים לחיוב ולשלילה, שאני פוחב פחשופו הצעיני ווו

מה בעינין ההצלחה הגדולה שלךז <u>עוד לא היתה לי ההצלחה הנדולה.</u> מתה אתה מאוכזבו <u>מהציפיות שלי מהציונות ומהסוציאליזם, ומזה שלא יכולתי להמשיך</u> אתה אדם חזקז במתז <u>בכושר עמידה בלחץ, וב*סבלנות*.</u> אולן החלטות נועזות קיבלת בחייךו <u>לקבל על עצמי את ההזמנות שהזמינו</u> ממני

נפני מה קשה לך לעמודז <u>ככי.</u> מה הדלק שלךו <u>קשר עם אנשים.</u>

מה מקומם אותך? <u>כשיורים בילדים ומכים נשים.</u>

נמי אתה מתקנאז <u>באלה שמסוגלים לנוח.</u>

את מי אתה מכבדו <u>מי שלא עושה פשרות.</u> על מי צד לךז <u>על אלה שהלכו במלחמות ישראל</u>

למי אתה כוז <u>לצכועים.</u>

על מה קשה לך לסלוחז *על נבזות.* מה מעצבן אותרו <u>הוסר אדי בות, ולהיות בחופשה</u>

א מוסרי בעיניךו <u>להכריח אנשים לעשות מה שאינם רוצים. לשלוט באחרים</u>.

שהו וכרון הילדות החזק שלךו <u>אני ככן 4, עומד בחצר ביתנו, ברחוב זרובבל פינת מאה</u> שערים (היום "הכובשים") ומעבר לגדר עומדים ילדים חימנים ושרים שירים נגד האש<u>כר</u>

ותחפוכות המעם ווווית הראיה המשתנית. חה מסע של

האהבה הראשונה, הגרולה שלי, היא המוסיקה

לצערי, לא התמסרתי לה רציתי לנגן על קלרינט אכל

הסתפקתי במפוחית וחלילית ואפילו בתבחי קצת

מוסיקה (במספרים תווים לא ידעתי). הרבה פעמים

אני שואל את עצמי מרוע מוסיקה חודרת לתהודה,

ילנשמה ומרעירה את מיתרי הנפש שלי יותר מהר

ישורון – משורר נפלא שאני מוצא כשיריו משהו

לסל את עבורותי אפשר לסלק רק

גם שירה מרעירה אצלי את המיתרים שירה

יסורים, אתה סוחב את הספק איתר, כמו צלב.

מאשר אמנות פלסטית.

אחרי מי אתה מסובב את הראש ברתובז <u>אחרי המוקים מזרחיים. כלונד לא עוכד עלי.</u>

שבמשך הזמן היא לא תימאס. שתחיה עם הזמן

העבורות שלי לא קיימות כלי אנשים בתוכן, ולכן אני אומר לפעמים שהן פיגורטיביות. בבית אני פורק את המתח. כמו שחוה, אשתי אומרת, פה יש ארבע נשים שאוהבות אותי. עכשיו אחת עובה

יוות חתנה עם מישהו אחר. וזה קשת, כי אני מחכב את הכחור..." שהאין לי ומן, אני תמיד רק יש לוח ומנים וצריך

לומה עד המריות יכשאני גומר עכורה, אין לי או לא מהאמנים שמחכים למווה לא פגשתי אוען אר פעם אני עובד משה לפצח בעייה. תוחסים אפשרות לגנוו אותה או לזדוק חוי ותו על סמך עבורות קודמות. משלמים לי על שעריין לא ראל, לא הריוע ואם אני לא רמאי או לחסיטון אני חניה לפעות אותם על תאמון שנתנו כי לסל. את עבורות? א השאי לומי עבודה אין לי אמשרות לבניז אותה אי צווים לפל את עבורותי אפשר לפלק רס עם עוב עודרורים, בתוב שלהוגונים במומר רפלץ זון אחריות ארירה אני שלה שלה במומר הפלץ זון אחריות עום לפנות און אחריות ארירה" עם בול רוורים, בחומדרנפץ

בשגיאות, אולי הייתי משורר. אכל משורר גרוע כי אני יותר מדי סנטימנטלי. תמיד לוקה איתי ספר לנסיעה, בתקוה שאקרא בדרך. ספרות נסיעות – בלשים, מרע בריוני, פורנוגרפיה – לא מעניינת אותי. אני משתרל לקרוא פרוזה ישראלית עכשווית אבל לא מצליח להספיק הכל.

לקולנוע אני הולך, לעתים רחוקות, בעיקר כרי לשמח את אשתי. אוהב סרט שהעלילה אינה הרבר היחיד בו. צ'פלין, באסטר קיטון, פליני. אבל 80 אחוז מהקולנוע זה רכילות ואלימות. הקולנוע והטלוויזיה הם היום המובילים הראשיים של האלימות, יצר מאוס שאני שונא ברמ"ח אברי. פעם הייתי שפוט על תיאטרון, בצעירותי רציתי להיכנס לעולם הזה, טיפסתי אליו כמו למקרש. ער שזכיתי ועשיתי תפאורות. התמלאתי תיאטרון – והתאכונתי. בשנים האחרונות, יש לי הרגשה של זיוף בתיאטרון. הציפיה שלי היא לריגוש אינטלקטואלי ולהתחברות. שהמרחק הפיזי ייעלם בגלל הקירבה הרותנית שתיווצר, דבר שבשנים האחרונות קורה לעתים נדירות. חוויה כואת היתה לי, למשל, כשראיתי בפארים את "כרמן" של פיטר ברוק. אבל "גן הדוברבנים" שלו היה קטסטרופה.

"בפארים אני לא מרגיש ככית. היא נשארה זרה לי ומנוכרת, למרות שהיא יפה מאוד, ממש מלכותית. בפארים אני לא ממהר לקנות עתון, לא רואה טלוויזיה, מאזין לרדיו רק כשבארץ המצב חם. פה אני קורא ארבעה עתונים ורוצה לבכות".

בזמן שנשאר, בין עכורה לחכרים, אני משתרל לראות מה קורה בגלריות, במוזיאונים. היום אני מתכוון לנסוע לראות את אוסף שטיגליק. ביליתי הרבה בחנותו, חלק מאוסף החנוכיות שלי ממנו. יש לי קשר חוק מאור ליוראיקה כיצירת אמנות, אמנות שהשסיעה עלי. החל מרף גמרא עם סוגים שונים של כחב, בגרלים שונים, וער מגרל בשמים ובתייכנסת מעץ, אני לא רואה בוה כשום פנים יצירה עממית או מלאכת מחשבת אלא יצירות אמנות.

"אם לא הייתי כותב בשגיאות, אולי הייתי משורר. אבל משורר גרוע, כי אני יותר מדי סנטימנטלי".

עכשיו החנוכיות זגם התמונות בארגוים. הקירות . לכנים וטוכ לי עם זה. במשך הזמן ייתלו רכרים ישנים: וחרשים, ושוב יהיה עמום, ושוב יתרוקו. ציורים של חברים, ורפרורוקציות, הגרניקה של פיקאסו, ציורים סיינויים, דלה פרנצ'סקה, ג'יוטו. יש לי אהכות באמנות, מכל התקופות. אני מאמין כקשר שביו אישיות היוצר והערכים שהוא מקפל בתוכו - לבין יצירתו. הייתי רוצה לחכיר כמה אמנים מתקופת סוף ימי הביניים ותחילת הרנסנס, תקופה של יצירות אלתרמה סרגי, 'עמיתי זר, דליה רביקוביץ, אכות בפלאות המשלכות פיסול וארריכלות, את אנסלמה, למשל, מסל ואדריכל מפרמה, או איש כמו ארנולפן די גראמי פלסטי תרגומים של בלוק, מייקובסקי ויסנין "לאמביו" שעשה את התוכניות האורבניסטיות הם חלק מהביוגרמים הנפשים שלי. אם לא הייתי בותכ הראשונות שאנחנו מכירים. ומהמאה ה-20 את ביקומטי, אני חושב שרברים שאני עושה היום צומחים ממנה אכל עקשיו, קירות הכית לבנים. אולי זה כגלל דרפורמציה של המקצוע, שאני מרגיש למעמים צורך לאיושהו שמנו לרווחים, לרממות שבתוך יצירה ים ערך וחשיכות למו לצלילים. לריק, למתח שבין הצורות גש השיכות לפחות כמו למלא:

> ראיינה: נורית ברצקי צילום: שמואל וחמני

37 เมลยอได

רק עכשיו-

תל-אביב, ככר המדינה, רת' ה' באייר 60 03-449648 ,03-449601 : 03 ירושלים, רוז' שלומציון המלכה 16 סל: 02-226983 חיפה, רח' הרצל 26 04-644468 : 70 מפרץ חיפה, צומת קרית אתא 04-728860 : 70 פתח-תקוה, צומת סגולה, רח' גזית וו 03-900468 :00 בני-ברק, רתי הירקון 23 אי 03-702967 ,03-702908 :70 ראשל"צ, רח' רוטשילד דון 03-957527 :70 נתניה, רח' שמואל הנציב 20 05: 342262 :70 רחובות, רח' יעקב 3 08-476003 :70 באר-שבע, פסגי רטקו 057-77988 : 70 אילת, מרכז הבניה, איזור התעשיה 059-78114-5 :70 כתובת המפעל: מושב שתופי רגבה. -04-929933 :7U

זאב, זאב

מעלה של המפעל ההתיישבותי בארץ. השמאל לא נשאר חייב: סראו לו פאשיסט, מיליטריסט, מעריץ פלחדמנהיג, מעדיף משמעת וטכס על מהות, ומעל לכל - שונא עובים. ולא עור לו כלום. ככה זה נשאר.

נו, ישאל השואל, ומה לא נכון בזה? "הבל", משיכה בילסקי. "ו'בוטינסקי לא היה מאשימש. הוא היה בדיוק ההיפך – ליברל רמוקרס שהתריע נגר הפאשיזם. הרמוקרטיה הליברלית, למיות מנכלותיה, היתה בעיניו האלטרנטיבה היחידה לפאשיום ולקומוניזם. הוא מפתח את התיאוריה הזו מרבה מאד מאמרים. כמאמר ששמו 'המזרח', למשל, הא מבחין כין מה שהוא קורא 'מזרח' – שלב תרותייפסיכולוגי מפבר, שמאופיין בפאסיביות, דעות קחמת ואי הפרות הרת מהמדינה – לבין המערב, שבהישניו הנדולים הוא מונה את קודם כל את הפרלמנטים, את הפיקוח על השלטון ואת הפרדת הדת מהמדינה כמאמר כשם 'מדד הזקנים', שנכתב כבר אתר עליית המאשיסטים לשלטון, הוא קורא לזקנים, אלה שתחתבו ברוח הליברליזם של המאה הי"ם. למור כמדינה הטוטאליטרית, כ'מדינת הקסרקטין'. אלה רק שתי רונמאות. יש עוד המון, אכל הנה ארגים לך איך נעשה סילוף: ב־1915 הוא כתב סידרה של שלושה מאמרים, ובדם הוא אומר דברים חריפים על מנגלות הרמוקרטיה המערכית. כאותם מאמרים עצמם הא פרגיש בסוף, שכל זה לא בא לומר שיש אלשונטינה טובה מדמוקרטיה – אבל כשביל זה צריך לקרא ביסודיות, עד המוף. אז הלכו אנשים, ואני שבה גם על אנשי אקרמיה רציניים, והתייחמו רק לחלק הראשון של המאמר, ועשו ממנו אנסידמוקרט.

"המחקר היה רומן פרשי. היתה בזה גם מעין מחווה לאבי, שכאב אח הסילור של דיבוטינסקי"

כנקשה אפשר להבין מאין הדימוי הזה נבע, כי הוא באמת לחם להקמת הנדוד העברי, ואחר בך להקמת הנדודים היתודיים כצבא הבריטי, – והוא, כמובן, מייטר בית"ר, שהיתה תבועה עם מממגים צבאיים מובהקים, כולל המדים התומים שגרמו לקונוטציות פשיסטיות. (בעניין הזה, אגב, היה לו עיקרון. אנחנו היינו לפניתם, ודא אמר, למה שאבתנו נחליףיו), אבל לצנאיות לא היתה אצלן ערך. כמאמרים שלו הוא רווקא מתאר את הבוער היהודי כנוער אנטי־מלחמתי . מונהק ואח הפלחמה כמנונדת לערכי היהרות".

הצבאיות, פוענת כילסקי, היתה בעיני ז'בוטינסקי פויין שינפטי, כורה מציאותו "כרי לחסל את הגולה לפני שתבוא השואה. כלומר, כדי להקים כאן מדינה ישרית - דרושה להתיישבות הגנה צכאית, ולשם כך בדיך לתנך את הבועד היותדי לכוננות – דווקא כי הוא כוה, מה שמבנים בסלנג ייורם'. צריך פשוט ללמד אותם לירות. אבל לאורך כל המאמרים הוא מרגיש "מלחמת פגו', 'תנבה'. המשמעת, הטכם, החדר, היו בעיניו כלים לחינוך לויכך החו. שאלו אחנו כבר או: און לא תושש שהבוער ינזים, יעשה מהדברים האלה עולים כפני עצמבה והוא ענה: כהחלם סביד להניח משוכנע שאוצי זה תתפתה אצלם המשמעת העצמית. בלי שיוויה צורך בכל הנינונים וחויצוניים. מכחינה זו

44 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

שולת הילרות׳ ולא יצאה ממנו עד היום". זמה עם המנון בית'ד, ביסויים כמו יבום וביוע נקים לנו נוע, נאנו ונדיב ואכוריה אין ספק שהרטוריקה של זיבוטינסקיי היתה לא

לבד העלאת שמות הזדמנויות נאותות, לבנון אזברות, נעלמה כליל מסורת האדם, משך עשרות שנים. בהוצאת משרד הבטחון, למשל, לא רצו לפרסם אפילו ספר עם ז'בוטינסקי כלשהי ממחשבת המפלגה ושיעוחית", הדברים הללו נאכרו על ידי שמואל גוון שקשור לזה, עד לימי ציפורי. כע, מותיקי הרוויזיוניסטים, (המכין עכשיו חופעות מהסוג הזה: עמוס אילון כתב ספר שיצא ביוגרפיה שול ז'בוטינסקי). שלום רוזנפלר, גם הוא מתלמידיו של ו'בוטינסקי, מתריע ומקוון על בארצות הברית, 'האבות המייסדים'. אני פותח את האינדקס זמחפש, כמוכן, ז'בוטינסקי, ורואה סילוף רעיונותיו של ז'בוטינסקי כבר שנים. רבים מחלמידיו ונאמויו של ז'בוטיוסקי שהוא מוזכר בעמוד 172. אני קורא, כתוב שם

יחיאל קדישאי: "סילפו את האדם במשך שנים"

ז'בוטינסקי די כדי לחשוף את האיש והגותו - קיבלת תשובתו גם אני לא. אבל לפתות במהדורה

ככה: שויצמן קרא לו 'ד'אנונציו היהודי', ושהוא מסכימים עם מסקונתיה של ופאלה בילסקי. המליץ על גירוש הערבים מהארץ. שלחתי לו המחלוקת היא רק במי האשם: יחיאל קדישאי, אולי לא עשו נאמני מכתב וביקשחי שיתקן את הסילוף הזה. את

"אם היים יודעת כמה חומר, כמה ענודות מאשער, כמה קפרים ופרקומים יומנו והוצאנו "גם אנשים בימין לא מבינים אותו ולא קוראים לחובות של יקרן תליחי' היו כל הפירסומים בהקשר של שביתת בתי החולים כולם התופלו האלה", מתקומם יחיאל קדישאי. "הבעייה עם עליו, 'מה רפש, איזה רפשז', לא הבינו שוה ז׳בוטינסקי, כמו עם הרבה דברים אחרים במדינה, ציטוט מהימוון בית״ר. אבל גם לוי לא הבין זכון שבתוצאה משלטון ללא מיצרים של מפא"י את משמעות הביטוי. הכוווה של ז'בוטיוסקי לא סולפה ההיסטוריה הציונית ודברים הועלמו היתה לשקט חעשייתי".

העברית המשפט הזה כבר לא היה".

מאין היא נבעה. לבוטינסקי, שהיה לרעת כולם נואס רכים שלא הכינו את ההפרדה הוו אצלו, וסילפו את מעולה, ריבר בפני קהלים ענקיים בפולין, לא פחות ולא יותר מאשר על מהפיכה היסטורית – הוא רצה שכל האנשים האלה יעזכו הכל ויעלו ארצה. לצורך זה הוא היה צריך להשתמש בניסוחים פשוטים, חזקים, אמוציונליים. ב'נאון ונריב ואכור', למשל, הוא מתכוון לבעל כושר עמידה עצמית, לא לסאריסט. מעבר לרטוריקה, מה בעצם אומר השיר הוה? טרנספורמציה של יהודי פאסיבי, חסר מדינה, ליהודי נאה שמכיר את מורשתו ומוכן להקריב את חייו בעכור תקומת המרינה מהחלשתו התומשית. ז'בוטינסקי לא האמין בכפיה, בשום תתום. באחר המאמרים הוא אומר בסירוש: אין קשר מחייב מראש כין הנוער ללאום. זה עניין של בחירה אישית של כל פרט, כינו לבין מצפונו. האם אני מוכן להטיל על עצמי משמעת פנימית, לגיים כוחות נפש, לחיות כארן ישראל כתנאים קשים – או לא. אי אפשר לכפות דבר כוה מכחוץ".

לא במקרה, אומרת בילסקי, קראה לספרה "כל יחיד הוא מלך". "הציטטה המלאה היא זה 'בראשית "דוצה לדבר על ז'בוסינסקי המיליטריסטז ברא אלוהים את חיחיר. כל היחיר הוא מלך השווה לרעהו – והרע 'מלך' גם הוא. טוב שיחטא היחיד לציבור משתחטא החברה ליחיר. לשם טובתם של היחידים נוצרת התברה, ולא להיפר'. אני טוענת שוה הקו המנחה בהגותן של ז'בוטינסקי: האמונה שהארם דוא תכלית הכל, שהערט הוא המרכז. במקום אחר הוא אמר שהאומה קודמת לאנושות. תשאלי – איך זה מתיישבו נכון, תא אמר, הלאום קודם לאוניברטליות כי רק כמסגרת הלאומית שלו יכול האדם לכוא לידי ביטרי – אבל היחיר, הוא הרגיש, קדם ללאום, קדם לבל. אז כמובן, היו מי שהשחמשו רק בחלק מן המשפט. זו לא כעיה גרולה".

"ר רפאלה בילסקי, מרצה מעולה, (מקום שני כמשאלי הפופלאריות אצל הסטודנטים בפקולמה, בראשון זוכה תמיד שלמה אבינרי), בונה כיסוריות מתורית את הכניין שלה. מצטעת מהזכרה מוכאות, שמות מאטרים ונאיוו בדיוק נכתכו. "לא למרתי בעל פה" היא מחייכת, "אגי פשוט חיה את זה". אחת לאחת היא מפריכה מה שהיא קוראת ה'סטיגמות' שהולבשו על ו'בוטינסקי, הן בירי השבאל והן כירי ממשיכיו מן הימין: "אחת הסיבות שעבה עלקם שלב בה של מחלח ילרות אבל אני. העיקריות לטעויות שעושים לגביו, קשורה בתקופה שהא קרא לה 'תקופת הפריצה', כלומר בדרך למדינה.

> עקרונות ליברליים כדי להשינ את המטרה, את הקמת המרינה. בתקופה הזו הוא מרכר על מעורבות גדולה יותר של השלטת בכלכלה, בחתיישבות, בחינוך, כדי להשיג יעדים מסויימים, כשהמריגה ככר תקום – הוא

מעם בעובריו", אומרת בילסקי, "אבל צריך להבין מרבר על עקרונות ממשל ליברליים לחלוטין. היו

"אפילו בשנים האחרונות אני ותקל ככל מיני

קדישאי מודה שהסילוף נא משני הכיוונים:

ויש דברים שעשו בהם הרחקה טוטאלית, טוענת בילסקי. "למשל, ביחסו של ז'בוטינסקי לרת. במה שאנחנו קוראים 'פולחן' הוא ראה מצכור של דעות קרומות. הרת, הוא טען, שמרה על יהרות הגולה מפני היטמעות, אבל היא עצמה הפכה 'מים עומדים' (ניסוח שלו), משהו שלא התפתח. עם קום מרינת היהודים, לרעתו, כבר לא יהיה בה צורך כגורם לאומי מלכר, והיא תישאר עניין שכין הפרט לאלוהיו. איך שלא יהיה – ז'בוטינסקי גרס שבשום אופן אסור לה להיכנס לתחומי החקיקה אני מניחה שוה משהו שהבוחרים החדשים של חרות לא יורעים בכלל. במצב הקואליציוני שנוצר באן, אפשר להכין למה השתרלה חרות להעלים את העניין הזה".

"ז'בוטינסקי לא האוצין בכפיה, בעום חחום. הוא אמר: אין קשר מחייב מראש בין הנוער ללאום"

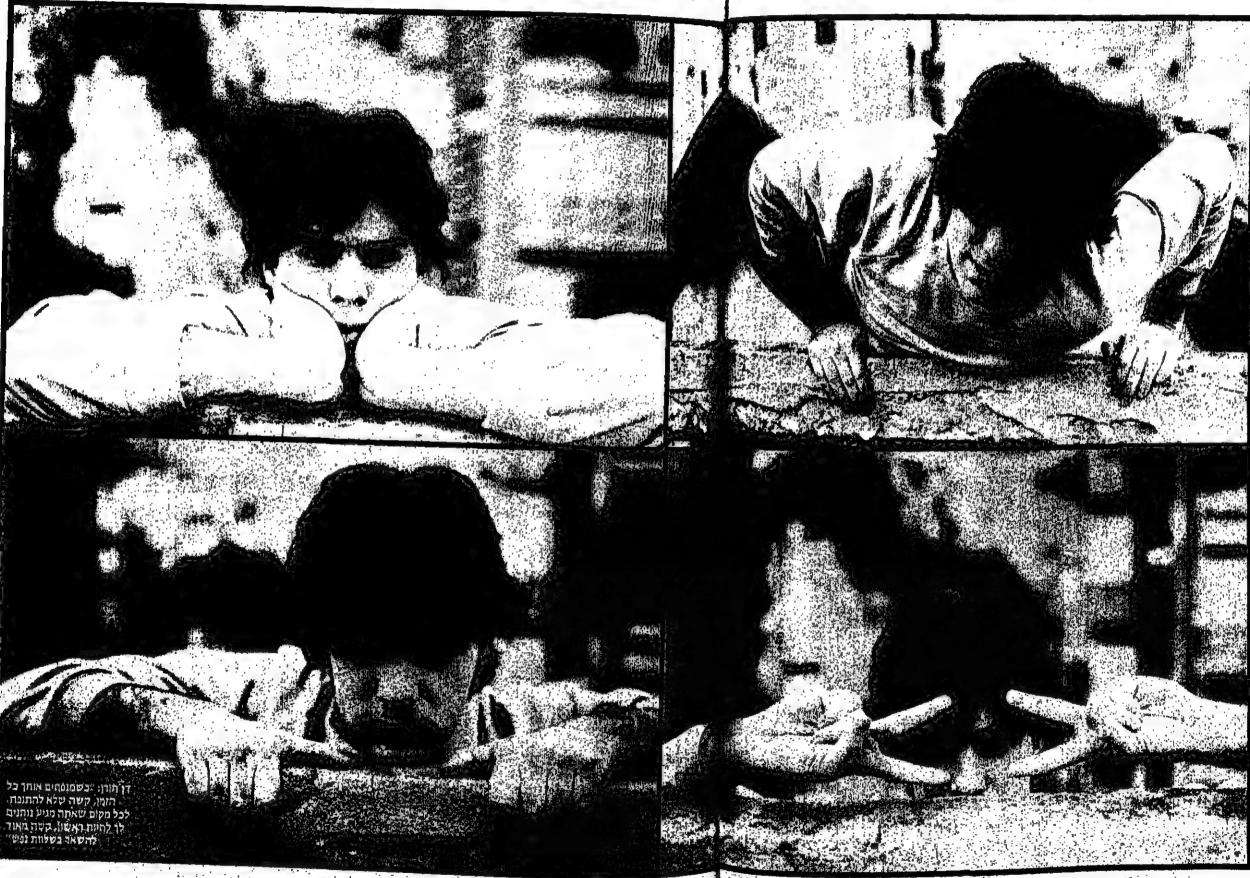
אם יוצאים מן ההנחה – האופטימית – שמנהיגי חרות מכירים את כתבי ז'כוטינסקי, מסתכר שהם מתעלמים בשיטתיות גם מכמה עקרונות שלו בנושא הסכסוך היהודי ערבי: "ו'בוטינסקי קודם כל כיבד את הערבים. היו שטענו גנדו אפילו שהוא 'אוהב ערבים'.

הוא ראה בהם לאום חי, שמוכן להיאכק על הטריטוריה הלאומית שלו, שאי אפשר לרמות אותו זלא לשחד אותו. את התביעות הלאומיות שלהם הוא ראה כלניטימיות בהחלם. אלא מהז כששוקלים זו מול זו את שתי התכיעות, הערבית והיהורית – היהורית, הוא טען, צודקת יותר, פשוט מפני שלערכים יש הרבה מרינות שבהן הם יכולים להיות רוב, וליהורים אין אף אחת. 'המאון הנורא של הרחק' הוא קרא לזה. דיווקא מפני שהערבים הם 'לא אספסוף אלא עם חי', עם תכיעות מטריוטיות, טען, אין לצפות שהם יוותרו מרצונם וישלימו עם הסמת מרינה יהורית. לכן, אין הברול' - ואו, כשהערבים ישתכנעו שאין בקיר הוה פירצה כלשהי – אפשר יהיה לשכת אתם למשא ומתז. אמרת בילסקי, האפשר לומר שחרות נתקעה בשלב בתקופה הזו דבושינסקי מען שמותר לפגוע במספר או הכואנה אלינו הקבוצות המתונות שביניהם בהצעות לוויתורים הדריים. 'קיר הברול' היה אמצעין לא

בנוגע לערביי ארץ־ישראל היה זכוטינסקי ממש (המשך בעמוד 44)

39 KIDEDİD

לא רוצה להיוה עוד בחור יפה

דן תורן. כוכב, שחקן, כותב שירים. עכשיו הוא גם דוצה להייון להטביע חותמו בפלסטיק עגול. בנות הטיפש-עשרה מחסירות פעימה למשמע שמו, בוהות בעיניים זגוגיות בצדודיתו, שנתלית אחר כבוד שליות חדריהן. אבל גיבור סיפורנו מעדיף שיתייחסו ברצינות ליצירה שלו, למרות שאינו מתחרט על שום סרט בורקס שעשה "נשאני עושה משהו, אני לא בא סתם ומשפריץ אותו"

מאת אבי מורגנשטרן צילם: שמואל רחמני

ז עכשיו אנשים ירימו בוודאי איזו גבה ויסננו בקול צינין "מה פתאום הוא מוציא ככלל תקליט. הרי הוא שחקן, לאז" דן תורן לא מתפש תרוצים, וגם לא נוכר בין הפתקים הרבים שעל השולחן שלו, כרי למצוא איזה הצדקות. הוא פשוט מוציא אלכום. משהו שקינן והלך איתו ארבע שנים. תהליך שנכנה לאט, מבפנים, עד שיצא על גבי פלסטיק

גם החשיפה שתורו נאלץ להתמודר איתה עקב הוצאת התקליט, לא כריוק נוחה לגכיה אולי תעיד על כך כמות הסיגריות שאת העשן שלהן שאף לתוך הריאות ואולי הישיכה הקופצנית על הכסא. טוכ לו יותר באנונימיות הפרטית שלו, אַכל ברור לו שוה המחיר שהוא צריך לשלם. בלי לנופף יותר מדי. כי בסך הכל, הוא לא הכי סובל שנעולם. וחוץ מזה, הוא ככר עבר את כל מתקפות התקשורת בעבר, כך שה"לוחמה כשטח כנוי" (שם תקליטו החרש), זוכה הפעם להערכות שונה מבעבר. כוגרת יותר.

חורן, ילד מכוגר כן 27, מרגיש שכאיושהו מקום, ההתייחסות אליו היא כמו לוקן בן 45, שעושה עכשיו חקליט קאם־כק אחרי שנות שתיקה ממושכות. הוא רק כן 27, אכל כגוף המקומי יש לו תיק מבצעים עב כרס. יחסית כמוכן. למרות שהוא הוור ואומר שהוא לא נטל חלק בהרכה פרוייקטים, ורבים עוד יותר הוא דחה מטעמים שונים, קשה להתעלם ממנו. חורן מתולק לקטגוריות שונות. הוא שחקן קולנוע ו"סיפור אינטימי", "כחינת. כגרות", "עתליה", "המוכטל בטיטו", "פוטררומן"), שחקן תיאטרון ("סנג'ר", "כונקר", הכימה, כית לסין, תאטרון עכז), תמלילן שכתב שירים, כין היתר לשרון לימשיץ ורמי קליינשטיין. עכשיו הוא רוצה לכוא כגורל מלא. בשיא התורו.

את הפריצה תגרולה שלו לתודעת בני הטימש עשרה המקומיים עשה בסרט "בחינת בגרות", שביים אסי דיין. סיפור על שמיניסטים לפני גיום. זקוי מקומי. סרט שנקטל בידי הביקורות, אכל הפך מהר מאד לחכיכן של נערות ישראל. שהחלו ממהרות אל חנויות הפוסטרים כדי להדבים את תורן על הקיד. תורן,

כמרי תלמיד תיכון, שהיתה לפינה. קבועה ופופלארית בתוכנית "זהו זה", סיפקה דלק טבעי לונהליד, והוא התקשה לחצות את הככיש בשלווה לכל מקום

41 Biaeaio

មានខ្មាំ០40

"לפעמים אני אומר לעצמי, עכשיו כשיבואו לראיין אותי והשאלות לא ימצאו חן בעיני, אני אצרח על המראיין "לך הביתהו!! לך מפה!!!' אבל אף פעם זה לא קורה"

שיגיד מילה רעה על פרוייקטים שבהם נטל הלק כעבר. המקסימום שהוא יסכים לומר יהיה, "אני מחג האגשים שמעריפים את מה שקורה עכשיו על פני מה התיכון עירוני ה'. הוא השתייך־נשרך אחר חבורה של שהיה בעבר. הייתי או קטן וטיפש. אני ממעט לעשות היום דברים, ואם יש דברים שאני מצטער – אני לג רוצה לדבר עליהם. אז השתתפתי במשהו, אז מה? הצ אומר ולוקח עוד נלסון אחת.

התוכן המוסיקלי של "לוחמה כשטח בנו" מאר מינימליססי. רק גיטרה אקוסטית ושירה כמונית הנוצצים. הוא לא רוצה להיבנות על יחסי ציבור של עוד בתור יפה. האמת היא, שהוא מרגיש מאד לא נח

יש כך איזה מתר מהיוםי, שבזה יתמקדו כולפו "אני חושב שכן. יש לי גם יחס לא חיובי לוינור הזה בכללותו. לשאלות האלו. נכון שאין ברירה, אני לא אלמוני, אבל הוצאתי תקליכו ולא מסע הסברה של חיי. זו מוסיקה שמבטאת את מה שהיה כי בעבר ויש מוה גם את הצר של השחקן. אין לי שום תשוקה להעביר את עצמי באמת. היופי כאמת לא משנה מה כלום. בוא נצא בתקווה שעוד 20 שנה אנשים יקנו אח התקלים. או מהו זה יעניין את התחת של מישהו, מה עשיתי כשנת 84'?"

"אם הייתי רוצה לשחק על הקלף הוה, הייתי הולך עליו גם בתקלים. יכולתי להראות יבה על העטיפה אכל לא רציתי". יש לך איוה חשש שתהמד לסמל מין, שגם

כהוסעות שלך יצרדו כמו בהוסעות של אדם? "כוא נדכר על זה עוד חצי שנה. אני לא רוצה לגעת בוה עכשיו. קשה להשוות אותי לאדם בתקלים

מען ההגינות, חייכים לציין שתורן אכן ראק מאד מהפומשוויות של אדם. התקלים ככלל נשמע כאילו הוקלט בחדר המבולגן שלו. תורן נטו. מאידך, תורן גם עלול להיתפה וראש. למרות שככר עשיתי דברים שובים יותר, אני אמיר, חבר טוב שלו שהוציא בשנה שעברה אלכום

"לא, אבל נפנעתי בעברי כרוך שבה התראיינתי ניסיתי ללמוד ולא הצלחתי. לא הצלחתי למצוא או התשובה אין להימנע ולא להסתבן בכל מיני תשובות-לפעמים אני אומר לעצמי, עבשיו כשיבואו לראיין אותי והשאלות לא ימצאו חן כעיני, אני אצרה על

שירים, החל לכתוב לפני בערך 10 שנים הוא (המער בעמד או

את החיים כשוליים הוא מיקר גם כבית הספר

ביטניקים תל אביבים, שניטו לשנות את העולם. חבורה שהוציאה לאור כין כותלי כית הספר עיתון קומוניסטי, עמוס דיעות ראריקליות, שלא התאימו כמובן לרוח. הפטריוטיום המקומי של אותן שנים. כמה מהחבר'ה שהשתתפו בעיתון, מצאו עצמם הרחק משער כית הספר. תורן לא נטל חלק בעיתון, אכל נשם את רותו הרגעים. תורן בורח כמה שאפשר מאזרות הבון והרגיש שייך. היו גם הרהורים לא מעטים על כראיות חרי שנרמו הרי התפוצצות האגו, הוא הגיוס לצה"ל. אתרי לכטים לא קלים, משתלב ביחידת רובר צה"ל, ומשם עבר מאוחר יותר לתיאטרון צה"ל – לא מעט בזכות קשרים של אביו. "היו מחשבות מאד אז בחברה שהגיום לצה"ל נחשב בה לחריב. היום אני חושב שוח היה צעד בריא להתגיים. כבית הספר התיכון הייתי חלמיד כסדר, אכל כל הזמן שאלו מה הולכים איתי ואני מרגיש שהם תרמו לי", אומר תורן, ונוכר בקוריוז שמשקף את רוח הממסד לגביו ולגבי חבריו. "אני זוכר שיום אחר ירדתי לאחות נכית הספר והיא הרימה לי את השרוול כיד. לא הכנתי ככלל מה היא רוצה. רק אחרי כמה שניות קלטתי שהיא בורכת אם יש לי סימנים על היריים. היא רצתה לראות אם אני מזריק הרואין. התחלתי לצעוק והשתוללתי שם".

למרות שהוא ממעט כשלוש השנים האחרונות לשחק בתיאטרון ובקולנוע, חשתתף כסרטים כמו "המוכטל בטיטו" ו"פוטו רומן", שהיו כשלונות גדולים. סרטים שלא הוסיפו לו הרבה ככוד ומיהרו למצוא את מקומם בתעשיית הבורקם של הצלולויד המקומי.

למה בעצם אתה משתתף בסרטים כאלר, כסתי "השתתפתי כהם כגלל שזה הרבר שאני יודע לעשות. אלו היו שני סרטים שלא חייתי צריך לעשות להם אודישן ווה הסתרה טוב מבחינת לוח הומגים בבית

עומר מאחורי זה, אני. לא כורח מאחריות ועשיתי אותם בכורה, כבר נפל כמלטחת שכזר. כמלוא הכוונה. אני לא משתגע אחריהם אבל גם לא אתה מיבל בראיונותד מתבייש: אני מרכה לסרב, אבל לפעמים אני משתתף,

חיום חוא עריין מסתוכב ברחבי הארץ עם החצגה המצליחה "המסערה הגדולה". תוכנית סלוויויה שגדלה לארוחה המונית. חולילת הגדולה. אין סמק שתורן היה מעריף לעמוד על הכמה עם החומר שלו, יחד עם המדאיין לך הביתהם לך מפהם אבל אף פעם זה לא להקה, שהוא עובר איתה כבר לפעלה מחצי שנוג אבל

ב"בחינת בגרות": "בפנים היו לי התפוצצויות לא קטנות בין האגו לעצמי"

עם עירית פראנק

שהלך נופפו לו לשלום, במקרה הטוב. ברגעים יותר מביכים הן היו מקיפות אותו, מבקשות התימה, צועקות משהו. הטלפון עבד שעות נוספות, בעיקר בשעות הקטנות של הלילה. זה נפל עליו כ"כום" פתאומי. "הייתי מאור לא מנוסה נקטע הזה. לא אהבתי את כל ההמולה. יש בזה פתר רי גרול של מברה מול יחיד. אם אתה לא עומר טוב על הקרקע זו בעיה. ואני השתוללתי, לא ידעתי איך לאכול את זה. מהר מאור ידעו שאני לא מסתרר עם זה. הייתי אומר לאנשים, וגם בראיונות, מה רעתי על כל הקטע הוה".

'תשמע, אני חשבתי שסבלתי ממש, אבל זה לא נשמע טוב כשאני אומר את זה".

"חבוב, תסבול כלכנון, בוייטנאם, כביאפרה. אוקיי, או מה? כסך הכל מצלצלים אליך הביתה. יש אנשים שרוצים שיצלצלו אליהם והם לבר. אבל כסך הכל, לא אהבתי את זה, כי היו הטרדות סתם". היית גם ממוקם בשורי הרכילות.

"לא הייתי הרבה, כי לא הייתי מדכר עם העיתונאים שמתעסקים ברכילות. אם היו כותכים עלי סתם, זה לא היה נורא. הייתי אומר לעצמי, אוקיי, מה ישו השתדלתי להימנע מזה וכשלכ מסויים הפסקתי להחייחם לזה ברצינות. הייתי עונה שטויות לכל השאלות. במיוחר לשאלות כמו איך אתה מעדיף ביצה קשה, מבושלת חמש דקות או שלוש דקות",

היה בך באותה תקופה פיצוין של אגו? "בפנים היו לי התפוצצויות לא סטכות כין האגו לעצמי. כשמנפחים אותר כל הזמו, סשה שלא להתנפח. לכל מקום שאתת מגיע נותנים לך להיות ראשון, זורקים מילה טובה, אתה לא עומר כתורים, וקשה מאד להשאר כשלוות נפש. התקליט כעצם מרכר על זה".

החליט לשנות כיוון. תורן כל הזמן בחיפושים. הוא מפזר את עצמו על שטחים "בשנים האחרונות אני הרכה יותר ממוקד. מאז שהלכתי ללמוד אצל ניסן נתיב, אני עושה מעט מאך רברים בחוץ. כמעט ולא כותב טקסטים לאחרים, כמעט ולא משחק. אני לא כורה מזה, אני ששוט מחשש דרך לקשור כעצמי את ההתפורויות האלו. לחבר את זרועות התמנון לגוף אחר, וזה כטח יקח איזה לייף־טיים. אני לא אומר את זה סתם כשביל האמירה. ברגע שיש לך פוטנציאל לעשות דכרים שונים, קשה מאד להמנע מלעשות אותם. מי שממציא פטנטים לא יכול להימנע במקום קטן, שאתה גנרר לעשות הרבה רברים. כשאני עושה משהו, אני לא בא סתם ומשטריץ אותו. אני למשל מנגן ככר שנים כמה שעות כיום. אני לא מוציא דכרים כשרווליות. גם כמשחק אני עושה את

תורן גדל למעשה ככית שנשם משחק. אכיו, אילן תורן, שחקן תיאטרון ותיק. רן גדל עם אימו, לאחר שהוריו התגרשו. יש לו יש בעיה למחור שוב את הזכרונות האלו ולא כגלל הכאב כמו בגלל השימושיות הרבה שנעשתה כהם. הוא צוטט אין ספור פעמים כמי שאומר על גרושי הוריו "זה היה משכך די גדול בשבילי", ומאירך כעכור כמה שנים צוטט "אני לא כל כך מצטער שהם התגרשו. וה הפך את החיים למעניינים יותר. יש כזה הרכה סיכוך, כאכ, אכל זה לא דבר רע". סצת נמאס לו מזה, ואפשר להכין אותו.

למרות שישב בשינת הכמה בחזרות רבות של אביו, דן לא גרבק כחיירק הכמה. לפחות לא בכיוון התיאטרלי. הוא דווקא חלם להיות זמר. כוכב רוק, אולי כמו דייוויד בואי. התקליטיה שלו, שהחלה לחיכנות בגיל הטיפשיעשרה, היתה מורככת, לפחות או, מהשוליים של הרום הבריטי והאמריקני. לצר להשת בולטות כמו "פינק פלוייר", "יאס" ואתרות, אפשר היה למצוא את "ג'נטל ג'ייאנט", כראיו אינו ועוד מוסיקאים שלא זכו להשמעות תכופות ברדיר. גם וזיום צריך לשלם שכר דירה ועוד אי אילו התחיייבויות. תורן מגריר את השחקן שבו כמשהו מאד לא מתייב. ומרגע אי אמשר וק לחיות מהלומות. תודן המא האחרת

8/aeain 42

המשר מעמוד 142 עשה תקליט שלם עם שרון ליפשיץ. הלהיט הכי גרול היה כזכור "גידי". אחריו היה "קולנוע", שהיה גם שם האלכום של ליפשיק. לרמי קליינשטיין הוא תרם את "ביום של הפצצה". "אני כותב שירים בקלות יחסית. אם יש מפק לגבי שיר זה או אחר, אז קודם לכתוב אותו ואחר כך לבטל על הנייר. בגלל זה יש לי הרבה חומר. אני יודע לכתוב באופן מוזמן, אכל לעצמי אני לא יכול לכתוב בהומנה. זה פשוט יוצא לי טבעי. אני הולך עם מה שקורה איתי ולפעמים יוצאת מבגינה ולפעמים רק טקסט. אין כאן מתכון קבוע".

הכתיכה משחרות אותך?

"מאור. כשבילי הכתיבה מובילה להכנה של רברים, להרחבת ההכנה. זו כתיכה שאני עושה כמקום לשבת ולערוך לעצמי הרכה רשימות".

חתיך ווהר, התקליט מציג אותו כוווית אישית, הרבה יותר מחמיאה. רמות רגישה. חלשה. אנושית. אז לכנה בעצם תקליט?

זו דרך ביטוי שמאור מדברת אלי בתור מאזין. ובוה אני לא יוצא רופן. אני מתעסק בזה כך וכך שנים רומה לפעם ראשונה מול מצלמה. אלא שכאן זה יותר. והגיע הזמן שהרגשתי שזה קורה ואני לא צריך אתה עם ניטרה ווהו. הכל הוקלט בטייק אחר". להמציא. זה היה תהליך לא קצר של התכשלות". לקח לך הרבה שנים

"לא מיהרתי לשום מקום. תייתי צריך להיות בטוח שמה שאני מוציא יהיה נכון גם בעוד ארכע שנים. חייתי איתו ארבע שנים, ומעכשיו החומר הזה לא שלי יותר, הוא של כולם".

זה תקלים בלי הפקה מוסיקלית, כלי עיבורים. יוה תקליט שלי. התמצית מכחינתי של רברים כי גם קוסטלו כאילו הקליט רק בארבעה ערוצים, בלי מסויימים. אכל זה בפירוש כא מתוך כחירה. לעשות הפקה גדולה. כאילו אמר: 'עזבו אותי מהפקה. תבו לי אותי ככה, תמציתי. מרוכז. אחד לאחר. בגודל טבעי. אני מנגן כגיטרות ושאר המשתתפים הם חברים שלי. הרגשתי מספיק מוגרר בדבר הזה ולא ראיתי צורך לנפח את העניין. הפקה זה מייק־אפ וררסינג. אני רציתי לבוא בלי איפור, כי להתאפר זה דבר שעשיתי הרבה קורם, בכל מיני תחומים אוצרים. רציתי שהרבר יגדל מעצמו כלי הכלאה של נגנים".

עם חוה אלברעטוון ב"סיפור אינטימי": אני לא שחקן שבוער לו כבעו לשחק. חלמת: לעמוד על הבמה

> למה בעצם "לוהמה בשמת בנויף" "התשובה היא ככל מה שדיברנו. כהתחלה משבתי שאולי כראי לקרוא לאלכום 'שנות ה־90 העליזות', אבל עם התייחסות לעבר, ולא לשנות ה־90' שיבואו. אתר כך החלטתי ש'לוחמה בשטח בנוי' זה השם הכי בניגוד לפרטים, שבהם הוצג כמאהב מצליח או מוב. יש כאן מעין לוחמה שלי. החיים בתליאביב וכל מה שקורה לי. אני אוהב את השם, למרות שיש צד לא כל כך טוב במילה לוחמה".

איך תרגשת באולמו?

"וו היתה אחת החוויות הכי חזקות שתיו לי. זה היום כשאתה חוזר חביתה, מה אתח שם על

ני מקשיב ל'דם ושוקולור' של אלבים קוסטלו, 'נשקי אותי, נשקי אותי, נשקי אותי' של ה'קיור', ה'קלאש', ה'סמיתט'. מאר שמחתי לשמוע את 'רם ושוקולד', להוציא את המיץ".

לפני ארכע שנים החלים תורן ללכת וללמור משחק באופן מסורר ומקצועי. כשהגיע לבית הספר של ביסן נתיכ, כבר היה דמות מאד לא אלמונית, בלשון המעטה. אפשר לומר כוכב מקומי. תורן נאלץ להתמורר עם הצר האחר של ההצלחת. הפתות ווהר, זה שמקשה ושואל שאלות. זה שמנסה לנפץ את המיתוס.

"וה לא דבר פשוט שעבר לי בקלות. לבית האב יש נטיה לקסח דברים שיש בהם טעם של כוכב ווצים להשאיר אותך נקי מדכרים קודמים. לא נכנס כי ממש, אבל גם אני לא עשיתי לעצמי חיים קלים כתחומים האלו ולמרתי כשיא הרצינות והיפודיות לו יכולתי להתייתם לזה כעוד משהו שבאים להעביד ש את הזמן. היה מאוד חשוב ללכת לשם, כדי לעמק נה, כלי להתחייב להביא תוצאה סופית כמו שיש כשלנוע או על במה פשום לעשות דברים בלי הלחץ שויינים לראות אותר".

איך וויהו הירום של שאר התלמידים אליך? "לא היתה סיכואציה שבה אמד למשל 'מה תא בכלל שווהז מיהוז בסך הבל שחקן סרטים'. לפעמים היה לא נוח במיוחר. לא חושב שהתעסקתי כל הזמן באי נוחות או בצורך להתנצל. רציתי להראות שאני לא רק הצלחה. אבל אני תושב שאנחנו לא תולכים בכיוון הנכון".

"כי אני לא רואה כל הזמן צורך לתתבצל. אין לי גם שום סיבה. עשיתי רברים והמדיה מהר מאוד החליטה מי אני. אמרו עלי: הוא כזה. אפשר להניד שלא היתה לי הסכמה עם ה'וה' שתוחלט עליו, וכגלל זה הלכתי לרברים אתרים. אם הייתי שואף כל תיי להיות כוכב, אז הייתי ממשיך עם זה כאופן ישיר. מצו שני, אני לא רואה צורך לכרוח לכפר ולהיעלם. עוברה שאני מוציא תקליט. האמת שאין מה להביד מעבר לוה

לרכז הכל, ולהוציא ספר קריא, שלכולם תהיה נישה

ולברל. אז תשאלי, כצדק, מרוע לא יכלה חדות

לעשות את אותו הדבר לו בוטינסקיז אני תושבת

שממשיכיו האמיתיים פחדו לגעת כהנות שלו. הם

העריצו אותו עד כדי כך שלא חשבו שיש להם הובות.

לכן זה לא פרדוכם בעיני שדווקא אני עשיתי את

העבורה הוו. לי היה כבוד כלפיו, אבל לא מורא.

יפה נפש, כמושגי חרות של היום: "הוא הציע שינתן

ד ניב, היסטוריון המתמחת בתולדות האצ"ל מוסרית, אם גם חלקית, לתורת ז'בוטינקקי, וחתמעת חרמיןיוניסטית, נשאל פעם לאיזו במחת בכמת משאים: תוא שמר מכל משפר על

משקל אימרתו "למות או לככוש את והר" – הוא מת, ואחרים כבשו את ההר. כן־גוריון היה כאן, וכל מי אליו. זה מה שעשתה תנועת העבודה לבדנוריון לכוטינסקי היו צריכים רק להמיק מתוך כתביו מה היה אומר. זו, אומרת ד'ר כילסקי, אחת הסיכות לכך שתיה הוגה וסופר ומתרגם יוצא מתכלל, הוא ראה את עצמו קורם כל כמנהיג פעיל. לא היה לו זמן לשכת ולכתוב תורה מסוררת. הרברים מפוזרים במאות בלונג איילנד, ניו יורק. המדינה קמה בלעדיו. על מאמרים, ספרים ונאומים. מישהו היה צריך לשבה,

בעיקר בנושאים הכלבליום והחברתיים. השוחשת על המפלגה תליבוליה מהאימה לרוחו. של ז'בוטינסקי, שהיה ליברל בחמיקהו הכלכלות. מדיניות חדווחת הרשמית שלהם דו קרובה בורו ורבו. על חדות שאחרו בנון אי אמשר דהניה לחפיסתו. אין טבק שבנין, חלפידו, חש מחויבות אמינו אה וח"

יתית של דבוטינסקי בתנועת חרות: בילסקי: "כנקורות מקויימות של עדיין קשר. ברוחו של זיבוטינסקי ברוך יון או אחרת: יסר כנושאים הכלכליים והחברתיים, השותמות בנושאים אחרום, כמן המחרונות עבור עוביי ישראל, יותפו המווחד לאנשו צבא חקשר בין דה ומדינות והפומליום של חרות - בגין כבר חלק על

בשבילי הוא היה כמו כל חונה דעות אחר. מאו שנורע לאנשים על הספר, שלה, הטלפון אצל ופאלה בילסקי לא מפסיק לצלצל. עם כל כך הוצה חרות ניקים לא דיברה מימיה. יהיאל קרישאי מספר שבנין מחכה לספר בקוצר רות, שואל מתי אפשר יהיה לקבל עותק. בתרות וב'מיסדר ז'בוטינסקי' מזמינים אותה להרצאות. בילסקי נענית ברצון לכל פניה. היא מאמינה ככנות שהספר הזה הולך להזיו משהו. "לפוזות שייפתח הוויכות. במפלגת העבודה מתווכחים כל הומן. הגיע הזמן שנם כתרות יתווכת. אני רוצה שיחליטה אם הם מתנערים מזכוטינסקו -

או שינידו את זה כגלוי, יורידו את תמונתו מעל הקיר. ויפסיקו להתהדר כו, או שיתפלבו. אם וכוטינסקי הוא מורם ורכם, כפי שהם פוענים, ויש להם מחריכות מוסרית לתורתו – או בבקשה, שיתורו אליו – ואו נוכל ליצור סוף סונסנסום רחב יותר בארץ הוו וני כעיני, המטרה העיקרית של הספר: לנער אותנו מהקיםאון האידאולוגי, להיחלץ מהרישרוש במקום".

ַכָּנון והבניה<u>:</u> יוני עבודה חדוגלי

ב. או ב. המוביל בענף מוצרי-הפרסום, עצב עמרך מנוזן רחב של מוצרי-איכות לקידום מכירות.

JIXJP.O.P

.השם שלך על המוצרים שלנו.

הייתי רוצה שיאזינו לתקלים רוה תכל. באמת". אבי מורגנשטרו

להם ממשל עצמי משוכלל, ניהול עצמי של כל שהלך אחריו ירע כדיוק מה הוא חושב. נאמניו של העניינים הלאומיים שלהם כאמצעות גופים נכחרים. הוא אפילו השתעשע כרעיון של סגן נשיא ערבי. מעולם לא עלה ברעתו שצריך לגרש את הערבים שתורתו התגלגלה כפי שהתגלגלה. בעיה אחרת היא, שחיים כאן. הוא הכין שוו גם המרינה שלהם. 'כאן יחיו שו'בוטינסקי לא השאיר אחריו מישנה מסודרת. למרות על ערכיי ארץ ישראל וצאצאיהם הוא כתכ. עצם הרעיון של 'שרנספר', שהועלה גם כומנו, זיעוע אותוך. ו'כוטינסקי מת כ־1940, במחנה גוער של בית"ר

דור ניב: "היה מצטרף לשינוי"

ל ולתמועה הרוויזיוניקטיה, נשאל פעם לאיזו בשווין בנשו שארצו ווילת רוושות האלה היא הברלמועריה וגילת רוישות האווי האם באיזו מוצאליה האם באיזו באמת לא נותן אפילו שמץ מרוחו מוציאליה במשא האווי שני משאים האמיתית של דבוטימסקי בתושה חרותו שיבוטינסקי מייחש להם חשיבות רכה. גם

טל בש

graeajo 44

ב.או.פ.

ונעשיות פלסטיות בע"ם. מוצרי קידום מטורות והדפסי משי קוקולוב 33 הרצליה, 18497 של. 84394, 87176, 84394 מנצרי קידום מטורות והדפסי משי קוקולוב 33 הרצליה, 18697 של.

עכטין את חייבת "מאפיונר" אישי במטבח.

מאפיונר - מוצר איכות נוסף מבית טוב - בית זק"ש ע.ו.ז.ר.ם בע"מ

מידא 11 ומת גן, 721212/3–03 בריהרדה 72 תל אביב, 225501–03

תאופה המחדושב שלי

המתוכננת לעוד כשנתיים.

להיונצרות התנועה, ויוצריה הושפעו ממנו.

כשנת 1916, על רקע מלחמת העולם הראשונה

שהשחיתה ללא הכר את אמונתם של אמנים

ואינטלקטאלים אירופים רבים. למלחמה חברו בודפים

נוספים: פשיטת הרגל של הראציונליזם שאיפיין אה

המאה ה־19, הרס הסדר הקיים, משבר האידאלים

הגוצקים, שנחשבו נצחיים, של המעמד הבינוני, אוכון

תוושת הבטחון כסהר הקיים שהמלחמה שברה תוכה

שווין, המדינה שנותרה ניישרלית, משכה אליה

(המשך בעמוד (3)

ידדנו לכספח

לאמור – זר לא יכין זאת.

ישראל בתערוכה "רארא וסוריאליזכ" שתימשך עור

להעניק זה לזה מתנות "צנועות" כדוגמת הציורים שנמצאו באוסף אנגלהארד, כאשר רנה שאר ואשתו התגרשו, נקבע כהסכם הגירושים כי חלק מאוסף הציורים של שאר יעבור לרשות גרושונו. זו היתה "הנרוניה" של הגכרת שאר, לימים מרת אנגלהארד, וגדוניה זו עברה לאחר מותה לרשות מארק אנגלהארך, בעלה השני, שביקש לתרום את האוסף

ת האוטנטיות של חיצירות אימת יונה פישר, בין היתר, בעזרת קטלוג שנמצא באתר המתיאונים כדרום צרפת ובו רשומות כולן, בחלק מתערוכה שהוצגה כ'מחווה לרנה

אוסף אנגלהארד כולל יצירות של רנה מאגריט, מאקס ארנסט, פאבלו פיקטו, איב טנגי, אלברטו ג'יאקומטי, פול קלה, ג'ורג'יו דה קיריקו, ז'ורו' בראק, אנרי מאטים ואחרים. רוכן נעשר בשנות העשרים, התקופה החשוכה והסורה ביותר של אמני התנועה הסוריאליסטית. מרבית היצירות קטנות או בינוניות כגודלן, משוות לאוסף כולו אופי אישי ואינטימי. התחושה שנגרמת למתכונן היא של שוחפות לפור, החלפת רעיונות במכם אירוני על גבי נייר עיתון, שירבוטים קטנים ללא תיאטרליות. אין ליצירות הללו ה'פיניש" - הגימור - המאור נקי שמאפיין ציורים סוריאליסטיים אחרים. באוסף אנגלתארד חבויים אלמנטים מובהקים של חברות, של הכנה מראש,

אוסף אנגלהארר מוצג תחל בימים אלה בסחיאון

ושניים ציורי שמן, רישומים וקולדים של ציירים סוריאליסטים ירועים. בנקורה זו החל להתעורר בליבי חשר מסויים כלפי התורם הנדיב. הוא סיפר שמעולם לא היה כישראל, ולי זה נשמע מוזר שארם שאין לו קשרים כלשהם כארץ יחפוץ פתאום לתרום למתיאון ישראלי תרומה כה חשובה. ועוד: בקרב אספני אמנות אין זה מקובל למסור אוסף באיכות כזו עוד בימי חיי התורם. הרושם שהוחיר כי מארק אנגלהארד היה של איש פשוט, שאינו מבין באמנות. בקיצור, כל הסיפור נשמע לי תמוה".

אכל רצונו של יונה פישר "לשים יד" על האוסף היה תוק יותר מסימני השאלה שאפפו את הפרשה, וגעורת אגורת ידידי המוויאון בפארים החל בהליכים הרשמיים לקראת העכרת האוסף לארץ. ההליכים היד מייגעים, ונמשכו כשנה. ממשלת צרפת, כידוע, מקפירה מאין כמוח לגבי אוצרות האמנות שהיא

"כרי לזרו את התהליך", אומר יונה פישר, "היה צורך שהאיש יספק הוכתות רשמיות שהאוסף שייך לו על פי חוק. מארק אנגלהארר הכטיח להמציא קבלות. פעמיים ביקר נכיתו פקיר מטעם השלטונות. ככל פעם הוא עשה עצמו מחפש את הקבלות, פישפש בניירותיו אך לא מצא אותן. רק בפעם השלישית הוא 'נשבר', וסיפר את הטיפוך האמיתי".

והסיפור האמיתי של מארק אנגלהארר היה בעצם פשוט למדי. בעלה הראשון של אשתו המנוחה, על־שמה ביקש להנציח את האוסף, היה רנה שאר, מגדולי משוררי צרפת, חבר פעיל בחוג המוריאליסטי החל משנת 1928. האמנים הטוריאליסטים נהגו

Kiaeaio 48

שתמקידן לחשיג מידע על אספנים מרטוים, על מחות אוספיהם ועל מידת נכונותם לתרום אושפים אלת למוויאון לאחר מותם. בארת"ב קיימת תעשיית שלמה שעוסקת בנושא זת ובודקת דרכים שונות להגיע לאותם אושים. גם במוזיאון ישראל יש מנונון ממוטד שמעפל בכך.

"אחרי שחמודיעים שלנו 'עולים' על איש כזה, אוחנו מחחילים בנעולות שיכנוע במערח שיוריש לנו את האוסף לאחר מותו. תמורת רוחב ליבם אוחנו מבטיחים לאנשים תללו שם עולם, 'כרטיסי בניסת' לגן עדן. יש מקום בשורח חראשונה ויש ביציע, תלוי בגודל התוומה. זה עושה משהו לאנשים. מהח את הכים. כל אחד חיה רוצה לוכות בלוחית שמנציחה את שמו לעד, ובמקום מכובד:

"חתופעה האנושית הזו גורפת לכך שחחיצע עולח על הביקוש. אנחנו נתקלים בפניות רבות מאמנים ומאקפנים שמבקשים לתרום מיצירותיתם..לעתים קדוכות החפצים המוצעים אינם עומדים בקריטריונים של ומח אמנותית נאותה, ואנו נאלצים לדחות את הפניות. כאילו רצו למכור לי אומניים בשערו שאני מחצש

"כלת מרות" של מקס ארנסט מ־1927 משנת 1945 של ויקטור בראונר

כנה ולא ידועה

נסיכה דיאנה, מרגרט תאצ'ר, חלק מהתרמית, מסר של טעם אישי.

קל. טעויות אופנתיות עשויות לעלות מקבלת בגרים שעולים אלפי דולרים ביוקר. עליהן לתמרן בין בגדים בחינם. קלאסיים ואופנתיים. להיזהר ממראה על המסך, בתמונות, הן לבושות נועו או משעמם. ללכוש בגרים ללא רופי. אף קמט בכגר, כל תלתל שמחמיאים וגם מצטלמים טוב. אם במקום, צלליות העיניים לא נמרחות מופענת כמה פעמים באותר כגד. יגירו בלגלוג שהן חסכניות. כשהן קונות בגרים כלי חשכון, הן צפויות לכיקורת

בגרים אצלן הם נושא רגיש ולא התיקשורת האמריקנית, שטענה כי היא

הבזבונות והמלתחה המרהימה של ובגרב אין רכבת. איך הן עושות את זהז ללא רופי. מי שעוקב אחרי גברת הבהל, ננסי רייגן, ראיסה גורכאציב, אימלדה מארקוס, היו עוד פן בנפילתה. בעזרת מומחי־תדמית, מאפרים זוכר אותה בשנים הראשונות, כשונש: רניאל מיטראן, המלכה נור, קוד ראיסה גורבאצ'וב, בהופעת נכורה של ומעצבי־שיער. אבל גם עם כל אלה, חליפות אפורות מחוייסות, שנוא מו ראסון אקינו. זון חדש של אשת פוליטקאי סובייטי שלא נראית נתוץ טעם ושיפוט אישי, ויש גם נפילות. העתק נשי של הליפת עסקים נביות כוכבות תקשורת. לא רק נשים שעושות כמו סבתא אפורה, עוררה את חמתם של אי אפשר שלא להתפעל מהופעתה בינתיים, תפשה בטחן, לא רק פלקי, היסטוריה או עומרות לצר הגברים מתנגרים פוליטיים, שהפיצו ידיעות על המטופחת של מרגרט תאצ'ר. התפרוקת הורידה כמה קילוגרמים, הבודה זה שעושים אותה. הכגרים שהן לוכשות הם מסעי קניות לא מרוסנים כביקוריה תמיד נראית כאילו יצאה רק הרגע שערה והוסיפה צבע לכנרים. את במערכ. ננסי רייגן זכתה בהשמצות מהמספרה, הבגדים קצת מרובעים, אבל החליפות היא אופרת שהיא קובה

מיטראן לובשת בגרים של עמנואל אלפי דולרים. מלפת הצגלית כמו רות פרצים. היא את רוב בגדיה היא קונה אצל טוראנט, יש לה עדיין גיזרה צעירה, מקפידה תפוחות.

פיצוה היא מקרמת המכירות הטובה נעליים נותות, שהיא נושאת איתה תמיד לאשת נשיא, נכתרה כאתת מעשר המלכה נור, היא יפה אמיתית שלא מוני שלתם ומאו היא ה"דארליתג" של בחיק קטן ואלגנטי.

כצרפת מצפים מנשות נשים שלובשות בגדים יקרים מאוד, שמאל, כש"לוס אנג"לס הרלד", פירסם כושר בארמון). היא לוכשת בגדים קצת ביקורת על בגריה, שנשאה את הכותרת מבוגרים לגילה, בקו הכינלאומי של "האשה שצריכה היתה להיות מלכה". גם חליפות מחוייטות, שמלות משי וכותנה. עיתוצים אחרים קטלו את טעמה היקר אוהכת צבע זרור מתוק, ולפעמים בבגדים, כשהוציאה חמשת אלפים דולר מפתיעה בחליפת סאפארי. על מכנסי על שמלת נשף לבנה של גאלאנוס. הג'ינס ותולצות הטריקו שגדלה בהם רובר הבית הלבן הכריז שגברת רייגן רק בארה"ב, זיתרה. שואלת את הבגדים מהמעצכים, ואת אורה הרצוג, רעיית הנשיא, אלה שהיא מקבלת תתרום למוזיאונים מתמקרת בכגרים שהולמים אותה. לבגדים. הרוחות קצת נרגעו, אכל חליפות מחוייטות, מערכות כשהמשיכה להתלבש רק אצל נאלאנוס, בשני־תלקים. שמלות משי עם הרפסים התעורדה קנאת המעצכים האחרים, ושוב קטנים. לא הולכת על חירושים נועוים, נשמעו הערות ביקורתיות. גם הטיעון יותר על סגנון קלאסי. תופרת בגדים שהיא תומכת ומעודרת את תעשיית אצל עודר פרוביוור, לולה בר וגרעון האופנה האמריקנית לא עזר.

הסגנון הכינלאומי שכולן בעצם לוכשות ער היום, היתה נ'קלין קנרי. בפעם הראשונה הגיעה לכית הלכן אשה צעירה ויפה, והאמריקנים הכתירו אותה למלכתם. ג'קי יצאה למסע קניות בפארים, קנתה בגרים בכל בתי האופנה ושיגעה את הצרפתים בהופעתה ההדורה. הנשיא קנדי הציג עצמו בפני הנשיא דה־גול, כאיש שמלווה את גברת קנרי בפאריס. כששבה לארה"ב התנפלו עליה כלי התיקשורת, על הולזול באופנה המקומית וחוסר הפטריוטיות

למסע קניות בפארים. בראשית דרכה, כיוון שלא אהכה

ואף שעברו כמעט שלושים שנים מאו שהמציאה את הסגנון הזה, רוב הנשים בצמרת עדיין לוכשות אותו, יודעות שהוא מחמיא וגם בטות.

דנשים שצבעו את ההיסטוריה בכגריהן (מימין לשמאל): אורה הרצוג, דקלין קנדי־אונסים, דניאל מיטראן, מארי אנטואנט, ננסי רייגן, מרגרט תאצ'ר, הנסיכה ריאנה (כחצלום מתחתיה), המלכה טופיה והמלכה נור

נאקוסקטום", חנות לונדונית ידועה, הפוליטיקאים הככידים שתלבשנה בגדי שאותם אגב, הן מקבלות במחירים קצרים, רכוסים בכפתורי זהב וחצאיות נשפושעים ול בערים בינות שחושפות את רגליה החטובות. האופנה סמליים, גם אם הן גמנות על מפלגות צרות שחושפות את רגליה החטובות. מוצא של שלבת"ג שמלות הצרפתית נחשבת לא רק ענף ייצוא השמאל. כך יכולה סימון ווייל ללבוש חולצות משי, עם צווארונים מוגבהים מנוציים השבילה תופרת מכנים, גם חלק מתרבות צרפת. רניאל חליפות של שאנל, שכל אחת עולה שמכתירים קצת את הקמטים שבצווארה. שמלות הערב שלה בררך כלל צמורות המסיכה דיאנה, היתה לחצר אונגארז, איב סאן לוראן וגי לארזש, אך ננסי רייגן, שכניל שכעים פלוס, לחלק העליון של הגוף, עם הצאיות

מתלפה מתבטים המתבעים, הבובעים בית־אופנה קטן ששיך לאשה יהודיה. שלא להיתפס בצבעים אפורים או היא אף פעם אינה יוצאת למסע תושים והארנקים העתיקים של כשביקרה בארץ, בילתה איך היא מעומעמים היא תמיר בצבעים מתניפים. קניות הבגרים, הנעליים, הארנקים מלכה, הנסיכה מרגרט ושאר נשות מחזיקה מעמד שעות ארוכות כיום וודוד עז, כחול או לכן. הצבע החביב והתגורות מניעים אליה הביתה. כמו חשר וכבר בשבלת הכלולות שלה סיורים מייגע בנעלי סירה אלגנטיות על עליה ביותר הוא אדום. היא לובשת כל לנשות קריירה אחרות בארה"ב, גם לה קדם בני הזוג עמנואל, הפגינה שהיא עקבים גבוהים. היא נועלת אותן רק כך הרבה כגרים אדומים, ער שמעצני יש "קניינית אישית", יועצת אופנה בעדה עם האופנה. אחרי התדהמה כשהיא יוצאת מהמכונית או נחשפת האופנה האמריקניים קראו לארוםיעו על שאוספת בשבילה את כל הפריטים התשונה, גילו המעצבים הבריטיים לעיני המצלמות. יתר הזמן היא נועלת שמה, ארום־ננסי. עוד לפני שהיתה ומביאה אותם לבית הלכן.

הבשים המיטיבות להתלבש בארה"ב. רק מתנשאת לגובה, גם שומרת על גזרה תפיו האופנה ושל אמצעי התיקשורת. בצרפת אין מותחים ביקורת על ננסי רייגן נכנסה לבית הלכן ברגל דקיקה אחרי לירות, נהתעמלות בחרר

אוברזון. מתייעצת איתם, אבל יודעת מה ננסי לוכשת חליפות עם מקטרונים היא רוצה זמה הולם אותה. תמיר לכושה נכון ובהתאם לאירוע, עוכרת טוב את מסך הטלוויזיה.

כוככת התיקשורת הראשונה בין נשות המדינאים והאשה שהמציאה את שלה, וג'קי גילתה, שגם בגדים יכולים להיות נושא פוליטי. מאז קנתה בגרים בארה"ב. רק כשנישאה לאונאסים, חזרה

את מה שהאופנה האמריקנית הציעה באותן שנים, פנתה למעצכ־האופנה אולג קאסיני, שהיה ידיד המשפחה, והוא עיצכ בשכילה סגנון שמוכיר את הבגדים של קוקו שאנל, חליפות קטנות עם מקטרונים קצרים, רכוסים בכפתורי זהב עם הצאיות ברך ישרות, ארנקים קטנים שתלויים על הכתף, חולצות משי. מעילי־צמר זלא פרוות, כרי לא להרגיז את המתנגדים לציד חיות.

មាន៥១ខែ 50

5) Blaggio

בהנחה!

אאסיכיז האינץ! 70 ממבחר ספרי עם עובד, ספריה לעם ומדע - בדיוני 6 שיחכיא

וספרף של האוצרים, במי לבשור של האוצרים, במי להומת היחורים, במי של האוצרים, במי של האוצרים, במי של האוצרים, הסתאר בכשרון עד הורכן בית המקדש. השפר בליווי תמונות השפר בליווי תמונות השפר בליווי תמונות השפר בליווי תמונות השונות הש

EUROPA ATLAS 87/88 אירופה – אטלט דרכים מעולה של מאש בא אירופה אטלט דרכים מעורט אטלט דרכים מעורט ונופלרי חכולל אירוקס אינות מעות, ומפתת מקרם 19.50 עירו באירופה.

אמציקלופדית תניכית מקיפת בשילוב קונקורדנצית ממצח תקלה לשימוש. בליוור נמונות צבע מרחיבות. תובה לכל מלמיד, וזונט ולכל מי שהתכך מור שולם מורלים יקר לו. 165 שיח

חתונת תזתב של פינרו

הבלתי גמורה, הנצחית

- שלום מאוינים יקרים, איתנו כאן באולפן

מחשבה יותר מעמי.... תדיו נמצא מומתה לנוש... - סוב, לא צריך לקרוא לי מומחה רווקא כוונת תכרו. הוא חושכ שהבין, ועונה לפ... לושא הזה, אני חקרתי מעט את תופעת התע.... - כבל זאת, כימים אלה ממש פירסמת מחקר

- המחקר פורסם למעשה כבר לפני שנתיים הנושא המעניין ויגיע לנושא אחר, כי גם זה ויותר, הוא רק קיבל פרסום חדש בימים הרגל שיחה ישראלי, שעוברים ארבעה עשר האחונים בגלל שהאוניברס....

- כן, הפרטים האלה לא חשובים. ובכן, המחקר שלך הוא על תרבות השיחה של משראלי, ובעיקר על נוהגו של הישראלי

להיכנס אל דברי תב.... - לא כריוק הנוהג להיכנס לדברי חברו, כמו

מקיבעון שתוא לא נותן לחברו לגם... - זה אותו דבר, לאז זו אחתה בעייה נפשית

- לא כדיוק. במונחי המחקר שלי אני מבדיל כן הישראלי הנכנס לדכרי חברו בנושא אחר נלי להקשיב למה שחברו אומר, וכאן יכולה המילואים, המיסים, הנסיעות לסקי בחו"ל, ובניסה להיות ממש בתחילת המשפט, ולעומתו הטלפונים לבן שנעלם בקשמיר, ופשוט אין ל... גישראלי שדווקא מקשיב לחברו בחשומת לב, ומשם כך לא נותן לו לגמור אף פעם את

הטכניקה היא פשוטה מאוד, הישראלי -ענה לדברי חברו לא כרגע שחברו גמר לדבר, אלא כרגע שהוא חושב שהוא כבר הבין את מונת וזברו. הישראלי לא מחכה עד שחברו יפ....

אולי זה מפני שהישראלי הוא חריף -

– לא בטוח. הרבה פעמים הוא טועה בהכנת

– לא לפני שחברו ימשיך לדבר, ויעזוכ את

נושאים שונים ומרוחקים במשפט אחד. אתמול

ראיתי בדרך תאונת דרכים נוראה. אני חושכ

אז אתה רוצה לומר שיש הבדל בין

אכל יש עוד רבר חשוב שמצאתי. הישראלי –

הישראלי הקוטע לבין הישראלי הלא נותן

לא רק מבין בהתנדכות ובמהירות את כוונת

האתר לפני שהאתר סיים לומר אותה, אלא גם

רוצה לענות במהירות האפשרית, ובלי שיפריעו

אולי אין לו ומן. אולי הוא לחוץ כגלל –

- המסקנה של המחקר היא, וזה מעניין,

– הרשה לי להפסיק אותך, זמננו קרב לקיצו,

ועתה לרבר המפרסם, ולפני שהוא ייגמר –

-- תודה רבה שאיפשרתם לי להו

– תודה רבה גם לך ונקווה להת...

לו לם...

שהישראלי מפס....

הבנו את הנג...

נעבור לחרשות.

– לפני שחבין את הכוונה של המשפ....

אל תתנו את המדינה בשתי ידיים שמאליות, אומר הליכור. למה? שואלים בתחיה, זה פועל יותר טוב כשיד ימין בכפפת שמאל זיד שמאל בכפפת ימין: אל תתנו את השלטון למי שלא יודע מהידיים והרגלים שלו, אומרים כתגוכה במערך. תנו את השלטון לאצכע של פסוקו של יום, מכקשים במפר"ל. אל תתנו את השלטון לשתי ידיים של עם אחד בלכר, מסבירים כר"ץ. השלטון ליד עם אגרוף, מצוייר על הסמל של כהנא. כואו ננשק את ידי רוצחינו, אומרים במתקרמת. מערכת הכחירות כארץ אחת לא־תאומן, החלה.

היא היתה מתכתבת עם הצפררע. כמה השקיעה הנסיכה בכל מכתב, לא רק בתוך המעטפה אלא גם עליה, ציורי פרפרים, הערות אחרונות כגון: "יש בפנים 21 רפים, ראה הוזהרתינו", או: "השעה 2.00 בלילהנו". על מכתכים רבים לא היתה חותמת בשמה, אלא רק

היא קיכלה תשובות. לא משוכללות כמו שלה, אכל בשכילה לא היה רכר נהרר יותר בעולם, כי למעלה היה כתוב שמה.

וכך נמשכו הרברים ער... הרשו לעכרכם להציע שלושה סופים לסיפור

ז. ער שיום אחר הכנים הצפררע בטעות מכתב המיוער לגסיכה אחרת לתוך המעטפה שהגיעה לנסיכה שלנו.

ער שיום אחר קיבלה הנסיכה מעטפה שונה, מאורכת, זכתוכה הזמנה לחתונה של הצפררע עם צפררעה משלוליתו.

ער שיום אחר הצפררע צילצל אליה ואמר: הגעתי העירה, מתי אני רואה אותך? והיא ענתה: לפני שנפגשים, אני רוצה שתרע מעכשיו, צפררע. בלי נשיקת.

. 2

ď

דום גולו ממנו את המפר"ל

הסיכוץ הרתי ככללו, שהתמתן בזמן האחרון, יעמיר עצמו מן הצד. "עם המנהיגים הנוכחיים אי־אפשר. דם לא יכריזו אפילו על עמרה נייטראלית בין המערר

גם בקשר לסיכויי מפלגה דתית-יונית חרשה דוא אינו אופטימי יותר. מאז שעלה הרעיון והחלו גישושים, חזר וצץ גם שמו כאחר מאבותיה הרוחביים ואפילו כמי שיתייצב בראשה. "שטויות", הוא עושה תנועת ביטול, "בגילי"? לח"כ הרב מנחם הכהן, שבא אליו לשיחה ממושכת בענין, אמר כי אם תקום רשימה כזו יצכיע בשכילה, אך "בתנאים הנוכחיים אי־אפשר להצליח כזה".

מדוע? "צריך אישים שיתייצכו כראש וכושר ארגון לעילא – ואין. אין אפשרות לבסס היום גורם פוליטי שינקוט את העמדות המרכזיות המתונות של הפועל־המזרחי בשעתו ויפעל על־פיהן. מי שחושב שהצלחה היא שני מנרטים – בעיניו הרעיון יכול להצליח. בעיני, שני מנדטים אינם הצלחה וזה אף עלול לסגור אופציות לעתיר".

שנתו היונית של אונא סרורה לו גם היום, אם בייש בה כמה חריבות מפתיעות: "אם רוצים לקיים פה את מדינת היהודים, צריך למצוא איזשהו מורוס־ניוונרי עם הערבים, כזה שיאפשר לשמור על הרוב היהודי של המדינה, על אופיה הדמוקרטי וגם על רמתה המוסרית. האוטונומיה, יש בה טעם רק לתקופת מעבר, לא כפתרון קבע. הרבה זמן חשבתי שהפתרון הוא פשרה טריטוריאלית, היום אני פחות כטוח בכך. כלומר, אילו היה ניתן – זהו בעיני הפתרון גם היום, אכל עם השנים נוצרו עוכדות התיישבות כשטח וכתוצאה מהן נוצרה מנטאליום כללית, המקשת על השגת רוב לכך. וככל שאנו מתקרמים זה נעשה קשה עוד יותר".

זה מעורפל קצת, אני אומר לאונא. מה ככל זאת הפתרון? ההתנחלויות הן בעיניך המכשול לפשרה טריטוריאלית? יש לך פתרון אחר היום?

עכשיו הוא חותך את הדברים, כרורים וכהירים יותר, אפילו כניגוד להתבטאויות שלו בעבר, כשצידד אחרי מלחמת ששת הימים בוכות חהתיישבות ולא נורא בעיני. איני רואה כזה פסול". ריכונות) ככל רחבי ארץ־ישראל וכששלל בראיון לפני כמה שנים כל רעיון של הורדת ישובים. כמה מחבריר _ כבר בעבר, שאם בעתיד תשרור אווירה טובה יותר בין שהכי קשה לנו לטפל בה. אולי אם יראו שיש מצא לשעבר? – במפריל, כוודאי יברכו עתה, בינם לכינם,

אין לי בעיה עם ההתנחלויות. תמיד הייתי נגר התנחלויות כלב תישוב הערבי ובער הוזת הגכול האחרונה, המדברות על הוכות לריבונות ישראל על המורחי קצת מורחה. גם היום איני מקבל את דעתו של שטחי ארץ־ישראל כולהז מעניין, מה יש לבדנתן לומר מחייב אותנו לוויתודים מרחיקי לכת". מירון בנכנישתי שהמצב כלתי־הפיך. מרוע, משום שתפסו ארמות והקימו כמה ישובים? אם זה יעזור לפתרון הבעיה, צריך להוריר את ההתנחלויות שבלב קריטית בשנות החמישים והשישים, חלוכשת עתה האתרונות אינו לרוחו, אם לנקוט לשון המעטה. הישוב הערבי. אף איש רציני לא יאמר אחרת. מבחינת פנים חרשות בשטחים. כבר ב־1963 הסתבך קצת אונא המצב העוכדתי זה הפיך. המנטאליות שריכרתי עליה, היא המצב הסוכייקטיווי".

נו, או באמת, מה יש ליוסקה שפירא ולדרוקמן ולחנן פורת, ואפילו להמר ובן־מאיר, לעשות איתו יתרז וחברו כורג־האכ, חיה מעלה דכרים כאלה על הצבאי, חור והצהיר שלא יצביע בער המשכו, דהיינו להתקיים, ושעליה להישמר מהסתאבות קנימיה

כירושלים צריך לדחות בעשרים שנה ובינתיים הציבוריה, שלא נעדר ממנה הליגלוג, היכתה כו או כדי לסייע בקליטה, תהרוס אותנו מבפנים, משום להמשיך כסידור ומני".

מקסימום בטחון, מינימום ערכים – אכל החפיסה היתה מעריף לשכוח פרק זה כקריירה הציבורית שלו. רעיונות טובים בשלעצמם – הביאו בעיות האמריקנים יכנסו לתמונת בכל כוחם, אולי יהיה ניתן ליישם פשרה טריטוריאלית אחרי תקופת מעבר של

של אוגא, ער שגם המונח הנורא "טרנטפר" אינו מפחיד. "טבעה של הפוליטים, שבניעים מעשיים ותכסיסיים אותו, את ה'יון" הצחור הזה. בלי חריגות, אינו יכול מכסים לפעמים על השיטל המצפוני. כנראה... רגע, לא לקפוץ, צריך קורם־כל לשמוע את אני מוכיר לו את האפיוורה הלא־נקימה הואת הרברים בהקשרם הנכון: "הפליטים הערביים הם הבעיר. מפתיחה לשאלה על המתרחש חיום בשטחים. יש

מהלך הקרייוה הציבורית שלו הימסים בין דתיים ומילוניים. מנקט אונא לאיאתת עמדות ההקצוה הדתית במחוה שלנו היא עצמאיות חריגות, שגרמו איינחת הדבר תחמור ביותר שקרה לציונות למפלנתו. זה התחיל כבר ב־1937 הדתית. אי־תידוד תתבדלים בינינו כשתמך בחלוקה. ונמשר כאהדה לביו אגורתיישראל הוא בעוכרינו". ל"ברית־שלום" וכתתונדות בעניינים אישיים הוא הרבה יותר לחוית דתית מאוחדת, שכמעט מפויים היום. רק במאמץ ניתן לחלץ גרמה לפילוג ב"הפועל המזרחי", ממנו כמה "תוות דעת" קצרות על אחדים מחבריו להנהגה ויורשיהם: בתמיכה בביטול הממשל הצבאי, וכצידור נגיוס בנייושיכות וגיוס בנות משה חיים שפירא ז"ל: "הערכתי דתיות לצח"ל ובתתנגדות להצבת אותו בתור פוליטיקאי נבון ושקול יצחק ופאל ברשימת המפר"ל ואדם היודע לשמור על הצד לכוסת השישית, אחרי פרשת המוסרי. בקשר לצד הרעיוני, תל-גיבורים, ובשלילת ההתנחלויות אי־אבשר לומר שתיה מנהיג. אבל

תוא החזיק את העסק וזה דבר וגוש אמונים ועוד ועוד. על הגוש, למשל, אמר פעם בראיון: ד"ר יוסף כורג: "בצעירותו היה " מי שבא מגרמניה כמוני, מתייחס דייבסדר. כתב מאמרים רעיוניים. בסקפטיות לנוף עם אידיאולוגיה כמו זו של גוש אמונים... הגוש תוא כוח סוליטי יותר משתוא תנועה התיישבותית. במפעל ההתיישבות רואים אנשי חגוש מכשיר להשתלטות על הארץ ועל עם אתר.

זת עלול להביא עלינו הסתבכויות שלא נצא מרון". ובקשר לגיום בנורישיבות ובנות מניח שומאל לא סלח לי על כך עד דתיות לצח"ל: "היום אני עוד יותר היום. אבל חוא היה הכי מוכשר

נחרץ בעמדתי בעד ניוסם. זו תיתה מכולם". טעות המורה ביותר שהמפר"ל יוסקה שפירא: "הוא דוגמה למישהו ובנעת לחרדים בענין זת. זה החסתה שהגיע להסקיד שמעל ליכולתו. הוא ד"ר יצחק ומאל - "מוח למימדים לא־צמוים ומעכיר את היה טוב מאד בבנייעקיבא".

ד"ר בורג - "בצעירותו וויה דיבקדך"

אבל הנושא הרעיוני הוא בעיניו נכס

קבוע שאינו מצריך עימות מתמיד

בינו לבין המציאות". ד"ר יצחק רמאל: "אחרי שיצא וכאי ממשפט תל'גיבורים, אמרתי לשפירא, שאם יש לו שם כזה, תרי ום אם הוא כבשה תמח, אשור להעמיד אותו ברשימה לכנטת. אני

משת מיים שפירא דיל -

לו כסגישה הצפויה כיניהם.

ועור: "תכנית אלון היתה ככיוון הנכון – כעל יושר ציבורי ועמידה על עקרונות. רומה שהית . "גם הכנסת התעשיה והמפעלים האזוריים

של ישראל. כבר בשנות השישים טענתי שאילו הגענו בעונין הקבלה מסוייפה. את שקורה היום כשטחים להסכם על יישובם, היינו פוטרים חלק גרול הנאשב החשה שהיות שינת קום בצורה כנושה.

ישראל והערבים, יוכל הפתרון להיות גם מרינה יירגעו". פלשתינית.

וגוריון אמר או שיילך על זה לבתירות. כמה שנים, בתוספת פתרון שאלת הפליטים הערביים". לא ההתיצאה היתה עוד יותר ברועה" הוא הפליטים הערביים ופתרון בעייתם הם שגעון ישן הפליטים הערביים ופתרון בעייתם הם שגעון ישן

בעגין הוה. הובאה או לכנסת הצעה לביסול הממשל נעלמו אחרי זמן וצריך לחשוש שזה יקרה גם לה. לי הצבאי ששלט כאוורים הערביים של המדינונ. כרור שאם לא ימצאו את הדרך לבדקיבית פנימי - אין הממשלה, כראשות בן־גוריון, התנגרה לביטול. יחסי תקווה תמיד טענתי שהחברה הקיבוצית אינה אמצע הכוחות היו שקולים. אונא, מתנגד עיקבי לממשל בלבד, אלא חייבת להיות מטרה־לעצמה, אם היא הצה לפחות יישנע או ייעדר כבעבר. לחצים כבדים הופעלו וזה עור לא הכל: "את קביעת הסירור הסופי עליו ולבסוף נשבר והצביע נגד הביטול. הביקורת הווצ'תי, שהעבודה השכירה, שבחתילה נכפתה עלים ללא רחם, דווקא מפני שהיה לו דימוי של איש מצפון, שייווצרו מעמרות.

מבעיותינו. גם היום הלחץ שלנו צריך להיות בכיוון זהו כיבוש ולא יעזור אם נצעק עד מוצר שותי שטה של להיפטר מהפליטים. עושים צעקות עם הטרנספר. משוחרר. כשאינך יכול לתת לתושבים שם זכריות חה זה לא מעניין אותי. להעביר פליטים בהסכמה זה לא בעצם ממשל צבאי – אי־אפשר למבוע תקלות ובעית. כשהן הולכות ומצטברות, אתה מגיע למצב שנה לג ומרינה פלשתינית: הוא אינו מת עליה, אבל אמר יכול ללכת יותר. הנענו לכך. הם מצאו את השיסה

והוא מסיים באוהרה, נכואת זעם שודא תוד עליה איפה הוא ואיפה החלטות ועידת המפר"ל כמה פעמים במהלך השיתוב "אם לא יחיה פתרון מדיני לכעיה היתודית-ערכית, תהיה מלחמה נודאה. נה 2לנד

חוזה שחורות, משה אונא. כך גם כקשר לתנועה שגעון נוסף של אונא הוא הממשל־הצבאי – בעיה הקיבוצית, שהוא מוקניה ושמה שמתרחש בה כשנים כל התנועות הסומונאליות הרומות לה נעולם

וההסתבכויות הכספיות – כשאינד שומר על החברה

הייחודית שלך ולוקח דוגמה מחברה אחרה

לאיקיבוצית, תקבל את כל הצרוח שיש בחברה

האחרת". ואך מהדור הצעיר בקיבוצים הוא מוכאם

"הצד הרעיוני לא חשוב להם. טוב. להם לחיות בקיב"ו

קשורים למקום וזהן. זה השיקול. מה שלא בוח להם

לא- מקבלים. והם נכנסים עכשיו לעמדות מפתח

איש לא אופטימין משה אונא בערוב ימיו. ראה

אברהם תיתוש

הרכה בימי חלדו. אולי יש לו סיבות שובות לכד.

בקיבוץ, תה בעל משמעות רבה לעתיר".

ומנטילת תפקידים שיהרסו אותה מבפנים. כך לפשל

התישת השניסטיות ויצר קולדים.

את תנבולות בין הישוח האמנוחית לני מציאה חווים, טישטש בחיצות בין אמנויות סריוויאליים מן המציאות שביום וום לא ייפגשו

הנים, תוכלו עבשיו להדנחיל להדביק לעומת זאת, הימועו מנישה ידידוחית הזו. ענייני בספים טעונים בדיקה מדוקד או השונוד - אך אל תניכו לעשות הכל מדי כלפי תממונים עליכם. היצירתיות קת. הקסם והמשיכה שלכם במיטבם ביי בנה אחת. אין זה ומן טוב לשותפויות שלכם בשיאה, וכדאי לשים דגש על חיי מים אלה, וצפויות הוכה היכרויות חדי

הקמתו הבריז ב־1924 מנהינו הרותני, אנדרי ברטון,

ה"רארא", רופא נאורולוג, עבר עם חולים במרכז

פסיכיאטרי, הוא צייר את ההלומות שעליהם סיפרו לו,

והעביר את האסוציאציות התופשיות של הפציינטים

שלו אל הנייר כדי לנתח אותן בשיטותיו התדשניות

של זיגמונד פרויר. ב־1919 סירסם ברטון מאמר כו

לראשונה כתוכניה של הופעת כלט ופעם נוספת

בהגדרה להצגת תיאטרון - "דרמה סוריאליסטית".

משמעות המונח, כפי שהגרירוהן או, היתח: אוטומטיום

פסיכוטי ומצב של חלום בו אפשר להביע מילולית,

ככתיבה או בכל שיטה אתרת, את תהליך החשיבה,

תהליך שמתבצע ללא ביקורת ההגיון, מעבר לכל

ואימצו את שיטותיו שהשתקפו בעבורותיתם. בהמשך

ל"רארא", הם חיפשו את האיירציונליות, אך בניגוד

ל"דארא" גם ביקשו ליצור מציאות תרשת באמנותם

הסוריאליסטים תושפעו עמוקות מתורת פרויד

התחשבות אסתטית אן אתית.

המונה "סוריאליום" (מעל למציאות), הופיע

אנדרי כרשון, תבר בקכוצה הפאריסאית של

באמצעות המניפסט שלו.

הורוסקופ

תחזית לשבוע שבין 4 ל־10 במארס

נעיתי עסקים. הקסם האישי שלכם פר החברה ועל רומנטיקה. (23 ביולי עד 22 באוגוסט) צום ווטים לבובז עכשיו זמן, ויתכן השבוע תצוכו לנהוג בזהירות בכל תונגע בימים אלה מתחשק לכם להוחיב את טעויות בשיפוט עלולות לקרוח השבוע

השבוע מועב להימוע משיתוף חברים אתם מכידים עכשיו הרבה אנשים חדשים ייתכן שחשבוע תעכלו מחסרון־כיס זמני

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) שנפלג מאוחר יותר תצטערו על כך. לא לכספים. יתכן גם שתתקשו לתחליט בנד אופקיבם, אולי להירשם שוב ללימודים, בקשר לכסף. תטויד אתכם בעייה מצפור שמלץ עתת להתייעץ עם אנשים בענייני שא הקשור בעבודה. אם אתם מתכונים אך לפי שעה עדיין אינכם בטוחים בעצמי נית, אך ייוזכן שאתם מפריזים בחומרת עווה. תשבוע כדאי להתמקד בתחבי" טיול, בידקו היטב את עלויותיו. ידיעה כם במידה מספקת. אפשר לצאת לבילוי

(23 באונוסט עד 22 בספטמבר)

שיגשוג, והקשרים בין זונות יעמיקו.

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

אתם מרגישים מוגכלים בקשר לעניין ביתי

כלשהו, אך נסו להתעלות מעל התחושה

(במבר עד 21 כדצמבר) במקום העבודה, אל תחייחטו לשום דבר נשחים פינוסים, אך יש להתייחס ביתר ונהנים מכל רגע בזירה החבדתית. אך אל שימנע מכם להרבות בכילויים. בחחום כאל מוכן מאליו – שימו לכ למהרחש מבר ואש לדעותיו של שותך, אל תטייר תניתו להשתוללות לצאת מכלל שליטה. העבודה, נסו לא להניח לעויינים להיסחף סביבנם. מצב כספי הקשור בחברים מצי תאת העובדות. זה לא זמן ללווח או להד יש לכם נטייה לדחות דברים חשובים, ור־ – שימו לב לפרטים. בתחום הרומוטי יש דיך הרבה טקט, דינלומטיה והתחשבות, השבוע מסתמנים סיכויים חדשים להצל־

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) אתם סבורים שיש לכם בעייה בתחום הקריירה, אך למעשה פשוט נחוצה לכם הערכה מחודשת של חמטרות. אתם נו־ טים להתלכטויות, וחוסר ההחלטיות

עלול לתוביל לקיפאון. הרומנטיקה, לעוד מת זאת, פורחת.

(20) בינואר עד 18 בפברואר המצב. בשטח מטתובכות עכשיו שמועות נים ובכילוי בחברת מישרם אתוב, שיפיח שתניע בימים אלה ממקום רחוק תשמח ים, אך אל תפריוו בכך כדי לא לפנום בעי שמוטב להחעלם מהן. בתחום הבית המי

מסע אל התת־מודע

אתכם.

תאומים

(פן בנברואד עד 20 במאדע)

(2 במארס עד 19 באפריל)

ל לעובתכם.

כנם אופטימיות חדשה.

לות נשפים. חדשות עובות יגיעו במכתב צוי להימוע מכך.

(ו 2 במאי עד 20 ביוני)

(ביוני עד 22 ביולי 21

אם נומן האחרון היתה לכם נטיה להזניה - תוכלו לבטוח חשבוע בשותפים ובבני זוג.

סוצת רכות של יוצרים ואמנים מכל רחבי אידופה, שבאמנות, והירבו להשתמש בטריוויאלי. ציור ועד מהרה נתפך "קברס וולטיר" למקום המיפגש ראדאיסטי אופייני מורכב מכמה חומרים מחוברים מושוב של אינטלקטואלים, סופרים, משוררים (קולוץ, תוך כדי הדגשת המילה הכתובה. אין כללים, וצירים. טביב הקבוצה נוצר מלייה חברתי שרגל אין סטנדרטים. כל צירוף אפשרי ובא בחשבון. יש סעיתות חרשים אמנות שהיא אנטי-אמנות. כל מה רואים כ"רארא" תהליך התנקות הכרחי שהכשיר את קעושב לאמנות מסורתית תודל להתקיים. האסתטיקה הקרקע לצרם שבא בעיקכותיו, הנרם הסוריאליסטי. על

בורננית מתה תשם שנבתר לייצג את הקבוצה - "ראדא". תבוות היאשונות, תכודות הפשר, אותן משמיע תינוק קוה עתה למד לדבר, מילמול מתמי. אמני הראדא רצו להגיו ככל מחיר, להדהים את הכורגנים, להרום את נתמיפות. זו היתה מתאתם על זוועות המלחמה. למרכה האירוניה, מאותר יותר נאלצו הם עצמם למנוסד ולהשתלב באותה חברה בורגנית שלפנייבן קיוו להרום. אבל כמשך תקופה מסויימת חבק

השרכיום ודאראאיסטי את כל אירופה. מאקס ארנסט כא לקבוצה מקלן שכגרמניה. מופל יאנקו ופריספן צרה – פרומניה. כאו יוצרים מברלין, פארים ואיטליה. הם קיימו ערבי קברט, מצאת, וסימלים, הופעות, ריקודים. הרפרטואר תמיד

הה פבעים, לעתים תכופות הגיע עד אבטורד. מקס אתמש, 1919: "בעבודנו, 'דארא' היא קודם כל נישה מנטלית. משרתנו – הדים מחולט. מלחמת פשאים המרה התכליה ננכה מאידננו המש שנות חיים. לל מה שראינו כטוב, יפה ואמיתי, נהפך למגותך ומניש. העבודה שאני מייצר כימים אלה אינה מתבותת לתנות את רואיה, כי אם לגרום להם לצעוק".

בסים העבורה הראראיסטית מונחת הג'סטה הם כיוונו לזעוע, אבל לאררווקא רק להרוס. הועווע מיחי מוננד לרארא', היא אתה הדינמאות הבולטות. (משוחרר בחלומות, אצל ילדים, משוגעים וכני שבטים ענודתו של מרסל דושמפ 'המזרקה', כה ותא מציג פרימיטיוויים. משתנה כאקט אמנותי, מאפיינת את הגישה הה. פינסים פיקניה ומקס ארנסט גילו פוטנציאל אמנותי ם כחומר בראפי משום. מסס ארנסט שיכלל את

הסוריאליסטים חומר עשיר במיוחר. סאלנדור ראלי לקח מפרויד אלמנטים שלמים והעבירם לכר. הציור הסוריאליסטי מבטא את החלומי ואת האוטומטי באמצעות ההפתעה, ובעורת צירופים מרהימים. הפצים

לעולם: ארון מתים במיטה או תותה בחדר סגור של שונדת. אנשי ה"דארא" העדיפו את חוסר האמנות רנה מגריט, שעון נוזל באמצע המרבר של סלברור

וח הארם", טענו הסוריאליסטים, "משול לרכבת שנוסעת במסלול קבוע. אנחנו מכקשים לסטות מהמסלול. מכקשים לגרום לאיישקט מעצם הצפייה בעבורותינו, לעורר חשיבה מקורית וכלתי מתוכננת. לחייב לכחינה מתמרת את האיכויות התתהכרתיות".

הכתיבה האוטומטית נקראה "משחק סוריאליסטי". ראשיתה בכתיבה ממש וסופה כציור. השיטה עוד פחות מכוונת מהקולו' הראראיסטי. אחר המשחקים האהובים על הסוריאליסטים היתה הכתיבה בצוותא: דף נייר שעכר מאיש לאיש כשכל משתתף רושם עליו משפט ואז מקפל את הדף כדי שהכא אצריו לא ידע מה רשם. התוצאה הסופית היתה לעתים מדהימה. "השיטות המשוחררות הללו משרתות את המסע לתתימודע", אמר מקס ארנסט. התהליך היה חשוב, לא המוצר הטופי. הציור האוטומטי אופייני

לתואן מירו, אנדרה מאסון ומקס ארנסט. ההשפעה הסוריאליסטית ניכרה כאותה תקופה . באמנויות כולן – גם בקולנוע, האמנות החרשה יחסית. ב-1928 יצרו לואים בונואל וסלכרור דאלי את סרטם חראשון, "כלב אנרלוסי", העשוי במיטב המסורת מסוריאליטטית, זב־1930 את "תור הוהב", קולאו' של

תמונות מורכבות בעריכה פרובוקטיווית. בספרו האוטוכיוגראסי – "thy last sigh" ("אנחתי האחרונה") כתב לואים בונואלו "אהבתי המטוסשת לחלומות, כמו גם הנאתי המרונה מעצט הספונמנית. כדי להמחיש את תוסר העיקביות היה צריך לחביא לירי יתר קשב והתבוננות אחרת תהליך החלום, היא בעיני התופעה המשמעותית ביותר שבאמונות המקובלות, היו האמירות באקט האמנותי. הסתיאליסטים האמינו שהחומרים שמוברת אותי עם הסוריאליסטים. כלב אנרלוסי ווא השניבות להם הוקם של היוצרים, האם החבויים בתל-הכרתנו באים לידי ביטוי חופשי תוצאת שילוכ בין חלומותי לחלומותיו של האלי. בסרטים שיצרתי, מנסה בכל כוחותי להיפנע מכל

הספר "פשר החלומות" של פרויד סיפק לאמנים צורה אחרת של חיראפיה". עם פרוץ מלחמת העולם השנייה הפסיקו הסוריאליסטים לתפקר כתנועה. האמנים השונים פנו איש־איש לררכו, גיבשו סגנונות ייחודיים והמשוכו ליצור – כאינוריווידואלים

אכיבה מע

55 KIJEJIO

הדרך הכדאית למכור דברים ששוויים עד 750 שקלים אם יש לך בבית דברים ששווים כסף – תנור ישן,

מכונת כתיבה מדקנת, ארון עתיק ועוד – יש לך עכשיו דרך כדאית להיפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) יום יום במשך שבוע... ולמכור כל דבר ששוויו עד 750 שקלים. מודעה ב"משומשוק" תעלה לך 22 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת־הכתיבה ם, עבש האונה בין אווב א את התלוש הרצ"ב ל"משומשוק". מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרצ"ב ל"משומשוק".

ופרסם מודעה ב"משומשוק". גזור, צרף המחאה ע"ם 22 שקלים לפקודת מעריבן ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תלאביב. או טלפן: 5611111 -03 ושם המזמין וכתובתו:

_אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים, החל מיום שים לבן המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה המודעה עד 10 מילים בלבה, אל תשכח לתוסיף למודעה את מטפר הטלפון שלדו ב

חיים ואוהבים

באותו עניין...

טיול השנתי לים המלח אף פעם אינו מאכזב. תמיר את חוזרת משם עם משהו־משהו. הנה, למשל, בחדר המנוחה שליר בריכת הנופרית. להן שוככות שם, לאות ועטופות שמיכה, נעיניים עצומות. האחת גונחת: אוף, שורף לי כל

הנוף, כיחור שמה, ככית־החרושת... צחוק כללי. השניה ואני עושה כשר לפורים את הכית־חרושת שלי, וביום ראשון אני חוזרת הביתה, אות, והוא לא

תלך לעבורה. יהיה שמת שמה. הראשונה לא מוותרת לה: שלי חוגג כבר עשרים שה בכית החרושת. אין־ לא נמאט לוז

מישהי מקצה העולם מצחקקת: ושלי כבר עשרים ושחיים שנה כתגינות. הוא היה מוכן כל יום, כל יום. אוי. מצידי היה אפשר כבר לסגור את הבית־חרושת...

מישהי בעלת קול סמכותי אומרת: תגידי תודה סהוא כליכך רוצה. כן, תגידי תודה. תסגרי את געניים ותיתני לו. ותשמחי שהוא מבסוט ולא, היא לא אמרה לה שתחשוב על המולרת או על "אמא אנליה", כמאמר הכדיתה הבריטית, אבל הפטנט הזה קל 'עיצמי את העיניים, בתי, ותני לגועל נפש לענור" – עובד כנראה ככל העולם...).

הנשים העסופות מגבות קמות ממקומן ועדיין מנחקקות ביניהן. מישהי תורמת לעניין את מה שהושש מכנים "פוסה מאחשי" – והחגיגה בעיצומה.

עוד וירויים קטועים של אשה לאשה, שמרביתן זית מכירות זו את זו, אבל כאן – בהשפעת הברום נצוור, הנופרית כמים החמים (40 מעלות צלזיוס) העירום המקרב - הן נפתחו, ופתחו את הפה רוזקא מושא בו הן בדרך כלל שותקות, או שומרות אותו רק לסיתה עם התברה הטובה באמת.

עתה הן מתלבשות לאיטן. החזה הנפול מוכנס אל משך הנופלים. הכרם – שידעה הרכה לירות ולכן היא נחלה ורפוייה – מסתתרת מאחורי שמלה רחבה. הסיער הלח מצטנף מאחורי שבים של נשים צנועות ויואת שמים. וכי מה חשכתםו שלהן אין רגעים של מוק כאותם עניינים?

כין אלפי הכריחות שאני מכירה על בוריין הו אתר מספר אותן), אין לי כמעט מה שומים המשתתפים מיפלט בסיפור בריחות.

ונש, וכהגיעם אל תרדם במלון הם נוכחים לדעת. ברבש קרח ומכוער. למנינת לכם, שהמיטות ניצבות בריחוק זו מזו ואין אפשרות לקרנן. החתן הטרי קורא כחשכה לכלה בשריה בואי יפתי, בואי מתוקה שלי. והיא מתחילה לעע לענה, אלא שבררכה אליו היא נתקלת בחשכה בחפן המיטה ומשמיעה קול צעקה. החתן: מתוקה שלי, מה לרח לד, נואי ואנשק לך, ציפור נפשי, וכר

לאחר ומן קמה הכלה הטריה ממיטת הכלולות ותורת אל מישתה. בדרכה כחשכה היא שוב נתקלת בותן המימה ומשמיעה ועקת כאב. הבעל קורא לשרה, תחיכת בהמה, אינך יכולה ללכת צער כל. יום אחר בשנה: לשתם

עלולים להודעזע: אין לה כבר מה לכתוב, ולכן היא בגדים מס' 38 וג'ינס מס' 8 ומתגאה בפני הראי, וכך מספרת בדיחות ומביאה דברי שטות שנאמרו על ידי נשים תמות ברגעים כהן היו כמעט נטולות הכרה במרתצאות הגופרית.

כאן המקום להוכיר שהדף הזה מנסה היום, זבף (ונוכרת בשורת המחץ שלהן רק כאשר מיש מצוקות השעה, להיות קצת שוכב. וכי מתי, אם לא היום, אוכל להביא כאן את אוסף הגלויות שקניתי למבור כאשר, במומו של ערב חברתי עייף, לפני הרבה שנים בחנות גזעית כשטוקהולם: טמנתי את הצילומים הענתיקות האלה במגרה ושכחתי מהם. רבים. הבריקה שלי לכבור פורים היא אחת היחירות כמה טוב שלפעמים עושים סרר כארון ומוצאים שאני מצליחה לספר, בכל פעם לחוג חדש, מבלי משהדימשהו, מתאים לפורים. אני רק לא מבינה ולא הפגישות עם הפלשתינאים והאמריקנים והטלפונים לקלקל או/ו לשכוח את הפואנטה: זוג יוצא לירת מסוגלת להיזכר בשל מה צירפתי לאוסף את אותו הביניבשתיים – הייתי מתפנה להגשים את חלומי

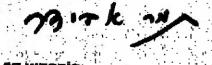
ני, ששונאת ללבוש תחמושת למסיבה ולהרגיש כה כל הערב לאחר חמש הדקות הראשונות, כמו אידיוט – שואלת את עצמי היום, לככור פורים: "מה היית רוצה להיות

רוה מה שכא לי: בראש ובראשונה הייתי רוצה

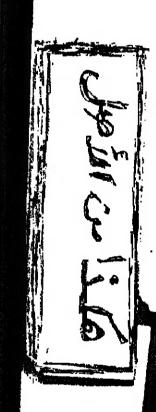
האנשים המורגלים לקרוא את המרור הזה להיות אשה רוה הייתי הולכת מחנות לחנות, מורדת אולי אחת ולתמיר הייתי נוכחת מה יותר נחמר

אבל מה שהייתי רוצה להיות ברצינות זה ראש ממשלת ישראל, ולעשות מהלך בלתי הפיך ביחס לשטחים. משהן שיחסוך מאמנו את מה שעוד מצפה לנו פה. וכשכיל זה הייתי מוכנה, אם יידרש ממני, להישאר בתחפושת הכי פתות נוחה בעולם משך ימים

ואם היה נותר לי זמן באותו יום לאחר כל ומראיינת ביום אחד, כשיטת הסרט הנע הכלתי־אפשרית, את ראיסה ומיכאיל גורבאצוב, זאת פט וריצ'ארד ניכסון, ואת ז'אקלין קנדי וכריסטינה אנאסים (ביתר, באותו הדר), ואת הדוכם מאדינבורג ורעייתו מלכת בריטניה, ואת רנים תאצ'ר בעלה של מרגרט. ולקינוח הייתי חולמת לראיין את הבלתי־מרואיין־לעולם: את חנוך לוין.

57 VIDEDIO

עתון הנוער הגדול, המרתק והנפוץ ביותר בישראל! אח מבצע המנויים הזה לא כראי להחמיץ!

אבל זה לא הכל:

מרתק ומומלץ.

יקרי ערך.

אתה נותן לילדך עתון חינוכי,

אתח מקבל את השבועון לביתך

★ אתה משתתף בהגרלת פרסים

בדואר מדי שבוע ללא תשלום

חשוב על חיתרונות:

- * אתה נהנה מהנחה משמעותית במתיר תעתון.
- * חמשפחה כולה תהנה מתירחון "פופ 88", שישלח אליכם חינם שנה שלמה.
- ילדך יקבל שי חינם שעון יד מחבהב, מקורי וייחודי.
- אולם הפרס העיקרי

יגיע לביתך מדי שבוע: עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל תומר עזר ללימודים.

גזור, מלא ושלח עוד היום

תלוש חתימה

מספר המווי במקרה של מנוי קיים.

ם מנוי חדשם חידוש מנוי קיים לכ' מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ה.ד. 20020, מיקוד 61200, ת"א חריני מעביר לכם ציק/המחאת דואר על סך 100 ש"ח כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לביתי (חמחיר כולל מע"מ).

שם המשפחה

זוגות אופניים.

* טלוויזיה צבעונית

מתנח מידית לכל מנוי:

שעון יד מהבהב, בלעדי למנויי "מעריב לנוער".

הגרלת פרסים ענקית!!!

בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים ו **טלוויזיה צבעונית**

עתון הנוער של המדינה! כנוער"

מלך עכברוש

לך העכברוש טילטל את הבית המשותף אל תהומות שגליה לא האמינה כי הם קיימים בנפשו של אדם. אורי, שהוזמן "לטפל בקי" יס' של הגבר, בן 35, נסיך חיי הלילה של ולאביב, מצא את עצמו בוחן מחדש מערכות יחסים נין נכרים ונשים ושואל את עצמו לכל הרותות, האם סל להיות שאני ער כדי כך תמים, ואינני מכיר את

כעל הכר בו עוברת רינה, ידיד ותיק של אורי, וא שהביא אליו את "מלך העכברוש" כפי שקרא לו לפי שנקב כשמו הפרטי. השם כבר נשכה, התואר דבק

נשיחת רקע הכהיר לאורי כי "גבר צעיר זה, שונה מל מה שהכרנו, פשוט קודץ מתומר אחר. מה שחמור זתר, הוא גילה קשת שלמה של צלילים ואפשרויות מולמס של הנשים, עולם שאנחנו, גברים מרובעים לא הינו מאמינים שקיים בהן".

וק גוף. שיער כהיר שופע, קשור כסרט. בימים א הג הוא רוכס אותו באצערת זהב שקיבל מאחת פרירותיו. שתום משעות ארוכות בחוף הים. גמיש. וש עם זה שרוי תמיד בערפל של שכרות. כך גם וגיע למשרדו של אורי.

נעל הבר הציג אותו כמי ש"מכיר את כל מועדוני הילה של תל־אביכ. מתחיל את החיים שלו כמו ינ־ קי רק כאשר שוקעת השמש ואין מלצרית בגוש רן לא עברה דדך מיטתו". אורי התכונן מנסה לבחון מהו פר כותו של הגבר הזה, שנראה צעיר משנותיו.

אותו לילה ניסה לתאר כאוני גליה את ההרגשה הצת 'תמיד מסקרן אותנו המיתוס של גבר המצליח לקרב בנות המין היפה. זו לא אותה סקרנות של אשה, א יריבתה, סקרנות דקדקנית, לפעמים רעת לב. זוהי מקנות אחרת, מה יש כו לכל הרוחות".

גליה צחקה "אתה גורם לי להיות מסוקרנת". אורי אמר "כשהוא עובר ברחוב, הגברים סוגרים א כנותיהם, ומסתירים את נשותיהם. אכל כרצינות, צי חשב שמור הכוח שלו נמצא רווקא בתחומים אפ־ ?ים, שאני עצמי מורה שלא הבנתי אותם עד תום". מצו את עצמו מגשש אחר כיטוי מרוייק, ומגלה כי כל צצ המלים שלו לא הצליח להכחיר לגליה את השיחה לו עם 'מלך העכברוש'.

אתה מכין – אמר לארי – הנשים משחקות לג" ליכם את הליידי המעורנת. הן מצפות מכם שתעניקו להם בנויכות כסף, תשומת לב, אהבה, ערינות, תום. אה יודע, כל הבולשים הוה שהולך לא רע יחד עם שת אני ניליתי שבריוק כמו שהנשים מצפות מגבו שינו על המחר הבחיר של וזייהן, יש לכל אחת מהן שר פיתר אחר אפל. מיתר מתוח שמצפה שמישהו ערום עליון

כבר שאותן ניהל ידידו של אורין עבדה בחורה

חדות, גוף שטוח. מבט מבוהל המחפש עלבון. על השפי נשים שלא רצו אותי. על נשים שהפסרתי במירוץ עלי־ תיים נחה עווית של סף ככי והעיניים מצועפות בכאכ הן משום שנהגתי בררכי המעורנת". עמוק, השמור לנשים שנולרו כעורות. לילה אחד, באר־ בע לפנות בוקר, נשארה הנערה היחירה ככל הבר, כשמלך עככרוש הגיע לשם. מחוסר ברירה, לקח אותה אל דירתו. אותו לילה נטל אותה כנסות. כפשטות הו. אותה צעירה, גילתה את האגם הצלול שלו. מלצ־ ברוטלית, כמעט בהמיח. למחרת היתה מכוהלת. בכתה. ריות בודרות ששוב לא יכלו להעביר לילה נוסף של אבל, כעבור שבוע אמרה לבעל הכר "אתה יורע, אני חושכת שאיישם בתוך תזה האכן שלו יש אגם צלול". "היא רצתה בו", אמר לאורי כעל הקפה. "אני חושכ שהיתה צריכה לשתות מהאגם הצלול אפילו במחיר ההשפלה, או אולי היתה צריכה את ההשפלה הואת, כפי שאמרה לי, ולא כל פעם, אכל פעם בארבעה חור־ שים זה לא מויק".

צחק. שיניים לכנות. חזקות. שיניים שלא נוערו לנשק אלא לנשוך. אורי תמה בינו לכין עצמו מרוע חלק מהנשים מוכנות לסבול את נשיכותיו.

הפליג הלאה, ואורי למר בפעם הראשונה איך מרגיש אדם הפוער את פיו בתמהון כאשר לטתו התחי תונה נשמטת כתדהמה והוא שוכח לסגור את פיו "הן אוהבות גם את העולם האפל. את אותו דבר שאינן מוכנות לדבר עליו, אינן מוכנות אפילו לשוחה עם תברותיהם. אני חושב שהן אינן מודות כזאת אפילו בינן לבין עצמן. העולם השחור המכוער והגס של יחסי שניים". אורי שם לב ליריו. ידיים דקות אצבעות, כשל פסנתרן. ידיים שעמרו בניגור גמור לפה התאוותן לשפתיים העבות לקול הצרוד במקצת, קצר הרות, המחסל כל התנגדות.

אני נותן להן את זה. אתה יורע, אני לא רוצה לקלקל אותך, אכל לפעמים אני מחזר אחרי נערה מטופחת, נאה, אחת כואת שגברים חשים פיק כרכיים כאשר הם מדברים איתה, מכנים אותה לתא קטן של נוחיות ושם, כמו כלבה. בצורה הכי גסה. והממזרה

אותו לילה, תיאר כאוזני גליה כהומור את המצכ המביך אליו נקלע. "הכךוונה הזה המתכל עלי מגבוה. ממבס של גבר בטוח, המתכונן בטירון מתחיל". דומה לאורי שהוא פותח כפניו תהום עמוקה שאורי לא העו אפילו להציץ לתוכה. תהום אפלה, שפערה בפניו עול־ דכרים חדשים, לא רק על עולמם של נשים וגכרים האפלים ביותר של האשה".

כבת 19. כל כולה עכברון קטן אפור ומבוהל. פנים אלא על העולם שלי. אפילו על נשים שעזבו אותי. על

עכברוש של חיי הלילה. אורי למד כי יש לו עוד תכונה אחת, שלא נפנף בה. עדינות וטוב לב שקשה למצוא אותן באנשים המחצינים את היחס שלהם כמר בדירות היו מצלצלות אליו והוא מזמין אותן לדירתו. באותה נריבות של שמש שאיננה מכחינה בין סירפד לשושנה ויוצקת על כולם את אורה.

גליה לא אהכה את "מלך עכברוש". לא הסכימה לתאוריה של המיתר האפל. "אני לא מאמינה בו. ואם יש כזה, או יום אתר יתלו אותו על מיתר אפל כזה".

אורי תמה מרוע גליה מעורכת כל־כך כאילו בוחנת את הסיפור ושוברת אותו מכער לפריזמה של אישיותה. דיברה בקול חד, תקיף, קול השמור לה לימי המריבות שאל פשרן לא תמיד הצליח לררת. "מתי תבין שאשה מוכנה לקכל את ההשפלה לא משום שהיא אוהבת אותה, לא משום שהיא מסכימה לה, אלא משום שלפעמים גם השפלה נתפסת אצלה כיחס. יר מכה טובה יותר מיד אדישה. קול צועק עדיף משתיקה. רק אתה, כגכר, לא מסוגל להבין ש'המיתר האפל' שהגיבור שלך נילה איננו אלא מקלט. זעקת כדידות שלה. היא מוכנה לכל רק כדי שישאר. שלא יילך. היא מקכלת את ההשפלה כתחליף". קולה של גליה היה חלול ואורי קרא כו את אותה אחווה קרמונית של בנות אותו מין. "כדי שאשה תרשה באמת לגכר לרדת עד לתהומות האפלים ביותר שלה, הארון חייב לעמול קשת. הוא צריך להעפיל גכוה גבוה עד לפסגות האור, הרגישות והיפות ביותר שלה".

אחריכך התעניינה עם עצרו את הכרגש על כעי־ לת קטינה, אונס, שוד, או עור אחת מאותן פרשיות נהנית" התבונן באורי במכט ישיר וגלוי. אורי חש אי שציפורי לילה שכמותו מעורבים בהם. "אצל ארם הקם כל בוקר לעבורה הכארות האפלים סתומים, והמיתרים

השחורים מנותקים". אורי התבונן בה בחיוך. "לא תאמיני, אכל הבריון הזה לקח על עצמו את אשמת הסמים שמצאו אצל העכברה האפורה מהבר, זו שהוא לא התייחם אליה. המשטרה פשטה על דירתו. שכנים התלוננו. הנערה מות חרשים של יצרי לב, האירה פרשיות בחייו של עישנה. היא היתה גרקומנית. אכל המלך עכברוש לקח אורי ורק עכשיו יכול היה להבין אותן "כאילו העככ" על עצמו את האשמה". "אתה רואה – אמרה גליה – רוש הזה, עכבר הביבים הזה, מסוגל היה ללמר אותי אם אתה נוהג כך, מותר לך גם לרדת אל הבארות

59 BIREDIO

RI353jD 90

879

CATALINA HUM MOM

QUEEN

KING

20 המועמדות הסופיות על גבי מסכי טלויזיה

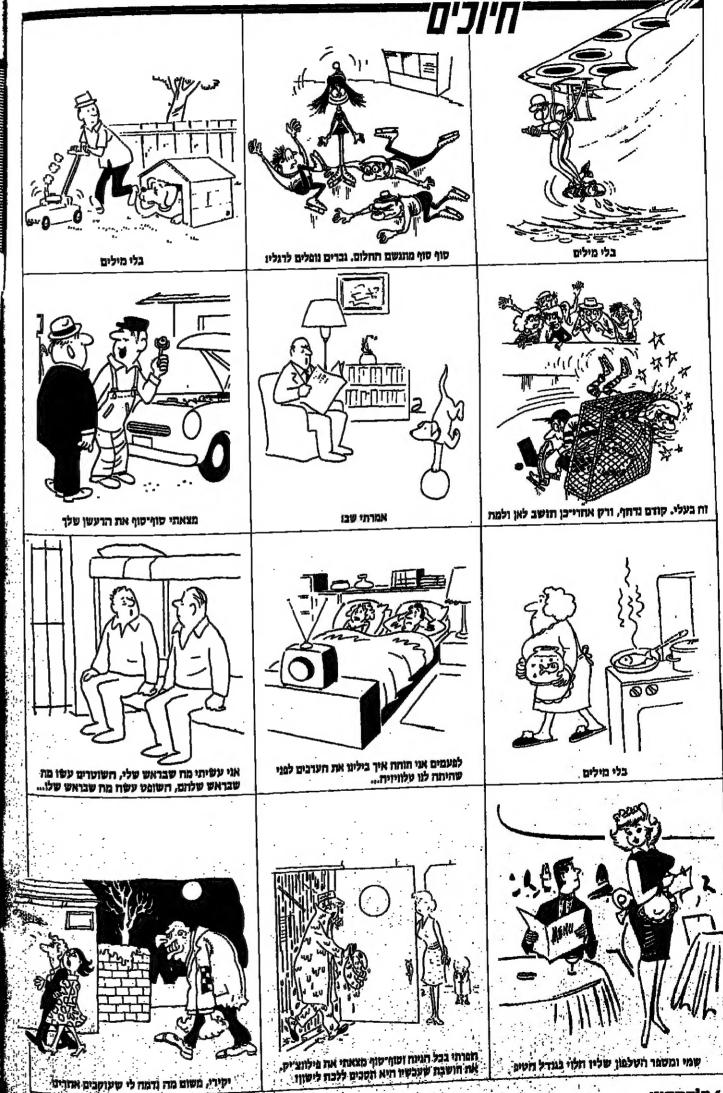
במשביר לצרכן דיזנגוף סנטר

והשחתפו בהגרלה הגדולהווו נטטיבל מלכות היופי 88 בחסות קרליי

המעוביר לצרכן-בקצב הזמן!

שמיכות מעבר

102 meste

מ'ו באדד חשמיח 4 במרץ 1988 נליון 195(2)

על המסך

"המצילים

"הצעירים

הרפתקאות ברנארד וביאנקה" הוא

סרט קלאסי מאולפני וולט דיסני

העולה שוב לאקרנים במיוחד לחג

כמו בכל סרטי דיסני שפע דמויות

מצויירות מקסימות שילדים יהוו מכל

זהו סיפורם של שני עכברים, כרנארד

וביאנקה, היוצאים להציל ילדה

יתומה מידיה של מכשפה מרשעת,

מונה מחוך הסרמ "הרפתקאות בתארר וביאנקה

שחטפה את הילדה בכדי לגלות במערה אפלה יהלום ענק. נברת הטוב מייצגים שני העכברים היוצאים לדרך מלאת הרפתקאות כיד הדמיון הטובים של וולט דיסני. יש כמובן, ואיך לא, סוף טוב כמו בכי הסרטים הקסומים של דיסני. אל תותרו על ההנאה שבסרטים

חמצויירים של אולפני דיסני. אפשר להנות בכיף אמיתי ביצורים ובדמויור שכבריאתן חושקעו דמיון רב. ברנארד וביאנקה" הוא סרטו הארוך" המצוייר ה־22 של דיסני. העבודה על הסרט נמשכה ארבע שנים ובמהלכה הוכנו יותר מ-330.000 ציורו

רק נקווה שפורים יחיה נעים ולא גשום. תחיה לכם סיבה טוכה לקחת את ההורים והאחים לסרט המומלץ בכל מקרה. שיהיה לכולנו פורים באמת שמח ויפה.

השַרְחָה הַבְּרוּכָה כַּיוֹם בְּהַתְּמַפּשׁוּת נוכל פשוט לַחָבש לְרֹאשִנוּ מִתְקָן קַלְּיל דמוי שבעת ודולה, שיצמד אל ראשנו

אֶת הַמְּתָקו דְּמוי הַשְּבֶּעַת נוּכֶל לְהַעְעִין בְּתַּחְפַּשִּׁת שֶנְרְצֶה. בַּחָנוּת עֲתִידְנִית

פורים 2028

אם תרצו להתספש בפורים של שנת 2028 יִמְּכָן שֶׁמְּנֵלוּ שֶׁהַדְּבָר יִתְיָה קל וּפָשוט לְאַין עָרוֹוְי מַאֲשֶר יְּנָמֵינוּ. אֲכָל קל ופשוט יִהְיָה רַק צַד אָחָד שַל הָעָנְיַן משום שההחפשות של שנת 2028 תַּהָנֵינָה בָּשוּט מַדְהַימוֹת. בַּמְקוֹם

וַיַקיף אֶת כָּלוֹ. לְחִיצָה אַחַת עַל כָּנְתוֹר שַּבַּמִּתְקָן וּכִן דָנָע אָנוּ מְחָבָּשִׂים בַּתַּחָפַּשֶׁת הָרְצוּיָה לֶנוּ, מַחְפַּשֶּׁת שְּתַּיָה כֹּה אָמִינָה וּמְדַיֵּקָת עַד שְתַּרָאָה בּאַמְתִּית מַמְּש.

בּיצָד יִתְאַפְשַר הַ"קַּמֶּם" הַוָּתוּ בְּאָמְצָעוּת הַמְּתְקוֹ דְמוּי הַטַבַּעַת, במובן. מתקון זה ישיל על נופנו תמונה מְדָנָקָת שֶל הַמּחָבּּשֶׂת הָרְצוּיָה. הְמוּנַת

צוערות חיות שושן. לְמַחְפַּשׁוֹת. אוּלֵי נוּכֵל אֲפְלוּ לְהַטְעִין אֶת הַמִּתְקָן בְּכִידְרָה שֶל פַּחְבַּשׁוֹח וּסָּסי וָה וַדָּאי אָסשְׁנַרוֹשׁ שרק יתחשק לנו נחליף את מפתפשה אַ יָדוּע: רַק עָפַשׁ באפן כוה יהיה באבשרומנו להתסוש בַּפָּח פָּעָמִים בָאוֹתוֹ הָעֶרֶב אוֹ. אָם רַק נַרְצָה, כַּמָּה פְּעָכִים בָּאוֹתָה הַשְּׁעָה. אַיף שָלא תַּקְתַּבְלוּ עַל זֶה זֶח יִהְיָה כִיף

של התחפשת בשוניסע. תתאמוה

תְּמִּנוֹת הָרְנְלִיִם שֵל הַתַּתְפַּשַׁת אַת מצבו למצב רגלינו הפוסעות. אמלו

כְּשֶׁוְדַבֶּר יַתְאִים הַמֶּתְשָׁב אַת מַצָּב

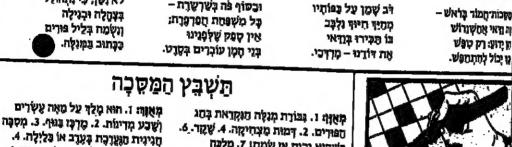
שפתי התחבשת למצב שפתינו

סקדברות. פשתפשת תהיה כה

מציאותית עד שַיִּתְיָה זֶה בַּלְתִּי אָנְּשְר

לְזַהוֹתֵנוּ וְכֶל זֹאת, נָא לְוְכֵּר – בּלְחִיצֵּוּ

קאַיָּלָה סנָקַדְּנָת

שַּבַּלָּה בְּלִילַת־בְּאַר.

ווחי זו נלא אחרת

מלכתנו – היא אָקפר.

נַוְלוּלָת פּרִים שֶׁלְנוּ

הפתעות על הפקעות

קול ברוז לבל מודיע:

פגיעות הפסכותו

ומקן ניאש קלן

בְּשֶׁחוּא נְרָנָס אָז שְׁמִחוּ 7. מִלְנָּח סַרְבָּנִית. 10. בִּירָת בָּרַס וּמְרַי. 14. ָּקרַעַשׁ שֶׁהָרָעָשָׁן מִשְׁמִיעַ. 15. הְּשַׁקּרִי 17. בְּמְקוֹם זֶה בָּעִיר יָשׁב מְרְרְכִי. 19. סמָת. 22. אַבִּיוָר פוּרִימִי. 23. וְיוְתָא לָהָמֶן. 24. אָת אָוְנוֹ אוֹכְלִים בְּפּוּרִים.

אַחָרָיו צוֹעֵד דְּרְבָּוֹ

שוּקף אָת מְטָטְיוּ

אָנִי בָּטוּחַ – זָהוּ חָמְוּ,

בם לדקר עובר ושב.

בְּלִי לְנְשִׂיאַת נוֹוְלִים. 5. אַשֶּׁת הָכָּוְ. 6. אָדָם. 8. בּד יָקר (גַם סָפְרָה. 9. טְיֵל וְסְצֵּר. וו. מִי שֻׁבֶּדֶרֶךְ־בְּלֵל מְנַחַר על וְכַּרְתוֹ. 12. רָן. 13. יָשׁן. 16. מִשְׁקָּת משבר. 17. סופו של כל דשע. 18. פרפר לילה ממויק לבנדים. 20. מלת משלם הקולות.

לקולות של נעשו

צועֶרָת כָּל חָעִיר שוּשֵׁן

המַבְטִיתָה פֹּה לְכָלְנוּ

לא נשן, כי נתהולל

ונשמח בליל פורים

בַּבְתוּב בַּמְנֵלָח.

בְּצְהַלָּה וּבְנִילָה

שָׁחַלִּיִלָה לא נשׁן.

בין הפותרים לסנָם שֶל הַוֹּלֶדִים הַקְּטְנִים. הַוֹּלְדִים מְתָחַפְּשִׁים וְהוֹלְכִים מִבָּיִת לְבָּיִת, יוגרל ספר של

תַּחְפַשוֹת שֵלְ חַיּוֹת

לפניקם שמות ילדים אשר בתוך שקם מקפקרת שמה של כסיה שלדמותה התחפשו התרעו לגלות את התיותו

פונין נכח לאיש אָדר יִעְשָּׁה בִּיאָרוֹ״

הַפְּסִיק הַמְשֻנָּה.

ין הפותרים יונרל ספר בלון נוע בא

וַמָּרִים בְּתַּחְבּּשׁוֹת

מונם קמות ופרים שהתכפשו

וֹאָשִׁים אָסַרִים. אָנוּ טַבַאנוּ אָת

-נים אוננירהו

דוה תראי.

. פורי נמלי

ַ וֹּשִּׁשֹׁת מַמְּחָבָּשִׁים וְאַחָם שֵנוּ אָת סָגֶר

5. אָרֶו אָלִי לִינְּר

6. ריקי קאָין

7. רוני הנקנגול

ם. צָּטָי אַבִּיאָה.

קאחיות ונלו את שמות מנקרים.

ק הפתרים יונרלו דפי מעתק

אָמְרָה בְּתַרְוּפּׁשֶׂת

לפרכם סדרת סלים אשר נראה כי אין ול קשר ניויהן. אף אם תוקבוננו היעב

וְמוֹן שִׁישׁ לְשׁוֹת אֶת הָאוֹת הָאַמְרוֹנָה

הולו אמרה הקשורה לתו פורים.

יני יעשן לאיד אשם המלט חפר

לוא היטב אה הפשיק הקשנה יתנלוי לודאי קנצעם הקעלבבי בו שני לפוקים האשורים לפורים. משוקום הפלד נשקחה אשר חבץ

> מן הפותרום וונול ספר של אבשלום קור.

סַכּׁחוֹת הָעַל־טָבְעִיִּים אֲשֶׁר שְׁלְטוּ בְּבֶל הַתַּהְלִיכִים הַמְּתְרַחֲשִׁים בַּטְּבַע. שָׁהָיוּ עוֹבְדֵי אֱלִילִים, הַשְׁפִּיעוּ מְאָחָר יוֹתֵר עַל הַנּוֹצְרִים, אֲשֶׁר חָנְגוּ בְּאוֹתוֹ הַ הַצְּרִידָּ, זוּ בְּאוֹקְטוֹבֶּר, הַגַּ מַקְשׁוּר בּקְדוֹשִים הַנּוֹצְרַיִים. מַעֲשֵּׁי שׁוֹכֶבוּת וְתַּחְפּשׁוֹת לִילְדִים. .ו. פָּרֶץ עָד 2. יָבָה טוֹפּוּם 3. אֶרֶן נְעֹי 4.

סגר פי 5. דן בּתָא 6. דֹב דְן 7. וְרֵד סֹכ 8. פיני גון

בין המותרים יוגרלו דמי מעתק

פחרונות נא לעולות ל־מעריב לילדים" ת.ד. 22004 ח"א

מימי | סלולה, אשר נמרת עלים פרצוף מפחיד ובתוכה נר בוער. בחל שי

מה הולך

פורים לילדים

בַאַרַצות אֲתַרות

לא דק לנוּ וַשׁ פוּרִים. נַם לילְדים

מְתְּחַפְּשִׂים, אַךְּ שְׁמוֹ אֵינוֹ פוּרִים אֶלְא

הַלוֹוִין. גַּם מְקוֹרוֹ שֶׁל הָתָג שׁוֹנָה מְאֹד

הְנִחָלָתוֹ בְּאֵירוֹפָּה לִפְנֵי סַרְבָּה סַרְבָּה

הַשְּׁבָּטִים הָעַתִּיקִים, שֶׁנְּקְרְאוּ קֵלְטִים

וְסָקְסוֹנִים, אֶת סוֹף הַקִּיץ וּבוֹא הַסְתָנ

בָּ־זַנַ בָּאוֹקְטוֹבֶּר. זֶה הָיָה רֹאשׁ הַשְּׁנְה

שֶׁלֶּהֶם וְהָם חָנְגוּ אוֹתוֹ בְּ״בֶּסְטִיבּל

אַשׁ״. מְדּוּרוֹת עָנָק הָדְלָקוּ בְּרָאשׁי

הַנְּבְעוֹת, כְּדֵי לְהַפְּחִיד וּלְנֶרֵשׁ אָת

נְשְׁמוֹת הַמֶּתִים לְכָקר בְּּלְתִּיהָם,

וּבֶּקטִיבֶל הַפְּתָו אָבֶּל מִשְׁמְעוּת

ספונים. זֶה הָיָה הַוְמָן לְפַיֵּם אָת

השְקְקִים שֶׁל השְׁבָּטִים הָאֵלֶה.

בְּסַדְרָנָה סְפַּרְ מָסָג סּדְתָי לְסג

חַילוֹנָי, וְסַיּוֹם הוּא חַג שֻׁל תַּעְלוּלִים,

הַמְהַנְּרִים שֶׁהַנִּיעוּ לְאַרְצוֹת־הַבְּרִית,

בְּעָקָר מֶאִירְלֹנְד, הַבִּיאוּ אֵלֶיהָ אָת

גַעשוּ מְקַבֶּלִים לְבְנֵי בְּמֵאָה שְׁנְה.

הַמְּנְהָנֵים הַתִּילוֹנִיִּים שֶׁל הַהָלוֹנִין וְהֵם

בּשָׁנִים קאַקרוֹנוֹת כָפּנְּ הָקג בְּעָקּוּ

ווֹקשׁים בּדֶּלֶת וְאוֹמְרִים: ״תַּעְלָוּל אוּ בְּבּוּך". בָּמְעֵט מָמִיד יְקַבְּלוּ בְּבּוּד,

סָמֶל יָדוּעַ שֶׁל הָחָג הוּא דְּלַעַת

בְּדֶרָן כְּלֶל שַבְּרִיוֹת, וְאָז אֵינְם

מעוללים תעלול.

קאָנְשִׁים הָאֵמִינוּ שָׁבְּיוֹם זָה חוֹןרוֹת

קרוּחוֹת הָרֶעוֹת.

מְשֶׁלְנוּ. אֵין זֶה ספּוּר הָמְן הָרְשְׁע.

אָסְתֵּר הַמּלְכָּה ומְרְרָכִי הַצְּדִיק

שְׁנִים. בְּאַנְבְּלִיָּה וּבְאִירְלֵנְד חָנְגוּ

בָּאָרְצוֹת אָחָרוֹת יֵשׁ חָג שְׁבּוֹ הָם

מעריב לילדים 62